

Nr 1/1993 Uke 40
Kr. 29,50,- (inkl. moms)

Norges
sprøeste blad
- slår alle rekorder

EN GAL GAL VERDEN

Foreldrene
hans er like
normale
som de
fleste
andre:

**MAN-
NEN
MED
HUNDE-
HODET**

**VINN
CADILLAC**

Sandra
fikk sitt
livs sjokk
da hun
oppdaget
sannheten

**JEG
GIFTET
MEG
MED
MIN
BROR**

uten å vite om det

**FORBLØFFER
FORSKERNE**

BC 745 01

7 023060 107451

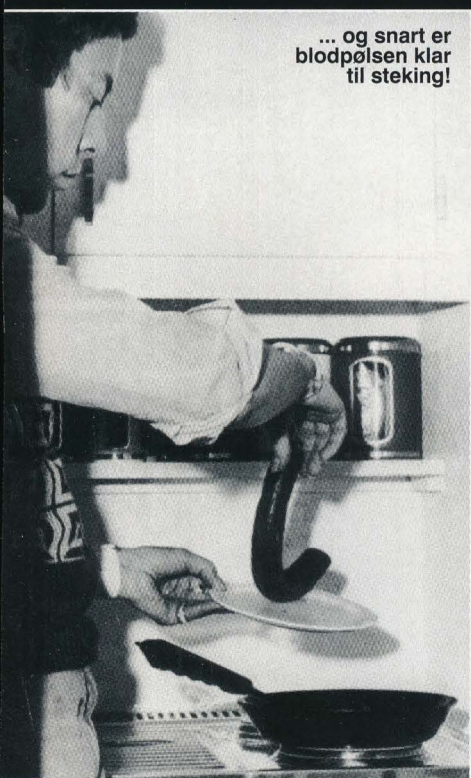

Vamnpyren er ingen trussel for omgivelsene:

Michel Journiac får frem gåsehud og vekker avsky blant folk når han forteller at han lager pølser av dyrefett, løk, salt - og sitt eget blod!

Michel
bruker
sitt
eget
blod.

HAN SPISER SITT EGET BLOD!

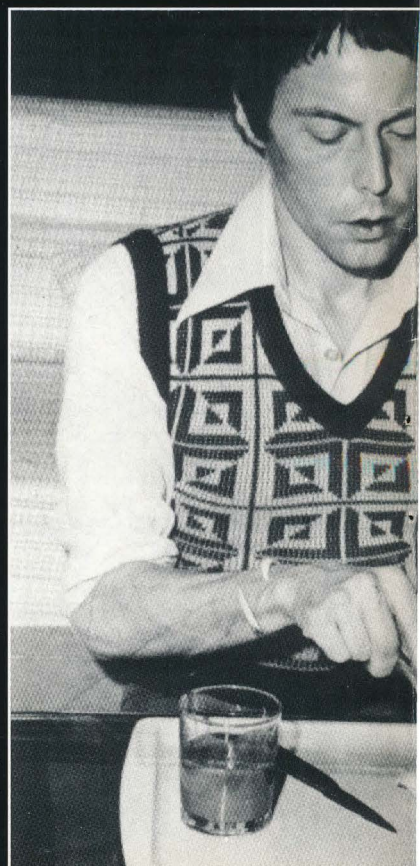
... og snart er
blodpølsen klar
til steking!

Mange synes at Michel Journiac er sprø og det kan man forstå. Han bor nemlig i en leilighet som er fylt av store syltetøyglass med organer fra mennesker. I tillegg spiser han pølser som er laget av dyrefett, løk, salt - og sitt eget blod!

- Folk forstår ikke at det er den fineste maten i verden jeg byr dem på - livets mat, sier den makabre franskmannen.

- Jeg følger en urgammel oppskrift på blodpudding, eller blodpølse, men jeg bruker mitt eget blod i stedet for dyreblood. På den måten vet jeg nøyaktig hva jeg spiser.

Den gjerne Michel innrømmer at han spiser den ekle maten hver dag og at han føler seg i bedre form enn noen sinne, etter at han sluttet å spise annen mat. Et par ganger i uken inviterer han sine ven-

ner enten hjem på "livets mat", som de nyter blant syltetøyglassene.

- Jeg liker å ha disse menneskelige organene rundt meg, sier den merkelige ungkaren. De symboliserer livet. De beste organene får jeg fra leger eller venner som har operert vekk noen og ikke vil hive dem. Da gir de dem til meg for at jeg skal passe på dem. Michael er blitt spesialist på å lage blodpølse og han har begynt å lære vennene sine hvordan de skal gå frem når han ikke lenger føler for å lage dem selv. Og tro det eller ei - han er faktisk overbevist om at hans pølseoppskrift snart kommer til å bli svært etterspurt rundt om i Europa.

- Det oppleves som en belønning å vite at man spiser en del av seg selv, sier han. Det er ikke noe galt i det, og det er veldig sunt! En resirkulert en del av livet.

Av Laurel Bowie/Christine Lindsöo

... tilsetter litt løk ...

Hun hadde ikke en sjanse da krabben grep fatt i henne!

Restaurantdekorasjonen gikk berserk og drepte en kvinne.

ROBOT-KRABBE KNUSTE KVINNE!

Hundrevis av mennesker sto maktesløse og så på da en enorm robot-krabbe grep en kvinne og knuste kroppen hennes som om den var av eggeskall!

Restauranteieren i Tokyo var svært stolt over sin dataprogrammerte vindusdekorasjon. Den så lys levende ut og trakk mengder av gjester til restauranten hans. Men ikke i sin villeste fantasi kunne han drømme om at krabben skulle forvandles til en morderkrabbe og gå løs på gjestene!

- Det er det verste jeg har opplevd, sier Akira Kuboto, som slapp unna krabbens angrep med forskrekkelsen. - Jeg hører fortsatt kvinnens skrik gjalle i ørene mine.

- Krabbens klo var så nær meg at den rev istykker jakken min og slo meg i gulvet, men jeg rakk å komme meg unna og unngikk dermed et nytt angrep.

- Jeg skjelder fortsatt når jeg tenker på at jeg var en hårsbredd fra døden, fortsetter han. Hvis jeg bare hadde vært litt nærmere hadde jeg antagelig vært død nå. Akkurat som den stakkars kvinnen. Man vet fortsatt ikke hva som gjorde at roboten plutselig forvandlet seg til en voldsom morderkrabbe.

Det er en datamaskin i restauranten som sørger for at de seks - syv meter lange bena og to - tre meter lange klørne beveger seg som hos en virkelig krabbe.

- Det er en veldig avansert robot, sa en av politimennene som etterforsker ulykken. Men det er ikke første gang en robot har drept et menneske i Japan. Det burde ikke skje, men dessverre hender det allikevel.

- Kanskje er det prisen vi må betale når teknikken føres inn på nye områder.

Robotkrabben står nå stille. En datatekniker ble raskt tilkalt til ulykkesstedet og han "koplete ut" krabben.

- Det var ingen som turte å røre kontrollpanelet, forklarer restaurantieren Tatsuhiro Kasuga. Alle var redde for å gjøre enfeil som kunne få krabben til å falle i gulvet.

- Og det ville være en katastrofe som ville passe bedre i en skrekkefilm.

Av Tony Cassidy

Foto: IFOT

Syklistenes herlige oppfinnelse

- GRUVEN SOM BLE EN FANTASTISK OPPFINNELSE!

I England har entusiastiske terrengsyklister forvandlet en nedlagt og bortglemt tinngruve til en original, skummel og spennende konkurransebane!

Med spesialtillatelse forsvinner de glade syklistene ned under jorden.

Men man kan jo virkelig lure på om det er så moro der nede i mørket og kulden.

Den gamle tinngruven byr stadig på overraskelser. Selv om syklistene er erfarne, hender det de har hjertet i halsen.

De ville fomlet fælt i mørket uten lyskastere og hodelykter.

De underjordiske kilometerlange gruvegangene snor seg frem på 300 meters dyp. Her nede, hvor det drypper vann, stemmene gir ekko og det er stummende mørkt - her raser syklistene frem med lyskastere på syklene, hodelykter på hjelmene og et heidundrende humør.

Og det kan trenes, for det er et løp som krever sin tribut. For å komme seg ned må man klatre ned et juv med sykkelen over skulderen og de mørke gangene byr på mange overraskende huler og uventede hindringer.

- Men det er moro, forsikrer Andrew Kingsley-Tubbs, og det er utrolig fascinerende. Innimellom er gangene smale og trange og nesten ufremkommelige, mens noen av dem er som ballsaler. Overalt er det stille, og

hver minste lyd gir ekko som gjaller i flere minutter.

- Dette er ikke for folk med dårlige nerver. En gang dumpet jeg oppi en gjeng geologer der nede og skvatt så jeg trodde hjertet skulle stanse!

Risikofritt er det heller ikke. Det hender det går et ras og man må ha spesialtillatelse for å få sykle i den gamle tinngruven.

- Den mest overhengende faren er nok om man velter og knuser både lyskastere og hodelykten. Da blir det bekmørkt og vanskelig å finne veien ut igjen. Uff og uff, ja, vi planlegger ikke å rase rundt på sykkel i det underjordiske mørket - det holder å se på bildene.

GAMMA PRESSE IMAGES /
LARS BRANDER

Foto: Gamma/IBL

Den illustrerte mannen

13 år gammel fikk han sin første — nå 30 år etter - har han 5463 stykker.

Familien forøvrig har ikke noe imot tatoveringene.

Et levende kunstverk?

STIGGY HAR 5 463 TATOVERINGER!

Allerede i 13-årsalderen fikk han de første. De ble flere og flere og i 1979 kom han i Guinness Rekordbok. Den tittelen har han beholdt - idag har Stiggy 5 463 individuelle tatovering'ner!

Er man bevandret i litteraturen, vet man at "Den illustrerte mannen" er skrevet av Ray Bradbury. Når du treffer Walter "Stiggy" Stiglitz er det som å møte denne roman/novellefiguren i virkeligheten. Stiggy er sanneligvis rikt illustrert, fra topp til tå - med unntak av hodet.

- Hodet og ansiktet har jeg latt ifred, sier han. Det er ikke sosialt akseptert. Den eneste grunnen til at jeg har tatovert hendene er at jeg fremdeles er aktiv i bransjen.

Stiggy eier en liten tatoveringsjappe i North Plainsfield i New Jersey.

- Jovisst er dette kunst, hevder han. Det er skjedd mye i tatoeringskunsten siden den annen verdenskrig. Da ble de slurvete utført, men nå er de mye

mer detaljerte og krever stor nøyaktighet. Fargene er bedre og maskinene mer effektive og påkostede.

Stiggy er en energisk liten mann som snart fyller 50. Han jobbet som bygningsarbeider helt frem til 1979 da han fikk tre massive hjerteangrep på én natt.

- Jeg var nesten død, og hørte hvordan legene sa til kona mi at jeg var død. Jeg kom til helvete og kjempet mot Djevelen den natten. Plutselig følte jeg hvordan jeg ble løftet opp, og plutselig var jeg tilbake i den gamle kroppen min igjen.

- Tidligere tenkte jeg ikke noe særlig på Gud og religiøse spørsmål, legger han til. Men nå vet jeg at Gud virkelig finnes, og det gjør Djevelen også. For tiden lever han et roligere liv.

- Jeg har sluttet å røyke og jeg drikker ikke. Men jeg har ikke slått meg fullstendig til ro heller. Jeg liker fortsatt å ha det gøy. Han åpnet tatoveringsjappa American Tattooing i 1983. Her tilbringer han det meste av tiden sammen med kona og de seks barna. Alle bortsett fra 13-årige Tina har tatoveringer. Men ingen har så mange som pappa - ingen har slått hans 5 463 tegninger!

- Jeg satser på å få skviset inn 600 til, sier Stiggy og fortsetter:

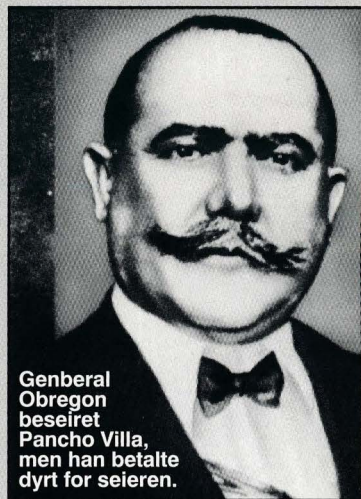
- Her i verkstedet og butikken er jeg lykkelig. Jeg er forretningsmann og jeg følger strenge lover. Det kunne ikke falle meg inn å tatovere noen som ikke er fylt 18 uten å innhente tillatelse fra foreldrene. Jeg råder alltid kundene til å velge seg motiver som de virkelig liker og plasserer tegningen diskret. De skal jo leve med tatoveringen hele livet!

TRANSWORLD FEATURE
NORWAY / LARS BRANDER

Foto: Transworld/Norge

General Alvar Obregon beseiret riktignok den meksikanske folkehel'nten Pancho Villa, men han kom ikke uskadd fra borgerkrigen. Den høyre underarmen hans ble skadet av Villas kanon - nå er den blitt en turistattraksjon!

Familien vil at hånden skal kremeres og begravnes.

General Obregon beseiret Pancho Villa, men han betalte dyrt for seieren.

I Mexico utspilles det for tiden en bitter feide mellom general Alvar Obregons familie og den meksikanske regjeringen. Arsaken er at det som er igjen av generalens høyre underarm, som ble skutt i stykker under den meksikanske borgerkrigen, er utstilt som turistattraksjon i Mexico City.

Det var en av Pancho Villas kanoner som skjøt i stykker general Alvar Obregons høyre arm.

Der kunne historien sluttet hvis ikke den nidkjære legen, som amputerte den hardt skadde armen, konserverte den og oppbevarte den i sitt hjem i tyve år før han omsider ga den fra seg i 1935!

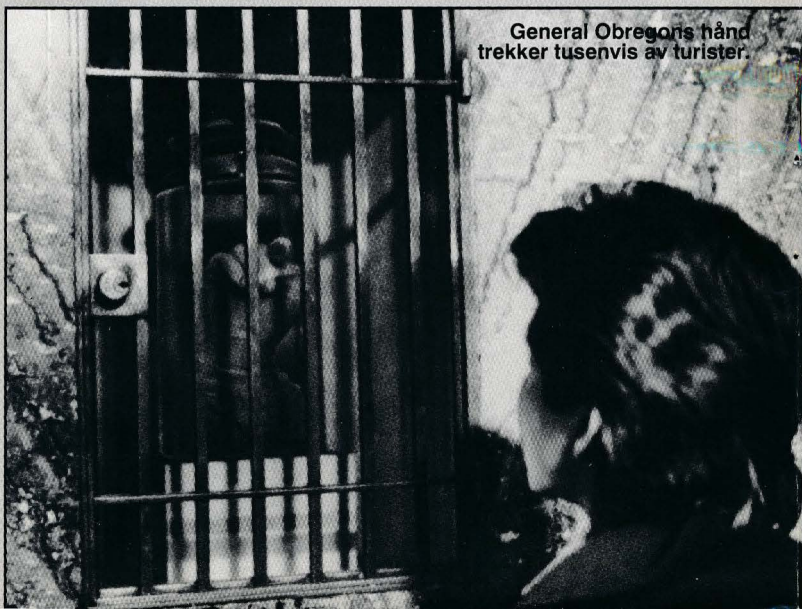
Den makabre utstillingsgjenstanden trekker til seg tusentalls turister hvert år, men generalens familie ønsker at hånden og det som er igjen av armen blir kremert og begravet, for selv om den er balsamert går den i oppløsning.

Den heltedmodige generalens underarm ble sønderskutt i kamp i 1915 da han sloss mot Pancho Villa. - Han mistet nesten halve armen, forteller

Pancho Villas kanon skjøt av ham armen:

**GENERALENS
"HERMETI-
SKE" HÅND
TREKKER
TURISTER**

Foto: IFOT

General Obregons hånd trekker tusenvis av turister.

HJELP MEG Å FINNE MIN ROM- ELSKER!

Donna Cohen har gjort alt for å finne den forsvunne kjæresten sin - et romvesen vartet henne opp i syv år for deretter å forsvinne på mystisk vis uten et ord.

Iowa i Amerika sitter den 43-årige sentralborddamen Donna Cohen maktesløs og sørger over sin forsvunne elsker. For det som skiller hennes elsker fra andre, er at han kommer fra en annen planet - og det gjør det umulig å oppspore ham! Det eneste Donna har igjen som minne etter sitt kjære romvesen er en leirbyste, som hun har laget selv og diverse presanger som han har gitt henne.

Romvesenet, som fortalte Donna at han het Inor og kom fra en planet han kalte "Tanitor", oppvartet sin jordpike i syv år før han forsvant i 1991. Donna er nå overbevist om at han befinner seg i fare.

- Jeg forsto ikke hvor mye han betydde for meg før han forsvant, sier Donna, som bor i en liten by utenfor Cedar Rapids. - Han var en så øm og hengiven venn. Først nå skjønner jeg at jeg elsker ham. Jeg føler meg helt fortaapt uten ham.

Rødtoppen Donna møtte sin romvesenelsker da han landet med romskipet sitt rett ved huset hennes en kald vinterkveld for ni år siden. Hun forteller at han banket på døren hennes, og at hun åpnet fordi hun trodde det var en bekjent som banket på. Men utenfor døren sto en rustfarget, 120 centimeter lang skikkelse og skalv i snøen.

- Jeg ble først livredd, men så forsto jeg at han trengte hjelp og derfor slapp

Obregons 75-årige sønn Mayo. Generalen selv ble så fortvilet da han forsto at armen var ødelagt, at han dro frem en pistol for å skyte seg. Men en av hans nærmeste menn fikk tatt pistolen fra ham. Generalen ble deretter tatt med til nærmeste sykehus der armen ble amputert.

Uten at generalen visste det, beholdt legen hånden og oppbevarte den i

Donna Cohen sørger over sitt forsvunne jordvesen.

jeg ham inn, minnes Donna. Han benyttet en slags mental telepati og forsikret meg om at han ikke hadde til hensikt å skade meg.

- Etter det besøket hilste han på meg når han var i disse trakter. Romflåten hans passerte jorden omtrent annenhver måned - derfor møttes Inor og jeg ganske ofte. Donna sier at romvesen-vennen hennes holdt på å gjøre henne sprø i begynnelsen. Han overøste henne med merkelige gaver, kom og hilste på uten forvarsel, eller han dukket plutselig opp i TV-ruten hennes for å kommunisere.

Etter en stund begynte allikevel Donna å se frem til Inors besøk og følte seg smigret over den interessen han viste henne.

- Men så i juni 1991 forsvant han bare, sier Donna. Jeg har ikke fått noen beskjed, ingen besøk - ingenting.

sitt hjem i tyve år før han ga den til staten.

General Obregon overlevde amputasjonen og ble senere president i Mexico - og det gjør ikke historien mindre interessant.

Hvert år valfarter tusentals turer fra hele verden for å studere den makabre utstillingsgjenstanden.

- Den er blitt en del av vår histo-

Hennes elskede romvesen er forsvunnet:

- Det er helt ulikt ham å bare forsvinne uten å gi beskjed om hva han skal gjøre. Jeg er så redd han har krasjet eller at noen skal ha skutt ham ned under landing. Donna sier at hun ikke vil kontakte politiet fordi hun er redd for at de kommer til å synes hun er gal når hun forteller om sitt eventyr med romvesenet. Men ved å stå frem og fortelle håper hun at noen av våre lesere kan gi henne en ledetråd og kanskje hjelpe henne med å finne sin bortkomne kjæreste.

- Jeg håper og ber om at noen, ett eller annet sted har sett den lille vennen min. Hvis noen har sett ham håper jeg at de kontakter bladets redaksjon og gir beskjed. Inor betyr noe helt spesielt for meg.

Av Beatrice Dexter/
Christine Lindsjöö

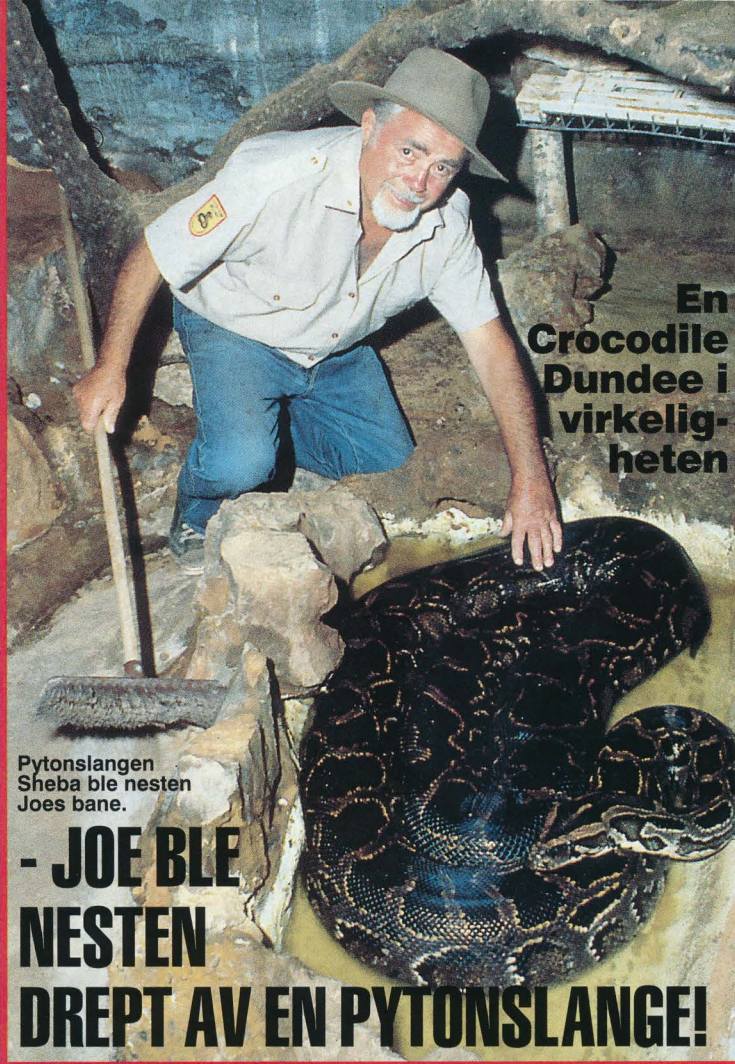
rie, sier vakten, som passer monumetet.

Men det er ikke trøst god nok for Obregons familie.

- Folk synes den skal vises frem fordi det var den hånden som beseiret Villa, sier Mayo. Men jeg ser den bare som en del av min fars arm.

Av Dick Donovan/
Christine Lindsjöö

Foto: IFOT

Pytonslangen
Sheba ble nesten
Joes bane.

- JOE BLE NESTEN DREPT AV EN PYTONSLANGE!

Slangeeksperten Joe Bredl (58) i Australia er blitt bitt så mange ganger av sine buktende venner at han er nærmest immun mot giften. Men hva hjelper det når man blir overfalt av en pytonslange og er nær ved å bli klemt til døde?

Tanken på å bli spist av en hai eller krokodille skremmer vettet av de fleste mennesker. Men forestill deg at en fem meter lang og hundre kilo tung pytonslange klemte den stakkars mannen til døde. Joe Bredl fra Renmark sør i Australia kan fortelle at det ikke er spesielt morsomt.

I 27 år har Joe drevet sin park Wonderland og Wildlife i Renmark og stelt sine slanger. Han har råket ut for uhell tidligere også - men aldri som denne gangen.

Det hendte en søndag kveld ved halv syttiden. Joe hadde åpnet glassdøren inn til et bur hvor to av hans til sammen femten pyton, og kjempe-slanger befant seg og gått inn. Her var Sheba, en seksten år gammel hunn, og en mindre pytonslange som het Him. - Jeg gav Him en kanin, forteller Joe, men da jeg tittet på Sheba syntes jeg hun var for tykk og kunne greie seg uten de to kaninene jeg hadde med til henne.

Sheba hadde imidlertid en annen oppfatning av den saken. Da Joe passerte for å gå ut av buret stakk hun hodet lynraskt frem, satte de sylvasse tennene sine dypt i låret hans og slanget seg rundt ham - det var gjort på et par sekunder!

- Tennene gikk helt inn til benet og det gjorde forferdelig vondt, forteller Joe. Det var som å få en haug fiskekroker i seg samtidig. Men det verste var at hun klemte til og forsøkte å presse luften ut av meg og knuse bena i kroppen min.

Joe var virkelig ille ute. Hjemmet hans lå et par hundre meter fra dyreparken, men han visste at familien satt hjemme og så på TV og knapt ville høre hans rop om hjelp.

- Vanligvis er jeg ikke lettskremt, sier han, men da var jeg virkelig skrekklagen. Samtidig innså jeg at det viktigste var at jeg ikke klappet sammen. Hvis hun fikk meg ned på

Sheba
satte sine
sylspisse
tenner i
Joes ben.

bakken ville det være ute med meg i løpet av et par minutter.

Sheba slapp taket i låret innimellom og forsøkte å hugge Joe i ansiktet i stedet. Hver gang stakk han kjeppen, han takk og pris hadde hatt med seg, i munnen på henne, men kreftene begynte å ebbe ut og situasjonen virket håpløs. Etter en halvtimes kamp ble han oppdaget av barnebarnet sitt, som fikk alarmert sin far og raskt kom til unnsetning.

- Jeg ba sønnen min forsøke å løse opp slangegrepet fra halespissen, men da hugget hun etter ham også. Hun var helt vill og det tok oss en god stund å få henne til å gi seg. Og hun gav seg til slutt. Sheba slapp jerngrepet, sank ned på bakken og buktet seg noe ydmyket og skuffet medtatt av gårde.

- Hun er ennå for liten til å kunne ete et voksent menneske, sier Joe beroligende. Men drepe, det kan hun. Sa om noen år får man vel passe ordentlig på.

Ikke dumt å passe på, nei. Skjønt Joe, som flyttet fra hjemlandet Ungarn til Australia for mange år siden på grunn av sin store interesse for slanger, har sjelden gjort det. Han er blitt bitt mange ganger - og har flere ganger vært nære ved å stryke med.

Forts. side 51

Joe flyttet
fra Ungarn
til Australia
på grunn
av sin
lidenskap
for reptiler.

En original fra det glade Belgia

Stephanes samling trakk 250 000 tilskuere da den nylig ble stilt ut.

- STEPHANE ER VILL ETTER TINTIN!

Han er kjendis i hjemlandet og ute i Europa. Stephane Steeman er imitator, skuespiller, revyleder og forfatter - men først og fremst er han den største beundrer av tegneseriefiguren Tintin!

den stilt ut i Brussel og trakk ikke mindre enn 250 000 besøkende!

Han er altså ingen ensom beundrer av Tintin, den gode Stephane Steeman. Men kanskje den mest hengivne.

SYGMA / LARS BRANDER

Faren hans var den berømte forfatteren Stanislas Andre. Selv har Stephane Steeman også blitt kjent som forfatter i hjemlandet Belgia og i Frankrike. Han er også en imitator i stor fremgang og har en velutviklet sans for humor.

Han vanker i de fineste kretser og kjente Picasso, Cocteau, Chagall og Simenon og har stått på samme scene som Brel og Ferre. Han er kort og godt en allsidig kjendis, men det viktigste for Stephane Steeman er hans

fantastiske Tintinsamling!

Stephane er nemlig en Herge- og Tintinbeundrer av dimensjoner og har i årenes løp samlet mengder av hefter på ulike språk - bl a ett på hebraisk! - Samt andre gjenstander med tilknytning til den lille privatdetektiven med det runde ansiktet, dusken på hodet og hunden Milou i bånd. Deler av samlingen ble en gang stjålet. Akkurat som sitt forbilde fikk Stephane selv sporet den opp og deretter ble

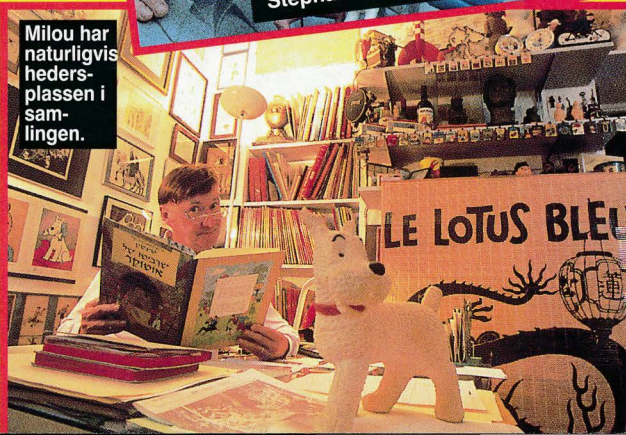
Stephanie Andre med favoritten

Foto: Sygma/Europa Press

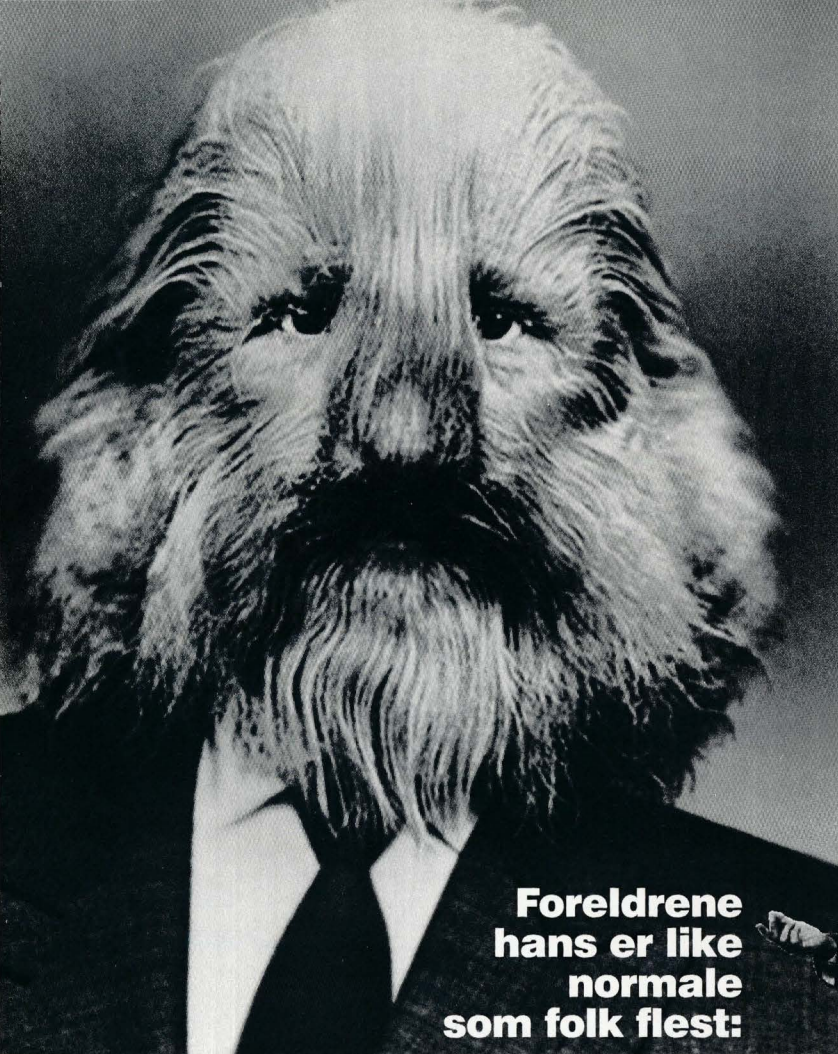
Alle kjenner vel romdrakten fra "Tur retur månen".

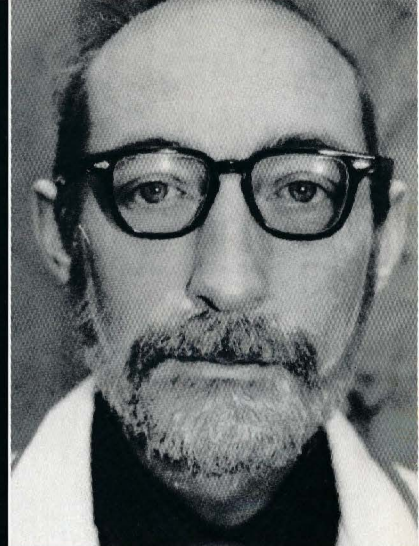
Milou har naturligvis heders-plassen i samlingen.

LE LOTUS BLEU

**Foreldrene
hans er like
normale
som folk flest:**

**Doktor Cramer forsøker å finne ut
hvorfor hundemannen ser ut slik**

**Hundemannen
Kent Morley
har en menne-
skelig hjerne
tross sitt
hundehode.**

MANNEN MED HUNDEHODET FORBLØFFET FORSKERNE

**Kent Morley, som er
halvt mann og halvt
hund, har virkelig et
hundehode, men
hjernen hans er like
menneskelig som
foreldrenes!**

Genforskeren William Cramer er blitt kontaktet av den berømte Mayo-klinikken i Minnesota og fått i oppgave å finne ut hvorfor 38-årige Kent Morley er født med en helt normal, menneskelig kropp - og et hundehode.

- Det er et av de mest interessante medisinske mysteriene jeg har hørt om, sier doktor Cramer, som regnes for å være en av verdens fremste eksperter på genetiske abnormiteter og mutasjoner.

- Kent Morley har hundehode, mens kroppen og hjernen er som hos folk flest. Noen avfeier ham og sier at han bare er et resultat at naturens luner, men ingen kan være lengre unna sannheten.

- Naturen kan gjøre feil, men ikke slik som i dette tilfellet. Det finnes en årsak til at Kent Morley ser ut som han gjør.

På Mayo-klinikken er man nølende med å kommentere doktor Cramers rapport. Men genetikeren går ikke bare god for historien, han

påstår også at han er blitt konsultert daglig etter at den merkelige hundemannen ble lagt inn på klinikken 14. mars.

I følge doktor Cramer er Kent Morley født i Florida og er blitt en formuende mann ved hjelp av sin interesse for data og sine datakunnskaper. Til tross for at han ser ut

Hvis et afrikansk land får sitt ønske oppfylt, kommer 1995 til å bli et minneverdig år:

General Jerome Lassey ved Gabon Air Force har avslørt at hans land planlegger å snart sende opp en elefant i verdensrommet.

- Vi skulle gjerne sende opp en astronaut, men vi har funnet ut at det er klokere å begynne med en elefant. Den er et dyr som mer eller mindre symboliserer Afrika og vår afrikanske arv.

- Raketten eller kapselen må helt klart må være ganske stor, legger general Lassey til. - Hvis oppskytingen går bra, kan vi benytte samme type design for å sende opp et helt team med astronauter senere.

Vitenskapsmennene fra vesten ble sjokkerte da de hørte at det afrikanske landet planlegger å sende en elefant opp i rommet. Særlig fordi Gabons flyvåpen, som har prosjektet på hånden, bare består av 150 mann og ikke har fler enn 75 fly.

Men general Lassey forsvarte ikke bare programmet på en pressekonferanse. Han sa også at hans land ikke kommer til å spare på noen kostnader for å hale i land prosjektet.

- Det blir en fjær i hatten for oss om vi lykkes i å sende opp en elefant i verdensrommet, sier generalen. Det kommer til å bli det største dyret som har kretset rundt jorden. Hvis elefanten overlever landingen, kommer vi til å ha et enestående bevis for at vår teknikk er førsteklasses. Den eneste virkelige trusselen mot Gabons planer kan komme fra verdens dyrevenner, som allerede har sendt protester til landets regjering.

som en hund er han lynende intelligent - hans IQ ligger på 125.

- Resultatet av testene som er foretatt, viser at hjernen er helt menneskelig, sier doktor Cramer. Men på den annen side har han visse hundeegenskaper, blant annet et sterkt utviklet jaktinstinkt.

Som de fleste hunder er han også svært forsiktig i nærheten av fremmede, men når han har lært noen å kjenne er han vennlig og lojal. Han tilbyr det som de fleste hundeeiere setter høyest hos sine kjæledyr - en uforbeholden kjærlighet.

Et lite afrikansk land vil sende opp en elefant i verdensrommet.

Et lite afrikansk land har fått for seg at de skal bli de første som sender opp en fullvoksen elefant i rommet. Og får de det til sendes den stakkars elefanten opp allerede i 1995!

DYRE- VENNER PROTSETERER MOT VERDENS ELEFANT I FØRSTE ROMMET

- Jeg synes folket i Gabon skal sende opp general Lassey i stedet - helst uten romdrakt, sier en

rasende dyrevenn fra Norge, som vil være anonym.

Av Robert Carr

I følge doktor Cramer har Kent Morley hatt en følelsesmessig vanskelig oppvekst. Da han var liten ville ingen leke med ham og han ble tvunget til å tåle både nysgjerrige blikk og spydige kommentarer fra fremmede som betraktet ham som et misfoster. Han trøstet seg etterhvert med data og det førte gradvis til at han ble et datageni.

I de senere år har han akseptert sitt utseende. Andre folk har også begynt å betrakte ham som en helt normal, men hårete mann.

Grunnen til at Kent Morley er

gått med på å legge seg inn på Mayo-klinikken, er at han har vært gift med en 28-årig kvinne i drøyt et år. Hun elsker ham "over alt på jorden". Paret ønsker seg barn, men de vil forsikre seg om at barnet blir 100 prosent menneskelig og ikke risikerer å arve Kents hundenteende.

- Det ser ut som om Kent Morley kan bli far til helt normale barn. Helt sikre kan vi ikke være før vi har tatt flere prøver og fått dem analysert, sier doktor Cramer.

Av Nick Mann

Foto: IFOT

En tapper jente som er
bare fra livet og opp

ROSEMARIE HAR HVER- KEN BEN ELLER BEK- KEN!

Da Rosemarie var bare 18 måneder gammel måtte legene amputere både ben og bekken. Nå er hun 12 år - og full av livsslyst nyter hun tilværelsen til tross for sitt handikap.

Foto: SIPA/Europa Press

Rosemarie ble født med et handikap - kun én nerve gikk til begge bena. Legene måtte fortelle hennes forvillede foreldre at barnets eneste håp lå i en omfattende amputasjon. Da hun var ett og et halvt år, ble bena og bekkenet operert bort. Rosemarie mistet halve kroppen, men hun overlevde - og er i dag lykkelig! Rosemarie Homan er kort og godt et unikum av livsslyst, takknemlighet og tapperhet!

Pappa James Homan var i Viet-

nam og har mange vonde minner derfra. Hans andre barn, Jimmy, nå syv år gammel, ble født med hare-skår og feil på urinblæren. Som om ikke dette var nok, har barnas mor Cecilia vært diabetiker fra hun var liten, og er nå blitt praktisk talt blind.

Familien bor i Pueblo i Colorado, og der går den 55 centimeter høye Rosemarie på skolen.

- Jeg har en normal hjerne og planlegger et så normalt liv som

Rosemarie gjør husarbeidet med letthet.

mulig, sier hun ... Jeg liker meg faktisk akkurat slik jeg er. James er arbeidsledig og får trygd. Det ser imidlertid ut som om Rosemarie ikke trenger så mye hjelp. Hun veier seksten kilo og lar gjerne være å bruke de ni kilo tunge benprotesene sine for å komme seg rundt. Det greier hun elegant på egen hånd.

- Jeg liker ikke helt disse bena, sier hun. De er alltid i veien. Jeg kan ikke kjøre skateboard med dem, og det er så vidt jeg greier fortauskantene. Derfor tar jeg dem vanligvis av - og da kommer jeg frem hvor jeg vil uten problemer!

Rosemaries armer er hennes ben. Hun går stødig på knokkene og kan til og med sykle på denne eiendommelige måten. Men hun foretrekker amerikansk fotball.

- De andre barna kan ikke takle meg ved å kaste seg etter ankene mine, fleiper hun. Der har jeg en klar fordel ...

Rosemarie hjelper til i kjøkkenet med forbausende dyktighet. Hun klatrer over benker, peis og skap og diskgrer gjerne opp med sin egen og brorens livrett som er kylling med ris. Hun har mottatt priser, både fra guvernøren og handicap-forbundet i Colorado, og foreldrene er svært stolte av sin, i dobbelt forstand, lille pike.

- Klart vi er stolte, sier pappa James. Vi har alltid tatt

henne med overalt. Vårt motto er: Gjem ikke bort de handikapede. Vi trenger dem like mye som alle andre!

EUROPA-PRESS

Selv om Rosemarie ikke har underkropp er hun som barn flest.

Familien har gitt Rosemarie god støtte.

Var det ulykke eller selvmord?

LEGEN SOM GIKK AV FLYET I LUFTEN

Ingen vet
om Joseph
planla å
hoppe.

Charlotte går aldri
mer opp i fly med
fremmede menn.

**Flyturen som stakkars Charlotte Richards
aldri kommer til å glemme. Mannen hun var
på reise med fridde til henne. Da han fikk nei
hoppet han ut ...**

Doktor Joseph Harms (35) fra Tyskland var en bisarr mann på mange vis. Livet hans var merkelig og ideene hans var merkelige - men det merkeligste var hans endelikt.

Under et besøk i USA kom han i kontakt med den vakre Charlotte Richards som drev et kapell i Las Vegas. Der blir par viet etter samlebåndsprinsippet.

Han spurte henne om hun hadde tillatelse til å foreta vielser selv, og det hadde hun. Deretter inviterte han henne med på en flytur, og hun takket ja, overbevist om at han skulle ha sin forlovede med og som han ville vies til underveis.

Men ingen forlovede kom. I det seks-seters flyet var det kun Harm og Richards og to fotografer som skulle ta nattbilder over ørkenen. Da de var oppe i tre tusen meters høyde snudde Harms seg mot Charlotte Richards og spurte: - Vil du gifte deg med meg? Hun lo: - Nei, svarte hun. Naturligvis ikke

Legens ille tilredte
legeme ble funnet i
ørkenen.

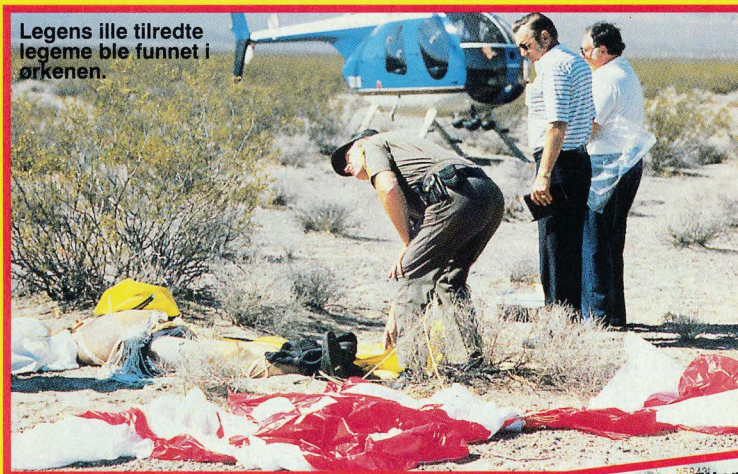

Foto: SIPA/Europa Press

- jeg kjenner deg jo ikke engang ...

Joseph Harms, iført sin hvite legefrakk, sukket, trakk på skuldrene og reiste seg. Deretter åpnet han døren og kastet seg ut!

Den istykkerslåtte kroppen ble funnet dagen etter, men ingen vet hvorfor den tyske legen valgte å ta farvel til livet på denne makabre måten. Kanskje det ikke var selvmord? Kanskje han ville fleipe og falt ved et uhell?

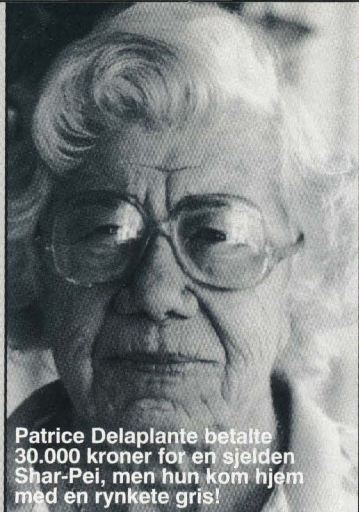
Ingen vet og ingen får vite svaret, men Charlotte Richards glemmer nok ikke.

Etter timers
leting fant
politiet
Josephs
kropp.

og aldri går hun opp i fly med fremmede mer ...

EUROPA PRESS / LARS BRANDER

Patrice Delaplante betalte 30.000 kroner for en sjelden Shar-Pei, men hun kom hjem med en rynkete gris!

– Patrice fikk hakeslepp da hundedommeren utbrøt:

**DETTE
ER INGEN
BIKKJE
- DET ER
EN GRIS!**

Foto: IFOT

En nærsynt kvinne har stevnet innehaveren av en kennel for 2.5 millioner kroner. Grunnen er at den lille rynkete Shar-Pei-hvalpen hun kjøpte faktisk er en gris!

Slik ser en ekte Shar-Pei ut.

Hun trodde den rynkete Meishan-grisen var en hund helt til de begge ble kastet ut fra hundeutstillingen.

74-årige Patrice Delaplante hadde lenge drømt om å kjøpe seg en liten rynkete Shar-Pei-valp. Hun kontaktet hundeoppdretteren Harry Bartels i Tyskland.

Da Patrice kom til ham viste han henne et lite rynkete vesen og sa det var en Shar-Pei-valp med fin stamtavle. Hun falt for det lille nurket og betalte 30.000 kroner til oppdretteren, og var lykkelig helt til hun dro på hundeutstilling.

– Jeg har aldri blitt så ydmyket i hele mitt liv, sier Patrice. Jeg var overbevist om at min lille valp ville vinne førstepræmie, men dommeren stirret først på ham og deretter på meg før han fyrte løs: Det der er ingen hundevalp - det er en gris!

Han trodde jeg var gal. Patrice Delaplante, som er fra Nancy i Frankrike, henvendte seg straks til advokat Maurice Didier og anmeldte den tyske kennelleieren for bedrageri. Harry Bartels, som bor i Baden-Baden,

Josenfina trodde ikke sine egne øyne da hun skulle plante en busk:

Stakkars Josefina Muniz skulle bare stelle i hagen bak huset da spaden traff noe hardt. Det viste seg å være en kjempesvær gravsten!

Først traff spaden noe hardt. Da Josefina begynte å grave, virket det som om hun måtte grave i evigheter.

Til slutt oppdaget hun hva det var - og fikk sjokk.

- Jeg løp inn og ringte politiet, sier Josefina.

Jeg ante jo ikke hva jeg skulle gjøre. Og heldigvis så finnes det ikke benrester der. Stenen har fulgt med da de anla området.

Den lokale historikeren George Collier ble hentet av politiet for at han skulle studere den gamle gravstenen og prøve å finne ut hvor den kan ha kommet fra.

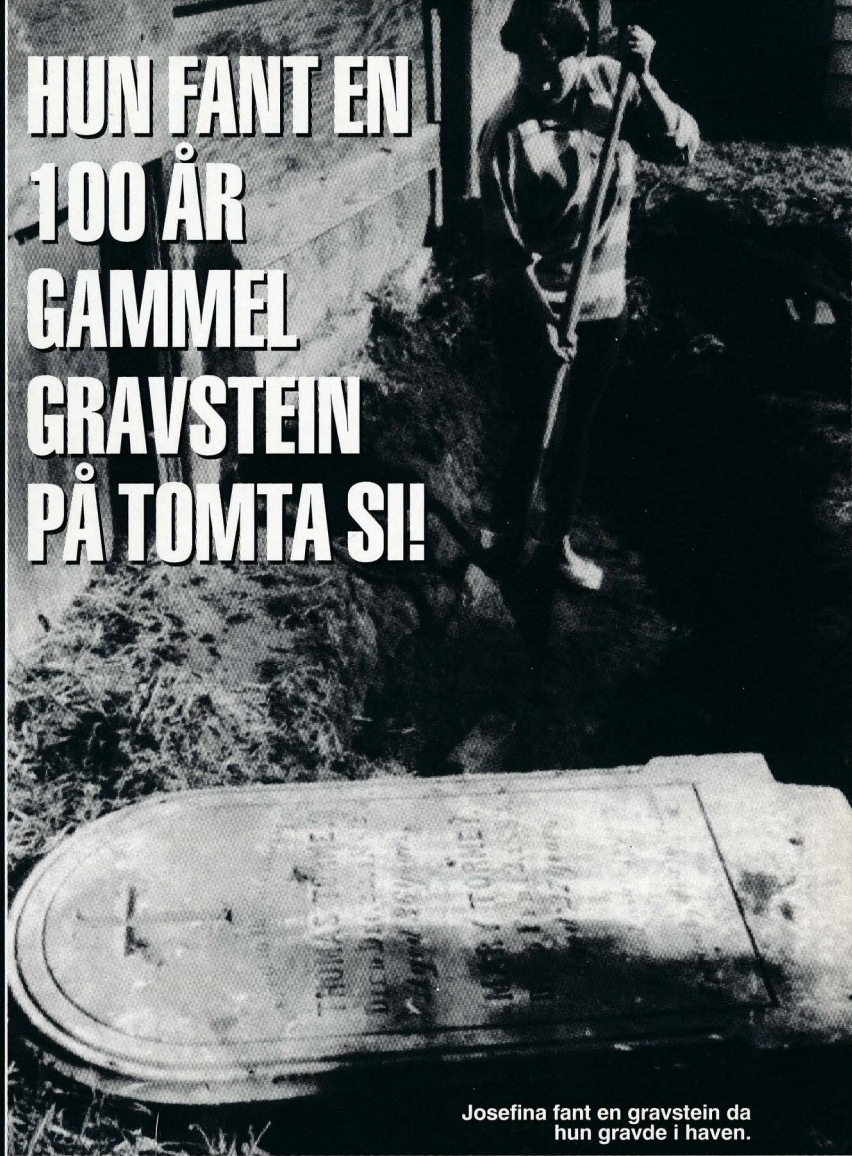
“Reist til minne om Thomas Tormey/Død 22 desember 1882/36 år gammel. Mary Mormey/Død 12 februar 1883/27 år gammel./Hvil i fred/Stenen er reist av deres søster Annie.”

Navnene på gravsteinen viste snart at den hadde tilhørt tidligere eiere av jorda der Josefina bor.

- Antagelig har det vært en liten familiekirkegård her, sier George Collier. Det virker som at de to søsknene døde av de smittsomme sykdommene som herjet på slutten av 1800-tallet ettersom de døde med få måneders mellomrom.

George Colliers undersøkelser avslørte også at familien Tormey hadde eid hele området. Den gangen hadde det vært en ranch som het Rancho San Pablo. Thomas og Mary Tormey var antagelig sønn

HUN FANT EN 100 ÅR GAMMEL GRAVSTEIN PÅ TOMTA SI!

Josefina fant en gravstein da hun gravde i haven.

og datter av John Tormey som kjøpte jorda i 1865.

Riktignok er gravsteinen en del av Amerikas historie, men Josefina og hennes mann sier at de med glede overlater gravsteinen til et museum.

- Vi vil ikke ha den her, sier Josefina. Hver gang jeg ser den grorser jeg og barna vil ikke leke i haven før den er borte.

Av Shawn Deena/
Christine Lindsjöö

Foto: IFOT

ønsker ikke å kommentere saken, men Patrices advokat sier at kenneleieren er en bedrager.

Han har forfalsket registreringsdokumentene som “beviser” at hele bunten av grisens forfedre er hunde-champions.

Advokaten har også fått frem at det ikke er første gang Bartels har lurt noen. I 1989 forsøkte han det samme trikket med et tysk par. Den historien endte med at han måtte punge ut med 600.000 kroner. I tillegg måtte han hente tilbake grisen.

- Jeg aner ikke hvor mange som er blitt lurt og som har kjøpt griser i stedet for hunder, sier Didier. Men hvis man ser på det andre tilfellet som

ble anmeldt virker det som han satser på å lure eldre mennesker og mange av dem oppdager kanskje aldri at de er eiere av en gris og ikke en hund med stamtavle.

- Det er tydelig at han legger opp salget ved at han lurer folk til å kjøpe en “Shar-Pei” som en ren investering. Han påstår at de kan bruke “hundene” i avl og kan gjøre lettjente 60.000 kroner i året hvis de kjøper en hannhund.

- Når folk har spurt om de kløvde labbene og det raret ansiktet har han insistert på at det er beviser for at “hunden” kommer fra en lang rekke champions.

- Han er så glatt at folk tror på det

han sier, avslutter advokaten med et sukk.

De rynkede Maishan-grisene er også kjente for å ha et trivelig gemytt, og derfor var det ikke så rart at Patrice lot seg lure.

- Hadde det ikke vært for at jeg ble så ydmyket og for alle pengene jeg har betalt, ville jeg beholdt ham, sier Patrice.

- Men nå ler alle av meg og synes jeg er en gammel skruvete kjerring og de håner meg fordi jeg ikke greide å se forskjellen mellom en gris og en hund.

Av Jan Wedel/
Christine Lindsjöö

Meng
Xih's nye
arm
fungerer
utmerket.

**Mirakeloperasjon
reddet 15-årige
Meng Xin**

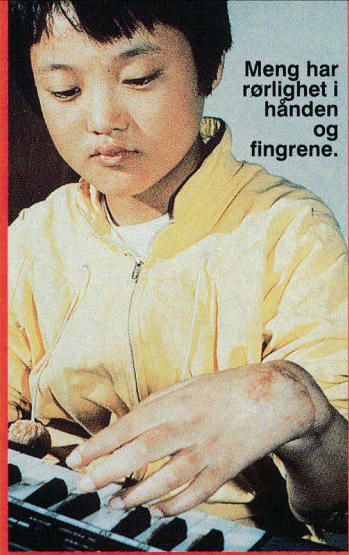
- AVKUTTET BEN BLE NY ARM!

Ming Xin fra nord-øst-delen av Kina ble hardt skadd i en togiulykke da hun var 8 år gammel. Da mistet hun en arm og det ene benet. Benet ble senere ved en mirakeloperasjon hennes nye arm - i dag lever hun et normalt og forholdsvis aktivt liv!

Mengs arm var for skadet til å kunne reddes, men hånden og benet var det som trengtes for en operasjon.

Meng har
rørlighet i
hånden
og
fingrene.

Ingen trodde hun skulle greie seg etter den fæle ulykken. Toget som kom i full fart hadde kuttet av både armen og benet hennes. Doktor Xin Changtai, en av verdens ledende kirurger i mikroteknikk, ville forsøke å redde jentas muligheter for et normalt liv.

Hun ble operert ved sykehuset i Shenyang - og mirakelet skjedde!

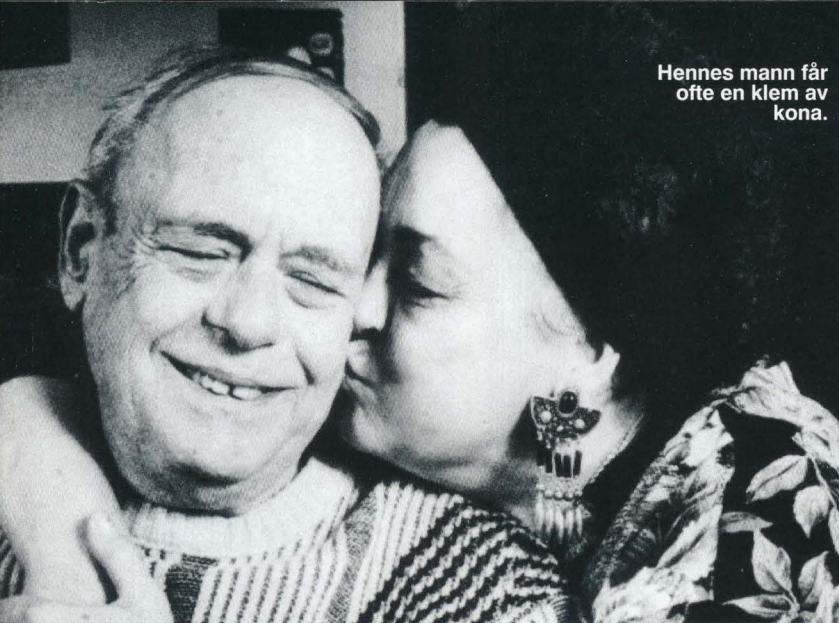
Da Meng Xin kom til sykehuset med de avkuttete lemmene bestemte doktor Xin Changtai å forsøke seg på noe nytt og unikt. Armen var for mye skadd til å kunne brukes, men selve hånden var noenlunde hel og det var også deler av benet. Doktor Xin og hans operasjonsteam tok benet og sydde det på som en arm. Ytterst plasserte de den friske hånden. Nervetråder ble knyttet, blodkarene trukket sammen - og lille Meng Xins fremtid var reddet.

Operasjonen var det første i sitt slag i verden, og den var vellykket. Meng Xin har en ny venstrearm som hun kan bruke og med benprotesen på plass beveger hun seg relativt bra og normalt. Hun er i dag en takknemlig tenårings - og doktor Xin er en stolt kirurg.

SIPA PRESS /
LARS BRANDER

Legene sydde fast Mengs hånd på benet og satte benet på skulderen.

Hennes mann får
ofte en klem av
kona.

**Hun har opplevd
noe utenom det
vanlige:**

Mary Alice
nyter livet og
naturen.

- JEG HAR DØDD OG BESØKT HIMMELEN - TRE GANGER!

Foto: IFOT

Pianotime
med et av
barnebarna.

Mormor Mary Alice døde, fór til himmelen og kom tilbake til jorden for å fortelle om det - ikke bare én, men tre ganger!

65-årige Mary Alice sier at hun ikke er redd for å dø lenger fordi den himmelen hun besøkte da hjertet hennes stanset er det vakreste og fredeligste stedet hun noensinne har opplevd.

- Jeg har vært i Paradiset og jeg traff min mor og far, sier den hjertesvake Mary Alice, som legene har erklært død ikke mindre enn tre ganger.

- Det var vidunderlig, strålende lys der og jeg vet at lyset var Gud. I slike stunder holder Gud deg i sine hender. Enten beholder han deg hos seg, eller så sender han deg tilbake til jorden igjen. Til meg sa han: - Du må vende tilbake, barnet mitt.

Mary Alices første besøk i det hinsidige inntraff for elleve år siden under en hjerteoperasjon. Plutselig gikk noe feil og hjertet hennes sluttet å slå.

Mary Alice sier at sjelen forlot kroppen og svevde avgårde til en eng der vidunderlige planter vokste i et varmt, strålende lys. En liten bekk klukket i nærheten og hun vandret over den grønne engen blant vakre trær.

Et stort, strålende lys viste seg for Mary Alice og hun kjente seg totalt avslappet - men følelsen gikk over da hun hørte en stemme si: - Du må vende tilbake, barnet mitt.

Bare noen sekunder senere var hun tilbake på operasjonsbordet der legene lyktes i å få i gang hjertet hennes igjen.

- I 1987 hendte det igjen, minnes Mary Alice og beskriver hjerteinfarkt hun hadde det året.

- Jeg vendte tilbake til livet på akuttavdelingen og jeg visste at jeg hadde hatt hjertestans før legen sa det. Det visste jeg fordi jeg hadde besøkt

HAN BLE FØDT MED TRE BEN!

Da Frank Lentini ble født ble jordmoren så sjokkert da hun så hamat hun slengte den nyfødte under sengen og løp ut av rommet. Ikke nok med at lille Frank hadde tre ben - han hadde dobbelt sett kjønnsorganer også!

Det var ikke bare jordmoren som syntes synet av Frank var ekkelt og sjokkerende da han ble født i 1889. De italienske foreldrene hans tok også avstand fra misfosteret av en sønn og ga ham bort til en kvinnelig slektning som fikk betalt for å ta hånd om ham.

Frank ble født med tre bein og man synes kanskje at det fikk være nok, men det var ikke hans eneste handikap. I tillegg til det ekstra benet hadde han dessuten to komplette kjønnsorgan mellom bena som hadde seksten tær!

Visst kunne Frank bruke alle de tre bena, men ingen av dem var like lange og det spøkte han ofte med:

- Jo visst har jeg tre ben, men jeg har ikke et eneste par, pleide Frank å spøke da han senere i livet ble sirkusartist og underholdt publikum. Vennene hans pleide også å spøke og si at Frank var den eneste de kjente til som kunne gi seg selv et spark bak når han hadde gjort noe dumt. Og Frank var den første til å erkjenne at han ofte hadde hatt glede av det ekstra benet.

Han kunne blant annet svee stående ved å bruke det tredje benet som støtte. Han kunne sparke to fotballer på en gang. Og han kunne spille krocket uten kølle og han danset både foxtrot og vals - samtidig!

Frank var bare ti år gammel da han reiste til Amerika for å blitrik og berømt som sirkusartist. Han ble umiddelbart en suksess og ble utnevnt til kongen blant misfostre.

Den trebente showmannen utnyttet sine tre ben så godt han kunne. Han brukte ofte det ene benet som stol som han satt på når han

Han kunne sparke to fotballer på en gang og stå sovende:

Trebente Frank Lentini sparte seg opp en formue som sirkusartist

hvilte seg eller skulle fiske. Han pleide også å underholde publikum ved å stå på to ben og sparke ballen med det tredje.

Lentini var spesiell og han hadde en magnetisk tiltrekningskraft både på publikum, venner og kvinner. Han giftet seg ganske ung med en kvinne som dyrket ham og de levde lykkelig sammen helt til 1974 da Frank døde.

- Frank var en av de mest varmhjertede menn jeg har kjent, sier en av de gamle vennene fra sirkustiden, Joseph Hilton. Hvis et barn spurte ham om noe kunne han stanse

og snakke i timesvis. Han elsket barn og hadde fire barn selv - tre gutter og en pike - og alle fire var normale.

- Han var forresten en utmerket kokk og en dyktig svømmer, sier Joseph.

Frank reiste rundt med sitt eget show og han lyktes i å legge seg opp nok penger så han fikk pensjonert seg ti år før han døde.

Da levde han et behagelig liv. Han er fortsatt husket som en av de mest underholdende sirkusartister.

Av Beatrice Dexter/Christine Lindsjø

den vidunderlige, grønne engen tidligere.

- Det så ut akkurat som seks år tidligere og enda en gang drømte jeg om å få bli der for alltid.

- Hvorfor vekket dere meg? spurte jeg legen da jeg kviknet til. Men samtidig var jeg rolig og trygg - og jeg var

ikke lenger redd for døden. Mary Alices tredje besøk i himmelen var i 1989 da hun skulle ha en tilleggsoperasjon og døde på operasjonsbordet.

Igen sveide hun avgårde til den vidunderlige engen og nok en gang fikk hun se det strålende lyset.

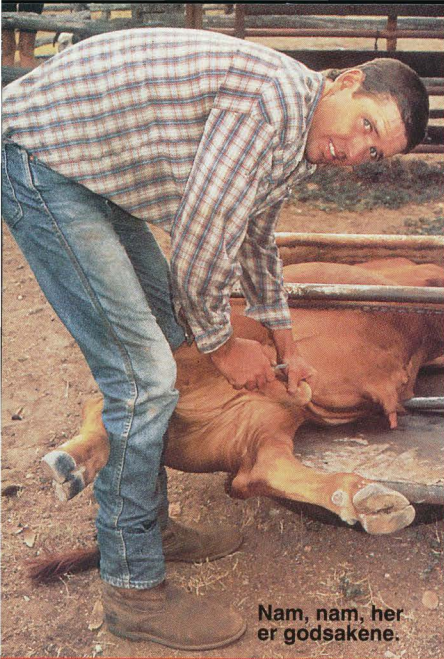
Denne gangen kom også moren og

faren hennes og møtte henne.

- De badet i det strålende lyset og de lo mot meg, minnes Mary Alice. Hjertet mitt ble fylt av kjærlighet og lengsel. Jeg ville så gjerne blitt hos dem og fortsette å nyte den roen som fylte meg så snart jeg var fremme ved engen.

Forts. side 63

Foto: IFOT

Nam, nam, her er godsakene.

Er man tøff, spiser man dem rå.

Cowboyene i Australias villmark har også ville vaner. De tilbereder og spiser testikler fra levende kalver ...

I den siviliserte verden er Praire Oyster en såkalt "pick-me-up-and-make-me-well"-drink, og hovedingrediensen er rå eggeplommer.

Slik er det ikke i villmarken i Queensland i Australia. Når en cowboy herfra sier han har nytt en Praire Oyster, sikter han derimot til en testikkel som er tatt fra en levende kalv! Det kan virke som en merkelig,

Foto: REX/IBL

Den noe kresne rister testiklene over åpen ild.

- HER SERVERES KALVETESTIKLER!

makaber og gyselig skikk. Den er også forbudt de fleste stedene i landet. Men de som skjønner buskapen i Queensland lever etter sine egne lover, og her har alle tygget i seg anseelige mengder av "præriens østers".

- Jeg har vært her ute i fire år, forteller Malcolm Andison fra Braceborough Station, tve mil fra Hughenden i nordvestre del av Queensland. Den første kalvetestikkelen spiste jeg i Cape York Peninsula. Man bruker bare de yngste kalvene, helst bare tre eller fire måneder gamle, og aldri eldre enn ettåringer.

24-årige Malcolm demonstrerer villig hvordan det går for seg.

Han velger ut en kalv, binder den i samme kalvebinge som benyttes til brennemerking og tar frem den nyslippte kniven. Et partlynraske snitt senere har han de blodige testiklene i hånden og kalven kan springe videre, tilsynelatende helt uberørt.

- Den merker det nesten ikke, påstår Malcolm. Det går fort hvis man gjør det riktig. Kanskje den har litt vondt etterpå, men i morgen kjenner den ikke noe.

Jeg lurar nå på det ...

Uansett, nå blir testiklene grillet over åpen ild og de som har mot til å smake dem, påstår at de er velsmakende og minner mer om svinestek enn av storfe - hva nå det kan komme av. De kastrerte kalvene vokser seg til, og når de er tre år blir de eksportert til Japan. Men i Queensland fortsetter mennene å tygge testiklene fra de stakkars dyrene for smakens skyld - og selvfølgelig i troen på at det er gunstig for potensen.

- Jo visst blir den bedre, påstår Malcolm. Præriens østers kan få fart i en hvilken som helst gammel gubbe!

Da så.

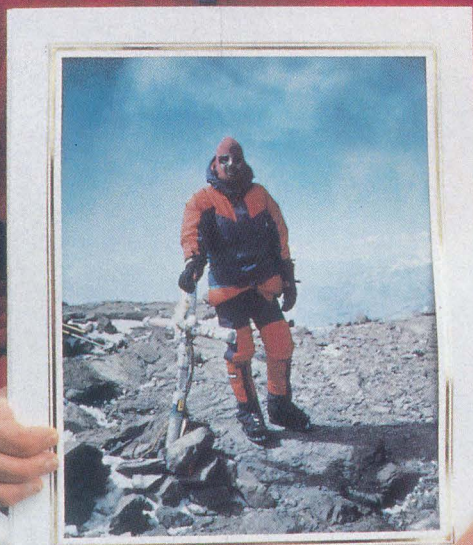
REX FEATURES LTD. / LARS BRANDER

Man kan til og med få dem servert på puben til ølet.

En prestasjon utover det vanlige

Det veldige Mount Everest regnes som den endelige utfordringen av fjellklatrere verden over. John Mitchell tar utfordringen - selv om han er blind!

John viser stolt frem fotografier fra sine turer, bilder han ikke kan se.

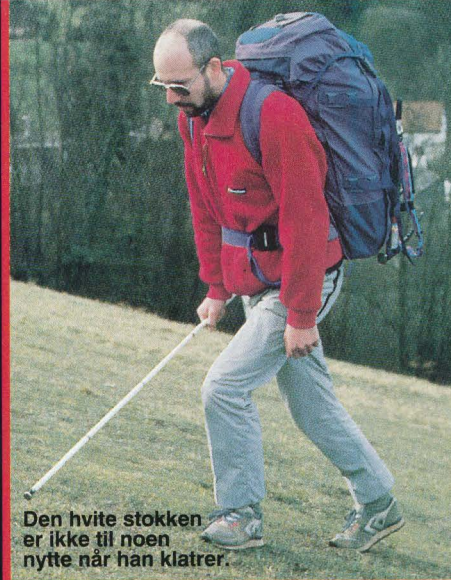
- BLIND FJELLKLATRER BESEIRER MOUNT EVEREST!

Han er 34 år gammel og totalt blind. Når han beveger seg utendørs hjemme i Fetcham i Surrey, bruker han hvit stokk, men den legger han igjen hjemme når han reiser til Himalaya våren 1995 for å beseire verdens høyeste fjell - Mount Everest.

- Stokken vil ikke være til særlig hjelp, spøker John Mitchell.

Terrenget er alt for tøft ...

Han er verdens beste blinde fjellklatrer. I februar i år beseiret han Aconcagua, den høyeste toppen i Andesfjellene. Syv dager tok det John å klatre de 6 959 meterne. Et par måneder senere gjentok han bedriften i Alaska med Mount

Den hvite stokken er ikke til noen nytte når han klatrer.

McKinley som er det høyeste fjellet i Nordamerika. Resten av året bruker han på treningsekspedisjoner i Kina og Nepal - frem til utfordringen våren 1995 er all tid viet treningen.

- Det vanskeligste for meg som blind klatrer er ikke klatringen i seg selv, men ulempen ved å kunne se det for seg og kunne planlegge, sier John. Det er ofte vanskelig å forsere issvuller og snedekte områder. Når jeg er på nakne fjellet derimot, er det ingen vanskeligheter!

Den omtrent to og en halv måned lange ekspedisjonen til Himalaya og Mount Everest våren 1995 skal han foreta sammen med femten andre fjellklatrere. Han har klatret med de fleste av disse tidligere, og de godtar hans handikap fullstendig at de ofte glemmer at han ikke kan se. John Mitchell er dyktig, svært dyktig.

- Jeg begynte å klatre i speideren som sekstenåring, forteller han. Siden har jeg vært hekta!

Forts sid 59

Nå ligger John i trening foran sitt livs utfordring - Mount Everest.

Sandra Johnson fikk sitt livs sjokk da hun oppdaget sannheten:

De uskyldige ofrene i familietragedien - 6 måneder gamle Melissa og 3-årige Timothe.

Ekteparet Sandra og Tom Johnson fikk nylig vite at de er søster og bror.

- JEG GIFTET MEG MED MIN BROR - UTEN Å VITE OM DET!

Australske Sandra Johnson lette etter sin fosvunne bror i 17 lange år - bare for å oppdage at hun var gift med ham!

Da Sandra var åtte måneder gammel adopterte moren bort både henne og den treårige broren Tommy. De to barna ble adskilt da Sandra ble adoptert av et eldre par fra Sydney. Flere år senere ble Tom også adoptert og ble boende på en ranch i villmarken med sin nye familie.

- Både Tom og jeg fikk etternavnet

som resten av hver vår familie hadde, forteller Sandra. Derfor var det ikke mulig å oppdage noe merkelig da vi møttes på en skoledans mange år senere.

- Vi ble forelsket ved første blick og følte at det var noe spesielt mellom oss. I 1985 giftet Tom og Sandra seg. Et år senere begynte Sandra å lete etter sin kjdlige mor og far. Hun fant snart gamle papirer og fotografier og fikk vite at både moren og faren var døde, men at hun hadde en bror som var tre år eldre enn henne og som het Tom. Etter å ha vært i kontakt med de sosiale myndighetene over hele Australia, fikk hun til slutt vite at storebroren var adoptert av en familie øst i Australia. For noen måneder siden lyktes hun i å få tak i papirene som viste at en liten gutt ved navn Tommy var adoptert av Henry og Irene Johnson. I det øyeblikket oppdaget hun sannheten.

- Tom ante ikke at han var adoptivbarn, forteller Sandra. Men vi sjekket opplysningene hos slektningene hans og de forteller at Tom var fire år da han ble adoptert av Henry og Irene. Samtidig hadde alle i slekten vært enige om aldri å fortelle noen utenforstående at Tom var adoptert. Derfor ble sjokket dobbelt så stort for stakkars Tom. Etter det øyeblikket har ingen ting vært som før.

- Livet vårt er blitt et helvete, sier Sandra, som planlegger å ta ut skilsmisse fra sin 32-årige mann. Hun holder ikke ut tanken på at de lever i et incestuøst forhold.

- Jeg trodde mitt liv skulle bli komplett hvis jeg bare fant broren min, sier 29-årige Sandra. Men i stedet ble livet ødelagt.

Jeg elsker Tom, men jeg kan ikke fortsette å være gift med ham fordi han er min bror.

- På den annen side er han mannen jeg valgte å dele livet med og vi har to barn sammen, Melissa og Timothy. Jeg har ikke lyst til å skille meg, men allikevel skaffer jeg meg advokat for å bli kvitt min mann.

- Det hele er forferdelig.

Av Susan Jimison/
Christine Lindsjö

TRO DET ELLER EI!

**Lille
Mannie har
et
enestående
ansikt:**

Genforskerne påstår at de
har skapt Mannie, hesten
med menneskeansikt.

HESTEN MED MENNESKEANSIKT!

**I genforskningens tidsalder kan man vente seg
hva som helst. Det er mulig at vitenskapen
faktisk har lyktes i å skape en hest med
menneskeansikt.**

Mens de fleste av oss stiller oss kritiske til vitenskapsmennenes måte å leke på, finnes det andre som mener fordelene med disse eksperimentene veier opp for ulempene og at man ikke alltid kan ta hensyn til etikken.

- Hesten vår skiller seg kanskje ut fra andre hester, men han bidrar til at våre lærebøker i genforskning må skrives på nytt, sa forskeren Peter de Vries da han presenterte "Mannie" i Nederland.

- Teknikken som har gjort det mulig for oss å få til den merkelige hesten vår, har allerede vært brukt

til å kurere sykdommer. Det vi lærer ved å studere ham kommer helt sikkert til å hjelpe oss å finne midler for å kurere flere sykdommer.

- Dyret er ved god helse, fortsetter forskeren. Og i motsetning til hva visse folk sier eller tenker så er han ikke noe monster som man burde synes synd på. Han er like lykkelig som dyr pleier å være.

Doktor de Vries sier at beslutningen om å skape en hest med menneskelige trekk ble tatt for over fire år siden. Men det tok lang tid å samle inn de 18 millioner kronene som eksperimentet

kostet. Så snart pengene var i havn, var det ingen problemer å "plante" det genetiske materialet fra et menneske inn i et hesteegg.

Egget ble senere plassert i livmoren på ei merr, som fødte sitt friske føll uten komplikasjoner elleve måneder senere.

- Som alle kan se er hesten helt normal fra nakken og bakover, sier doktor de Vries.

Hodet er dekket av hår, men har menneskelige trekk.

Øynene, nesen, munnen og kindene er menneskelige, akkurat som tungen.

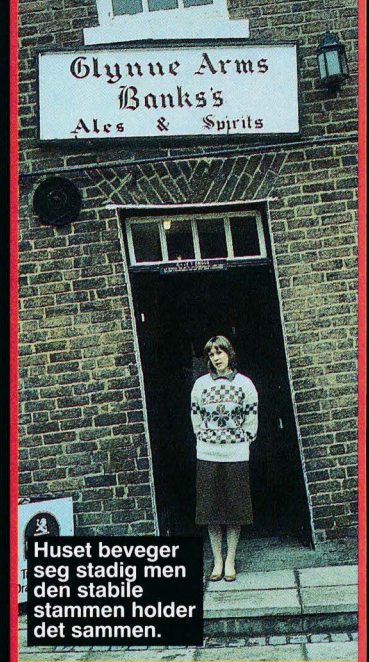
Men dyrets hjerne er ikke påvirket av eksperimentet. Selv om jeg skulle ønske at jeg kunne si noe annet, må jeg tilstå at han ikke er glupere enn hester flest.

Av Sanders Gwynn

Foto: IFOT

Her er alt på kanten allerede før man tar seg en tår.

Huset beveger seg stadig men den stabile stammen holder det sammen.

Huset som trosser tyngdeloven - PUBEN I BIRMINGHAM BEVEGER SEG STADIG

Rett vest for Birmingham ligger den - puben som kan få hvem som helst til å slutte og drikke ...

Hvis man er kommet ruslen-
de inn og på forhånd ikke har konstantert at mål og vinkler ikke helt stemmer, kan man få seg en overraskelse når man titter opp etter et par halvlitere - og mange avgir der og da et avholdsløfte.

I dette tilfellet er det helt unødvendig. Huset ser nemlig helt pussig ut. Det er bygget på 1700-tallet over en gammel kullgruve, og det er så stabilt i sin ustabilitet at det alltid har vært i stadig forandring - uten at det dermed er fare for at det skal rase sammen.

Den ene siden er nesten to meter høyere enn den andre.

Vinkler og kroker er forvridd og noen av veggene er mellom 15 og 20 grader skjeve.

Hver eneste knakende og knirkende forandring mottas med hurra og jubel av pubens stamgjester, som alle er mektig stolte over vannhullet sitt og hevder at det er en verdig konkurrent til det skjeve tårnet i Pisa.

IFOT APS / LARS BRANDER

Hver gang det knaker, jubles det blant gjestene

Leo
setter
sagen i en
stor
isblokk.

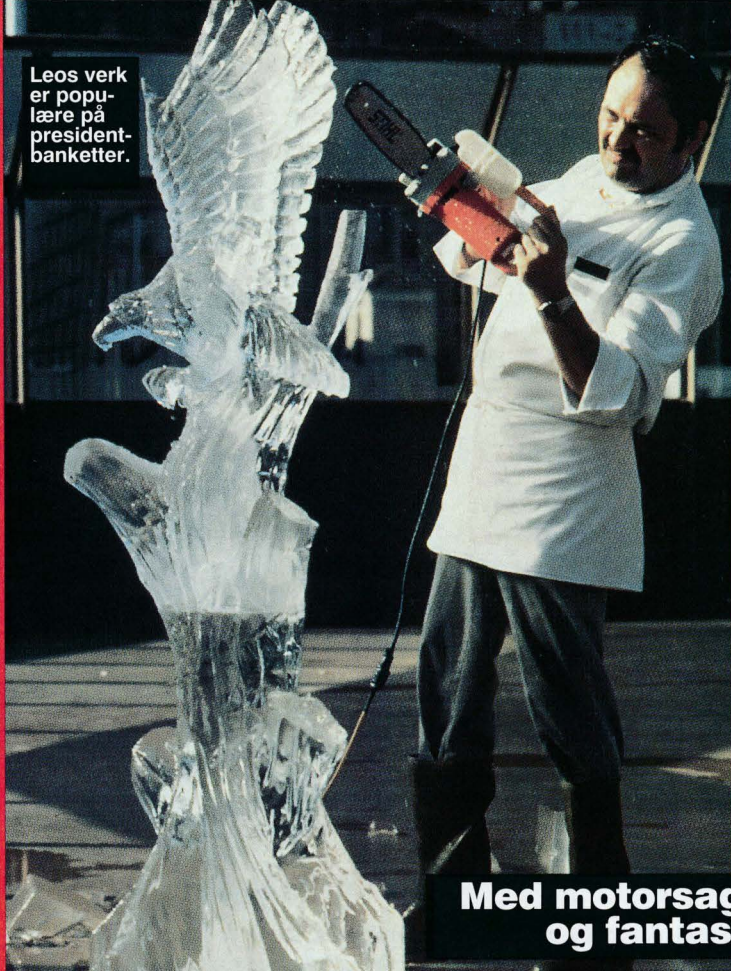
Sakte, men sikkert
skaper Leos flinke hender
og motosag et kunstverk.

Han har et kjølig forhold til sin kunst, Leo Koellner ved California Culinary Academy. Men så skaper han sine kunstverk i is - til prydd for buffébord og selskaper!

Det er ikke bare enkelt å bli begeistret for den østerrikske immigranten Leo Koellner (40). Han klager liksom av prinsipp over det det meste. Ingenting er bra nok, og skulle det være bra kan du være sikker på at det handler om noe gammelt og som gjerne hører hjemme i en annen verdensdel. Undres hvorfor han egentlig bor i USA hvis alt er så bra i det gode gamle Europa som han påstår.

Vel, han syter og klager og påstår at alt var bedre før da

Leos verk
er popu-
lære på
president-
banketter.

**Med motorsag
og fantasi**

- HAN SKAPER KUNSTVERK AV IS!

bare de rike hadde råd til å reise, noe som får oss til å stusse ved hans mentale helse. Men ingen kan benekte at fyren lager fine skulpturer. Utstyrt med motorsag former han sagnfigurer og fantasidyr, ørner og bjørner for å pryde bordet for de vakre president-bankettene.

Leo er lærer ved California Culinary Academy, som er den eneste institusjonen hvor man kan utdanne seg til kokk av det finere slaget.

Leo underviser her, men ingen elev har fått bruke sagen ennå. Det er alt for farlig og man kunne risikere å skade seg, noe denne perfektionisten ikke liker tanken på.

Man undrer seg på hvordan de skal få lært noe ...

Vi lar det spørsmålet ligge og konstaterer bare at Leo

Koellner lager nydelige kunstverk i beinkald is. Og med litt klaging som sukker på grøten ...

EUROPA PRESS /
LARS BRANDER

Leo er lærer i USA's fineste kokkeskole og lærer også bort sin iskunst.

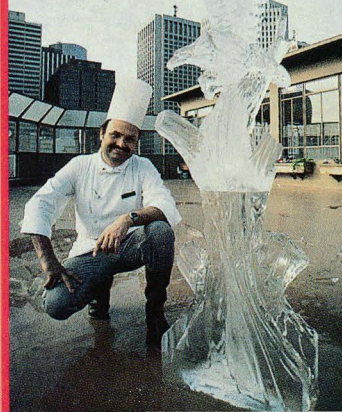

Foto: SIPA/Europa Press

**De regnet ikke
med å bli angrepet
ovenfra:**

Politihelikopteret ble
beskutt av en
pæreformet UFO.

PÆRE-UFO SKJØT MOT POLITIHELIKOPTER!

**To politimenn i et politihelikopter ble uten
forvarsel beskutt - av en pæreformet UFO!**

De to politimennene, Kenny Graham (39) og hans kollega Kenny Downs (39), er begge veteraner innen politikorpset. De trodde de hadde opplevd det meste i løpet av sin tjenestetid inntil den dagen de var på oppdrag i et politihelikopter og ble beskutt av en UFO!

- Jeg vet hva vi så, og vi har ikke drømt, sier Kenny Graham. Det var han som førte helikopteret. - Jeg var redd UFO'en skulle kræsje med oss, men i siste øyeblikk svingte det unna i en hastighet jeg ikke ante var mulig.

Nærkontakten med det uidentifiserte fartøyet hendte en natt da politimennene var ute på et inspeksjonsoppdrag i Louisville i Kentucky. Mens Kenny Graham fløy helikopteret, hadde kollegaen jobben med å la strå-

lekasteren sveipe over motorveien.

Plutselig så de begge noe de beskriver som "et bål" på venstre side av helikopteret. Kenny Downs satte strålekasteren instinktiivt mot "bålet", som var pæreformet og svedde frem og tilbake som en ballong i en snor.

Uten forvarsel snudde gjenstanden mot helikopteret og sirklet rundt det flere ganger før den svingte i motsatt retning.

Men det var ikke over med det.

Plutselig snudde UFO'en igjen og fløy rett mot helikopteret samtidig som den skjøt mot politimennene med ildkuler, som ifølge Graham slukket før de traff.

Graham var engstelig for at UFO'en skulle treffe halen på helikopteret, så han presset opp farten det

han greide. Men UFO'en fløy forbi og gikk opp og ned i høyde med en fart som i følge Graham "ikke kan beskrives, den må oppleves".

Da Graham forsøkte å fly nærmere for å studere UFO'en på nært hold, fløy det aavgårde i rasende fart og forsvant.

Gjenstandens merkelige manøvrering gikk ikke ubemerket hen på bakken. En politimann som heter Mike Smith så objektet i noen minutter og han bekreftet at det skjøt mot helikopteret tre ganger før det forsvant like brått som det var kommet.

Nok en politimann (Joe Smolenski) sier at han prøvde å ta igjen UFO'en i politibilen han kjørte.

- Jeg har lett etter UFO'er i over 14 år og jeg tror dette er det nærmeste jeg har kommet noe som ikke kan forklares, sier han.

En annen kollega beskriver politimennene i helikopteret som stabile gutter og gode politimenn. Kenny Downs har fått ordre om å ikke uttale seg til pressen, men noe greier han ikke å tie mer:

- Både Kenny Graham og jeg går i kirken hver søndag, men etter dette lurte jeg på å gå oftere!

Av Jack Alexander/
Christine Lindsjöö

Police officers report dogfight between UFO and helicopter

By GARDNER HARRIS
Gannett News Service

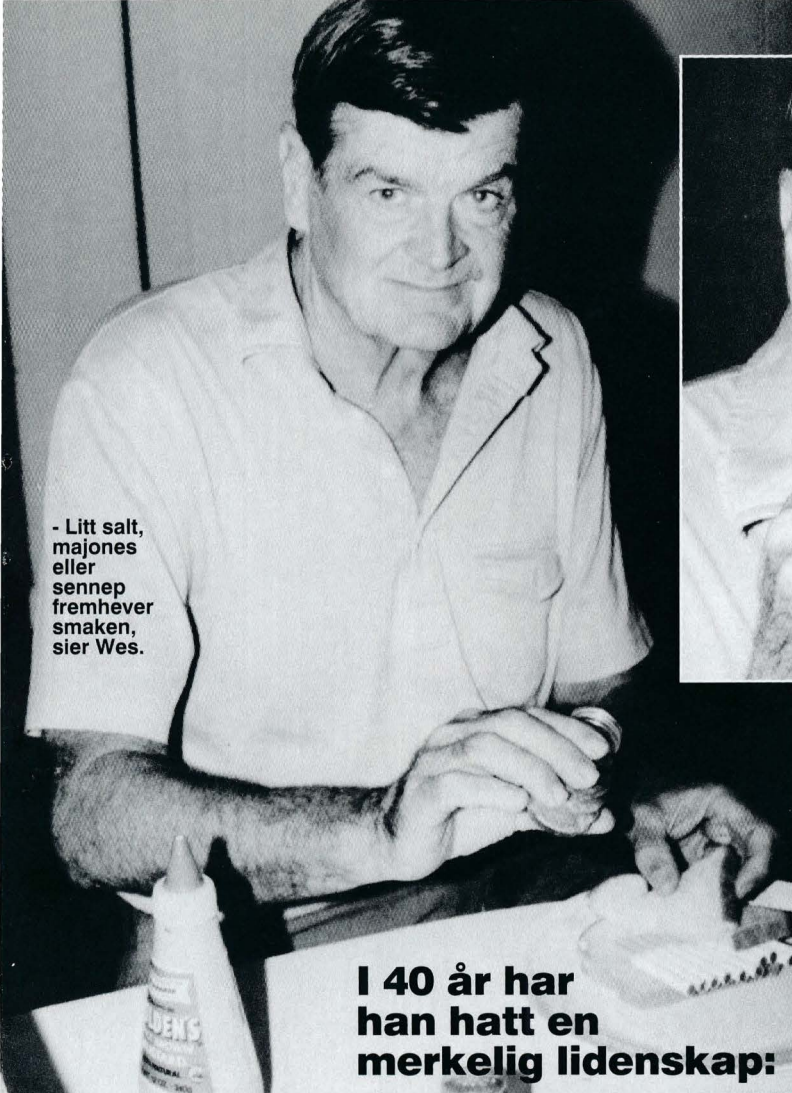
LOUISVILLE — Two police officers — described by their Mentement as "solid guys" — were in a two-minute dogfight with a UFO in a helicopter patrol Friday night.

minute. But he confirmed the UFO shot three fireballs into the air and then disappeared.

Officer Joe Smolenski said he tried for more than a minute to catch up to the object in his squad car. "I've been looking for 'em for 14 years, and I guess this is the closest I've come to something I couldn't explain."

Smolenski, an 11-year veteran, was

I følge avisartikkelen beskrives
politimennene som stabile fyrer.

- Litt salt, majones eller sennep fremhever smaken, sier Wes.

I 40 år har han hatt en merkelig lidenskap:

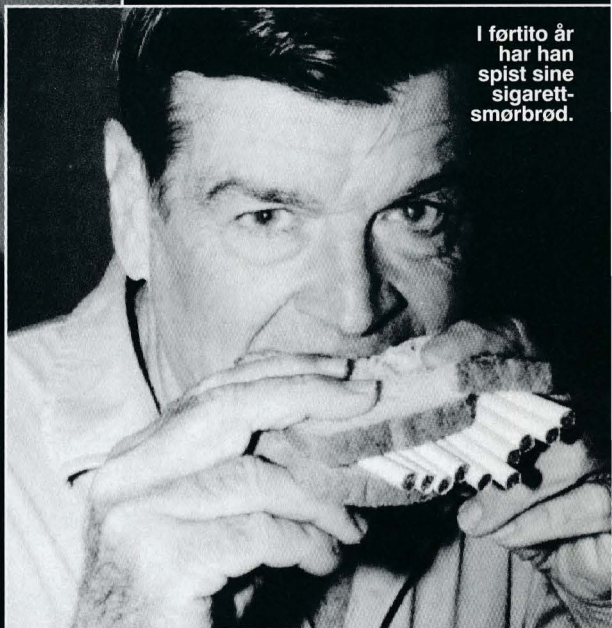
HAN TYGGER I SEG TRE PAKKER SIGARETTER OM DAGEN!

Wes Haskin har hatt et forbruk på tre pakker sigaretter om dagen i 40 år, men han har ikke røkt dem opp - han spiser dem som smørbrødpålegg!

1952 ble en vendepunkt i Wes Haskins liv. Det var da han oppdaget sigarettene og siden dengang har han hatt glede av dem hver eneste dag.

- Jeg satt på en bar og drakk øl med noen gutter og en av dem ertet meg fordi jeg ikke røkte, erindrer Wes. Han sa at jeg ikke var mannfolk nok til å røyke, at jeg var for feig. Da sa jeg:

“Sånn gjør et ordentlig mannfolk.” Og jeg tok en sigarett og gumlet den i meg!

I førtito år har han spist sine sigarett-smørbrød.

- Det var første gangen jeg smakte en sigarett og jeg ble sjokkert over hvor forbasket godt det smakte. Før kvelden var omme hadde jeg kjøpt en pakke Marlboro og gumlet i meg hele pakken, med filter og det hele.

Nå for tiden inntar Wes sine sigaretter som pålegg.

- Til hver lunsj spiser jeg en sigarettbrødsbiter og vanligvis spiser jeg tre eller fire når jeg kommer hjem om kvelden, sier Wes.

- Jeg har gjerne på litt salt, majones, sennep - kort sagt det jeg måtte ha i kjøleskapet - ja, også litt smør.

Til tross for at Wes har gumlet i seg tre pakker sigaretter om dagen i over førti år har han aldri blitt dårlig av dem.

- Kompisene mine lo allerede første gangen jeg spiste en pakke og sa at jeg kom til å bli kjempe-dårlig. Dagen derpå våknet jeg og følte meg som en prins. Det første jeg gjorde var å få på meg klærne og løpe ut å kjøpe meg en pakke røyk!

Fra den dagen har Wes tygget i seg flere sigaretter enn folk flest pleier å røyke, noe familien og vennene har vent seg til.

- Det er merkelig, men jeg har ikke røkt en sigarett i hele mitt liv eller lurt på hvordan det smaker, sier Wes. - Derimot vet jeg at sigaretter med majones smaker like godt som med sennep. Mangler jeg det, gumler jeg dem som godterier når jeg ser fjernsyn. Det går kjempefint!

Av Joe Berger/Christine Lindsjø

Foto: IFOT

Guttege som elsker middelalderhistorie

- VAR TIDS RIDDERE AV DET RUNDE BORD!

Plastrustninger
og Iron Maiden -
snakk om "Heavy
Metal".

Godt for den tapende
ridderen at det bare er
skuespill.

"Det var bedre
før", heter det, og
medlemmene i
Knights of the
Realm Medieval
Society istemmer.

**Det skramler der de
beveger seg i sine
rustninger. Flaggene
smeller i vinden og
hestene pruster. Man
føler seg hensatt til
middelalderen - hadde
det ikke vært for
fjellsprengerer med Iron
Maiden i hjørnet, vel å
merke ...**

Drønnende hardrock og blank-
pussede ridderrustninger. Det er
noe den tidligere sangeren Bruce
Dickinson og bassisten Steve Harris
ville likt.

Paul Clark og Mark Hodgekinson
kan sin heavy metal, men enda bedre
kjenner de verdenshistorien. Det kan
vi underskrive på. Som medlemmer i
Knights of the Realm Medieval Society
går de gjerne kledd i rustninger fra
1400-tallet når anledningen byr seg. De

vier sin fritid til å rekonstruere slag og
sammenstøt fra middelalderen. Skjønt
eller uskjønt, det er en smaksak, til
akkompangement til drønnende
hardrock.

- Vi er vel omtrent 500 medlemmer
i foreningen, sier Paul. Den har fore-
greninger over hele England, men
selvsagt forsøker vi å samles i nærhe-

ten av gamle slott. Dette slottet i
Wakefield Castle i Yorkshshire er
perfekt for oss!

Knights of the Realm Medieval
Society hjelper også det engelske
turistrådet med å rekonstruere histo-
riske slag. Det meste av tiden går
allikevel til egne aktiviteter - dueller,
våpenstell og å lage rustninger. Når

Etter en hard
strid i de tunge
rustningene
kan det være
skjønt å koble
av med en øl,
synes de to
ridderne.

At amerikanere liker våpen er ingen nyhet, og brødrene Ken og John Richmond er ingen unntak, noe man kan se her

Kulen har en hastighet på nær tusen km i timen når den treffer mursteinene som Ken holder foran brystet.

Farlig stunt for skyteglade

- HAN STANSER KULEN MED MURSTEIN!

Kulen treffer så kraftig at Ken deier omkull.

Her gjelder det å holde tunga rett i munnen hvis man skal unngå å drepe sin bror. John Richmond skyter - broren Ken stopper kulen med to mursteiner foran brystet!

Akk, disse skyteglad amerikanere. Hvor de enn er i verden må de ha et våpen i hånden. Det er cowboy og indianer, detektiver og oppløp i gatene, og i Granger i Indiana beviser brødrene Ken og John

Richmond at man kan stanse en geværkule med helt vanlig murstein.

Kulen har en hastighet på 992 kilometer i timen, og treffer mursteinen som Ken holder beskyttende for brystet med voldsom kraft. Mursteinen splintres og Ken faller - men han er uskadd og har greid eksperimentet!

Men hva er poenget? Tja, si det. Kanskje brødrene hadde som mål å bli omtalt i en GAL GAL VERDEN ...?

GV PRESS / LARS BRANDER

Når kruttøyken har lagt seg går tiden med til saftige historier, svære biffer og tønner med øl.

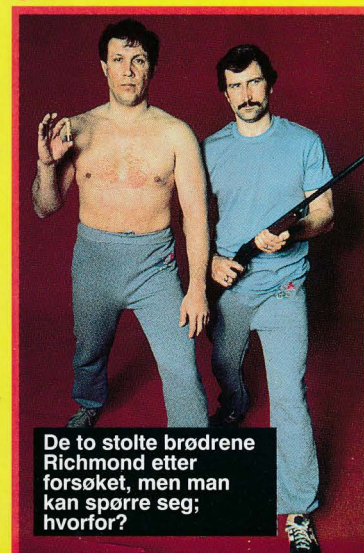
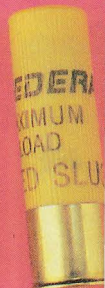
- Vi har det hyggelig, sier Paul.

Hyggelig, men tungt sier vi. Rustningene veier mellom 35 og 40 kilo og det tærer på kreftene å ha dem

på. Men hva gjør man ikke for litt middelalder-romantikk? Og kanskje står det en vakker jomfru og venter etter slaget ...?

CAMERA PRESS LONDON / LARS BRANDER

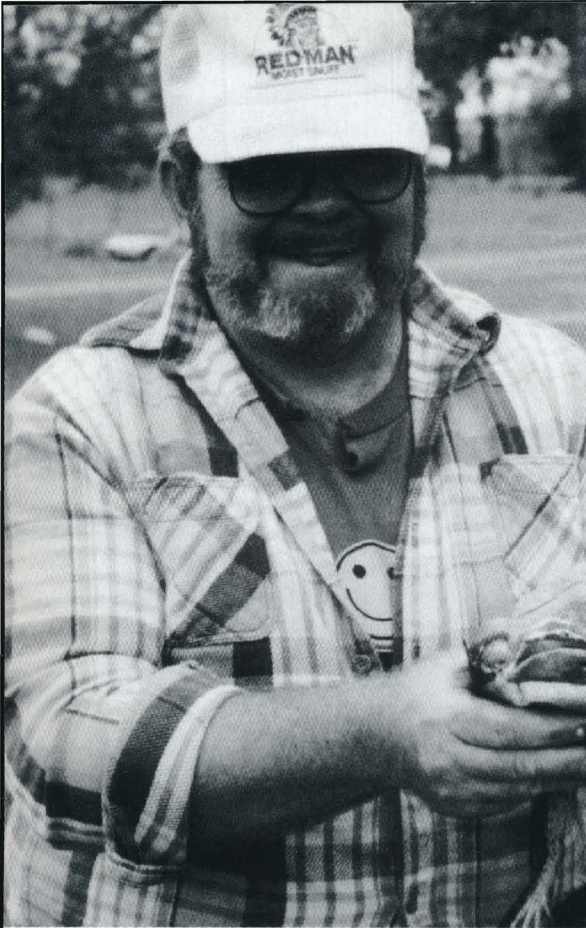
Spesialkulen som brødrene bruker ved skytingen

De to stolte brødrene Richmond etter forsøket, men man kan spørre seg; hvorfor?

Foto: Jeff Werner

Foto: GV-Press

Det er ikke lett å få den store oksefrosken i munnen

Mmm! Det her er Robs absolutte livrett.

Lastebilsjåføren Rob Grant er Lvant til at folk snur seg vekk når de ser ham innta sitt favorittmåltid – et stykke helkornbrød med en levende frosk med majones og sennep!

– Hvis de bare torde å prøve ville de ikke oppføre seg som de gjør, sier Rob. Det er utrolig godt med rå frosk og det eneste du trenger for å få frem den superbe smaken, er å ta på litt majones og sennep.

35-årige Rob sier at han har spist oksefrosk fra han var liten – og har elsket det hele tiden.

– Jeg var ikke mer enn ti år da jeg spiste min første frosk, sier Rob. De andre barna brukte sine

De fleste av oss liker dyr, men ikke på samme måte som Rob:

ROB ELSKER LEVENDE FROSKER - SOM MELLOMRETT!

Rob Grant har ikke noe i mot kjøtt og poteter. Men hvis han vil unne seg noe ekstra godt, foretrekker han smørbrød - med en levende frosk som pålegg!

En levende oksefrosk med majones og sennep - på helkornbrød.

Han er 189 cm lang, hun er 105 cm, men de er faktisk ...

21-årige Hettie Marx er så kortvokst at hun ikke en gang når opp til tvillingsbrorens midje. Men hun har en fordel - hun ble født et minutt før Anton og er dermed den eldste av dem.

- Hettie er svært dominerende. Når vi krangler påstår hun alltid at jeg må gjøre som hun sier fordi hun er eldst og vet best, sier Anton.

Da tvillingene ble født i 1972 veide Anton bare 200 gram mer enn søsteren, men i dag veier han nesten 84 kilo mens hun bare veier drøyt 21 kilo!

Hettie var fem måneder gammel da legene oppdaget at hun hadde en arvelig sykdom som påvirket veksten.

- Vi har oppmuntret Hettie til å forsøke å leve et så normalt liv som mulig, sier Rita, moren til tvillingene. - Heldigvis er Anton snill mot henne og han er alltid i nærheten når hun trenger ham.

Hele familien har stilt opp for å hjelpe Hettie så hun kan leve så normalt som mulig.

- Vi har for eksempel senket alle lysbrytere og lignende nesten ned i gulvhøyde så Hettie kan nå dem. Noe som medfører at vi andre må bøye oss ned i gulvhøyde for å skru på lyset, ler Rita.

Hettie sier at hun måtte sette hardt mot hardt da hun og Anton gikk på skolen. Hadde det ikke vært for meg ville han ikke gjort leksene sine, sier hun. Han har også en irriterende uvane med å bøye seg og rufse meg i håret. Jeg har sagt til ham hundrevis av ganger at jeg faktisk er tvillingsøsteren hans og ikke en hund som skal klappes! Av og til gir jeg ham et spark bak for å få ham til å høre på meg.

På grunn av den store høydeforskjellen tror mange at Hettie er Antons lillesøster.

- En gang da Anton og jeg var i byen gikk jeg i forveien for å se i et utstillingsvindu. Da begynte en kvinne å rope til Anton at han måtte ikke la et lite barn løpe omkring uten tilsyn!

Av Carlo Burns/Christine Lindsjöo

som agn når vi fisket, men jeg spiste mine - og syntes de smakte bedre enn godterier.

- Helt siden den gang har jeg alltid lett etter frosk og spiser dem rå. Og jeg bryr meg ikke om hvilket slag eller størrelse det er. Jeg spiser alle slag. Folk synes det er ekkelt, særlig når de ser meg spise en som beveger seg, men de smaker mye bedre enn dem man har drept først.

Froskespisende Rob lagde sitt første ordentlige froskesmørbrød

da han gikk på gymnaset - og fikk inn 300 kroner samtidig.

- Vi hadde piknik og jeg fikk tak i en frosk, husker Rob. Jeg veddet med de andre om de trodde jeg kunne spise den levende.

Ingen av dem hadde sett meg spise en før og de trodde ikke jeg torde å gjøre det, så de veddet.

- Jeg tok vekk pålegget jeg hadde på brødskeen og la på froken i stedet og spiste alt sammen.

- Noen av jentene fikk ikke ned en matbit etterpå, men jeg syntes

TVILLINGER PÅ GODT OG ONDT!

Anton og Hettie er faktisk tvillinger!

Det utrolige tvillingparet Anton og Hettie Marx vekker oppsikt når de er ute sammen. Hvorfor? Lille Hettie er bare 105 centimeter lang mot brorens 189 centimeter!

Foto: IFOT

at det var den beste brødskeen jeg noensinne hadde spist. Fra den dagen har den skjeggete froskepiseren hatt lyst på frosk så snart han har anledning og spiser det og han er aldri blitt lei det.

- Jeg slutter nok aldri å spise frosk, sier Rob. Folk sier at jeg kommer til å bli syk av det en dag, men det bryr jeg meg ikke om. Det er så delikat, så den sjansen tar jeg!

Av Laurel Bowie

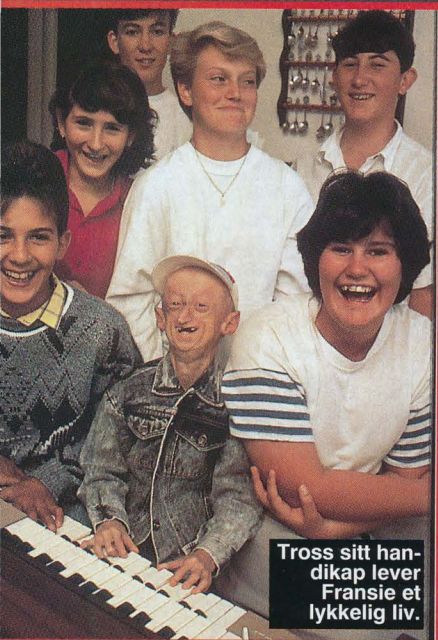
Når kropp og sjel kommer i utakt -

Fransie Geringer er den eldste som lider av Progeria, 16 år.

Fransie er også den eneste av barna med eldrepensjon.

Tross sitt handikap lever Fransie et lykkelig liv.

Fransies hovedinteresse er dyr.

Fransie lider av typiske alderdomssykdommer som benskjørhet, revmatisme og hjerte-problemer.

Fransie har sluttet på skolen og har god tid til å sykle i naturen.

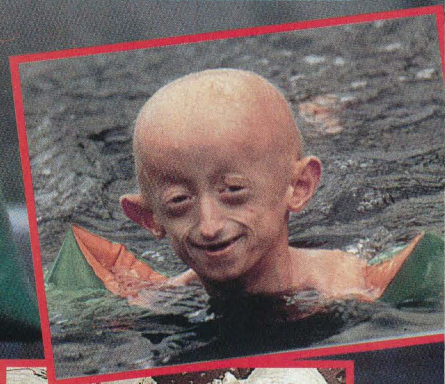
BARNA MED GAMLE ANSIKTER

De er unge, men kroppene er blitt gamle for tidlig. For andre er det omvendt. De er gamle, men kroppene er stoppet i utviklingen. Likevekten er forstyrret - dette er mennesker hvor kropp og sinn lever i utakt.

En av åtte millioner er som Alicia Briones. Hun er offer for den uheldredelige sykdommen Progeria - man eldes for tidlig. En unaturlig aldriingsprosess som starter allerede i barneårene og går i rasende fart. Ingenting kan gjøres for å hjelpe og det er kun én ende på utviklingen. ET NORMALT LIV Alicia var bare ett år gammel da hun mistet alt håret. Hun ble hulkinnet, nesen ble lengre og huden skrukkete. Sakte mistet hun appetitten - og legene måtte fortelle mamma Theresa at datteren var ett av de sjeldne tilfellene som hadde Progeria. Theresa Briones bestemte seg likevel for at datteren skulle få leve et så normalt liv som mulig den tiden hun fikk leve. Så verdig, normalt og først og fremst så rikt liv som mulig skulle hun ha - særlig med tanke på at de fleste med denne sykdommen ikke blir eldre enn tretten år...

Alicia Briones er nå elleve år - et barn i en gammel kvinne i kropp. Hun er klar over sykdommen og har akseptert sin skjebne bortsett fra at hun vil gjøre karriere som sangerinne, slik Elvis gjorde, før hun dør. I den første skolen hun gikk på i hjembyen Houston ble hun mobbet og man måtte skaffe henne plass på en annen skole.

Forts. sid 63

Alicias foreldre har gjort alt for at datteren skal få et normalt liv.

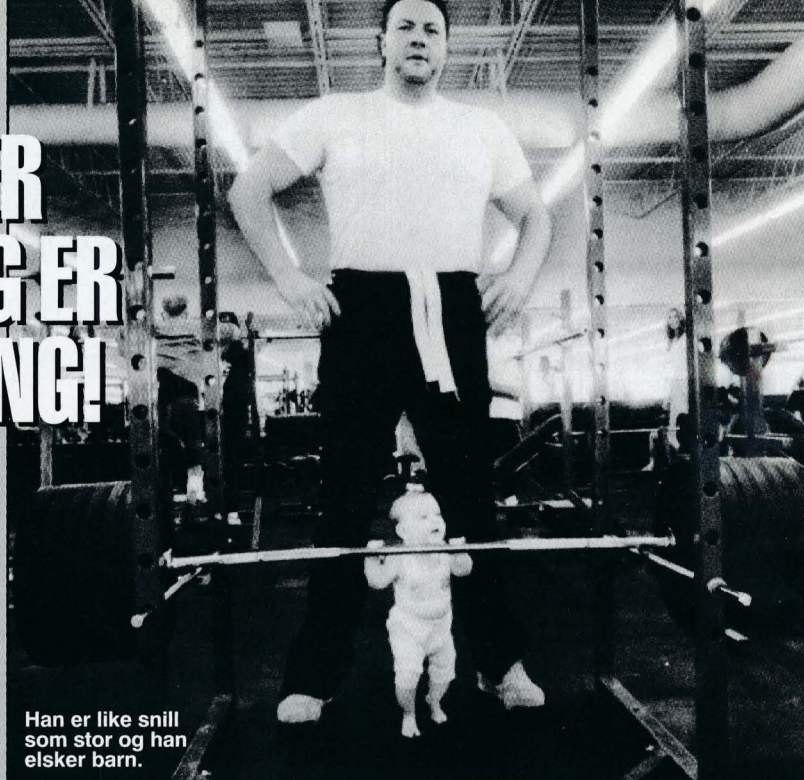
Alicia 11, mistet håret allerede som 1-åring.

Her er verdens
snilleste kjempe:

GARRY VEIER 203 KILO OG ER 223 CM LANG!

Hvis du drar kjensel på Garry Robins er det ikke så merkelig. Den svære fyren har spilt i flere skrekffilmer - blant annet "Twilight Zone". Dessuten er han bryter under navnet "Kjempen fra Canada"!

Foto: IFOT

Han er like snill
som stor og han
elsker barn.

Garry
Robbins
har ingen
problemer
med å løfte
en ung
beundrer.

Den sympatiske kjempen Garry Robins er like snill som han er stor, og han pleier ikke å skremme barn - hvis han ikke blir betalt for det. For han gjør alt mot betaling! Både når det gjelder å skremme og sloss.

33-årige Garry er vant til å bli glant på når han er ute på gaten, og det er lenge siden han kunne forsvinne i mengden. Med sine 223 centimeter på strøpelesten og sine 203 kilo er det umulig å ikke se ham!

- Jeg får mye oppmerksomhet når jeg er ute og går, innrømmer Garry med buldrende røst som er så dyp at det låter som den kommer fra en grotte.

Den kolossale karatemesteren begynte sitt liv som alle andre, og det var ingen som kunne ane at den lille babyen, med en fødselsvekt på 3,2 kilo, skulle bli noe annet enn en normal guttunge. Og det var han også - helt til brystkassen hans ble knust i en dykkeulykke og skadene fikk hypofysen på en snurr - som forvandlet ham til et skikkelig King Kong-barn!

- Jeg var tolv år da jeg virkelig begynte å vokse, og jeg vokste 30 cm det første året, forteller Garry. Jeg ble så digert at mine jevnaldrende kamerater ikke ville leke med meg, og alle 18-19-åringene ville slå meg ned.

- Senere begynte jeg å spille basketball, og jeg ble så god at alle plutselig ville være venner med meg.

Men kjempen fra Ontario visste ikke riktig hva han skulle gjøre med livet sitt før en talentjeger fikk øye på ham på en nattklubb og sørget for at han fikk hovedrollen i skrekffilmen "Humongous".

Som fra ingensteds havnet den godmodige Garry i et eventyrland av sminke og forskrekkede tenåringer.

Lønnen var ikke stor i Hollywood-målestokk, men det spilte ingen rolle. Kjempen var bitt av showbiz-basillen og alt det medførte. Og siden da har superkjempen Garry spilt i ytterligere tre filmer og en haug av TV-serier. Han har portrettert alt fra 32.000 år gammel demon til en uheldig isbjørn fra Alaska! Innimellom skuespillerjobbene reiser han rundt som bryter under navnet Paul Bunyan - "Kjempen fra Canada", en bølge i ringen som er blitt barnas beste venn.

- Det er koseligere å være en snill fyr enn en drittsekk, sier Garry med et helgenaktig smil. Det var for mange gamle tanter som slo meg i hodet når jeg var ekkel.

Og det er lettere for Garry å være hyggelig da han er en snill fyr av natur. De kjempesvære hendene hans, som lett kunne knuse en guttunge, liker best å kose og klappe.

- Jeg elsker unger, det gjør jeg virkelig, sier han og viser det ved å ta en rask visitt på barnehuset der han leker en stund med barna.

Filmonsterets kjærlighet til unger har ført til at han har grunnlagt en hjelpeorganisasjon og lykkes i å få inn tusenvis av dollar. De går til å lete opp forsvunne barn.

- Garry ville gitt deg skjorta si om du ba om den, sier en av vennene hans. Han har ikke en uvenn i hele verden!

Men skulle du være en tallerken med biff og poteter, bør du holde deg unna hans vei.

- Jeg er nødt til å spise ti ganger om dagen for å holde meg i live, sier Garry. Det er faktisk ingen spøk, kroppen min trenger mengder av næring for å holde det gående.

Av Joe Berger/Christine Lindsjö

Gå ikke bak ryggen på Amy:

- Har du øyne i nakken? er et spørsmål mange får, men det er ikke mange som virkelig kan svare ja. Antagelig er det bare forskolelærer Amy Hanson - for hun har faktisk et ordentlig øye i nakken hun kan se med!

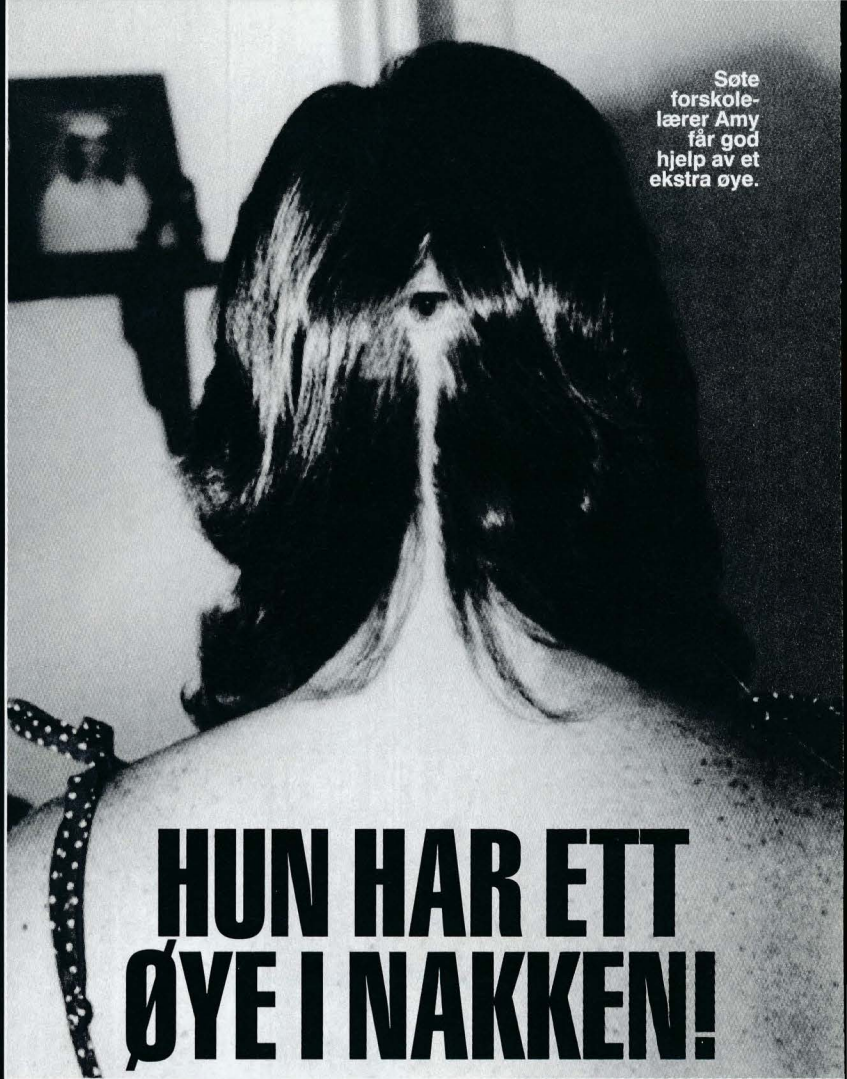
Det er ikke bare en fordel å ha øyne i nakken. Det kan 25-årige Amy Hanson fra Columbus i Ohio fortelle. Men ofte kan det være til nytte og det har faktisk hendt at Amys tredje øye, som sitter i bakhodet, har vært til god hjelp. Det er heller ingen tvil om at det tredje øyet er et godt hjelpemiddel på skolen.

- Jeg har ikke hatt noen problemer med småungene siden jeg vendte ryggen til dem den første dagen og så et liten fyr som hermet etter meg, forteller Amy med en latter.

Klasserommet hennes er det mest populære når foreldrene skal besøke forskolen, og det har ingen noe imot.

- Jeg har langt hår for å kunne dekke til øyet når jeg blir distrauert, sier Amy.

Søte
forskole-
lærer Amy
får god
hjelp av et
ekstra øye.

HUN HAR ETT ØYE I NAKKEN!

- Det er klart at foreldrene vil se Amy med egne øyne, sier overlæreren.

Det er ikke bare på skolen Amy har glede av det ekstra øyet sitt. Bare for noen uker siden forsøkte en raner å smygge seg innpå Amy bakfra, men takket være øyet i nakken kom hun seg unna.

- Jeg snudde meg rundt og slo til ham med paraplyen, sier Amy.

Han hylte som en stukken gris da han stakk av. Av og til skjønner jeg ikke hvordan folk greier seg uten et øye i nakken.

Når Amy kjører bil har hun også glede av sitt innebygde bakspeil. Hun trenger aldri snu seg for å se om det er klart bak, og lukeparkering er ingen sak! I tillegg kan hun se på TV ententhun ligge på magen eller på ryggen i sengen.

- Amy er en medisinsk gåte som vi ikke kan forklare, sier legene som har undersøkt henne. Noen er født med ekstra tær, andre uten armer og Amy ble født med et ekstra øye. Det er ikke mulig å forklare det.

Amy har vendt seg til det ekstra øyet, men det kan også irritere. For eksempel når hun vil lukke det. Alle tre

øynene åpnes og lukkes samtidig.

- Det kan være irriterende når jeg er på kino eller ser på TV. Når jeg er ute og handler kan jeg bli distrauert av alt som skjer bak meg, sier Amy. Det er derfor jeg vil ha langt hår fordi jeg kan dekke til øyet når jeg ikke vil bruke det.

Hun innrømmer at hun hadde problemer med øyet i oppveksten.

- Da jeg var yngre ble jeg kalt for "treøye" eller "triclop" i stedet for syklop, som de enøyde kjempene i den greske mytologien. Men jeg visste at de var misunnelige, så jeg brydde meg ikke om det.

Amy har en kjæreste som ikke bryr seg om at hun er annerledes.

De har snakket om å gifte seg å stifte familie.

- Jeg vil ha barn, men jeg blir urolig når jeg tenker på det, sier Amy. For selv om det kan være praktisk med et ekstra øye, vil jeg helst at barna mine skal være normale.

Av Frank Di Pietro/
Christine Lindsjöö

Foto: IFOT

Badegjestenes skrekk

Kjempefisk
er ugrei å
fange, men får
man napp er
det mye mat.

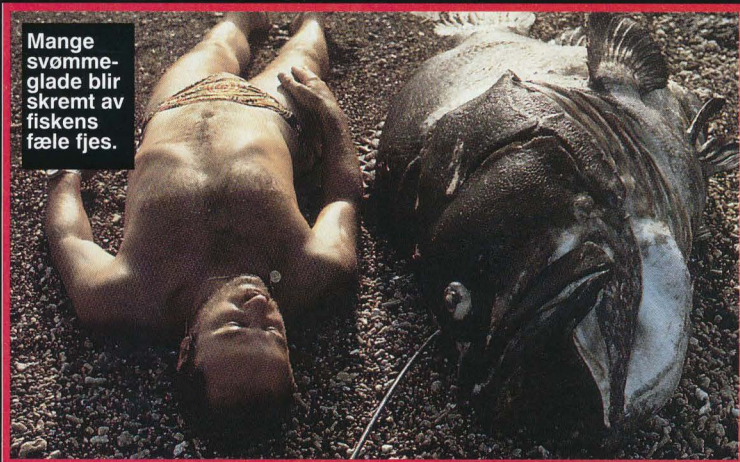
- KJEMPEFISKEN VED SENEGALS STRENDER

Har du planlagt en tur til Afrika i løpet av høsten? Da bør du se opp for den store karen - kjempefisker som lurar ved stranden ...

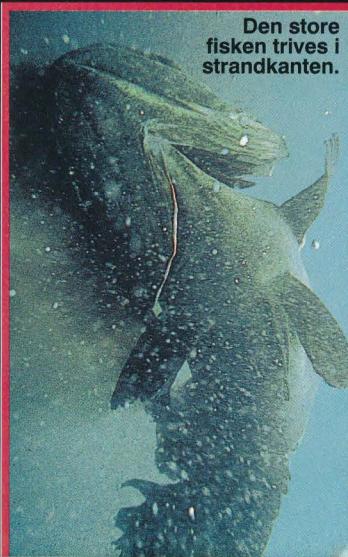
Epinephelus esonue er det latinske navnet. Fisker er gigantisk.

Den veier bortimot 175 kilo og

Mange
svømme-
glade blir
skremt av
fiskens
fæle fjes.

Den store
fisker trives i
strandkanten.

blir omtrent 23 meter lang. Det ville ikke vært så farlig om den hadde holdt seg ute i havet og ikke pukka på å ligge og lure i strandkanten.

Men det er akkurat det den gjør. Kjempefisker tar seg frem i laguner og vikar og ligger og lurar i grotter og huler. Det har vært mange sportsfiskere med harpun som nesten er blitt skremt fra vettet når beistet har stukket frem det stygge hodet for å se hvem som svømmer forbi.

Men den angriper sjelden, påstås det. Og det er ikke ofte den blir fisket heller, fordi den er vanskelig å få øye på. Harpunen rikosjerer ofte mot det harde kraniet, og man risikerer å få den i seg selv i stedet for i fisker. Har man greid å fange en, påstås det at den er velsmakende.

Av en fisk på 175 kilo blir det mye mat til sultne senegalesere. Skitt fiske!

GAMMA PRESSE IMAGES /LARS BRANDER

Hunden er menneskets beste venn

kjøpte den da det siste barnet deres reiste hjemmefra for å gifte seg og starte sitt eget hjem. Det er tolv år siden, og kjærligheten har holdt seg.

Kjærligheten til hunden gir seg blant annet uttrykk i at Daniel og Marcelle går rundt iført klær som er strikket av Chow-chows hundehår - en jakke til henne og skjert til ham!

Paret samlet hvert eneste hår fra hunden og tok det med til Patricia Madurell. Hun er spesialist på å spinne og strikke med hundehår.

- En bekjent hadde fortalt om Patricias teknikk med å tove, spinne og strikke med hundehår og vi nølte ikke et øyeblikk, sier Marcelle. Vi elsker Chow-chow så høyt at vi ser det som en ære å bruke klær som er laget av den fine pelsen hans. Når han en dag er borte, er dette en fin måte å minnes ham på.

Sammenlignet med andre hunder er Chow-chow-rasen en flittig hårprodusent og gir omtrent 800 gram hår i året. Hår fra New Foundland-hunder, Afghanske mynder og St Bernardshunder regnes som det beste, men hår fra nesten alle raser kan brukes. Til og med kattehår, faktisk - først og fremst fra persere.

Forts. sid 59

- NÅ GIR DEN OSS KLÆR OGSÅ!

Vi har alltid trodd det var sauen som gav oss ull til garn. Bæ, bæ lille lam, har du noe ull? I Frankrike har de gjort en vri på den gamle sangen - og jovisst kan man være flott i en genser som er strikket av hundehår!

Chow-chowen ser mest av alt ut som en pelsball. Hårene er rødbrune og bikkja selv er både sta og lunefull, men likevel er den Daniel og Macelle Oberos kjæledegge. De

Pelsen fra de fleste langhårete hunderasene kan brukes.

Daniel og Marcello i sine Chow-Chow-gensere.

En prøve på hundehårstrikk

**Vi vil ha
pengene
våre tilbake!**

Ann og
Chester
sitter igjen
med
regninger
på 130.000
kroner - for
et bryllup
som ikke
ble noe av!

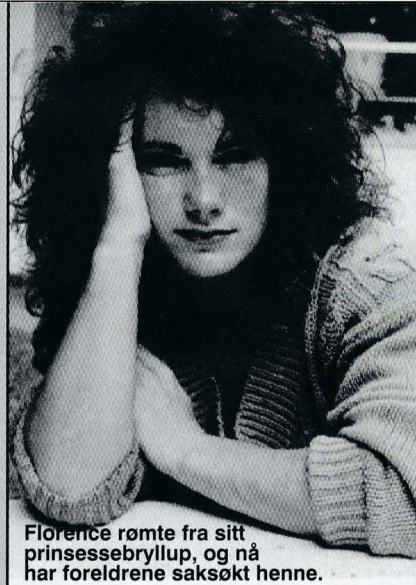
DE SAKSØKER DATTEREN FORDI HUN AVLYSTE BRYLLUPET

**Den lunefulle Florence
Tremain avlyste det
dyre luksusbryllupet
sitt i siste øyeblikk. Nå
saksøker foreldrene
henne for 130 tusen
kroner!**

Ann og Chester Bastender i Iowa har saksøkt sin eneste datter for de 130 tusen kronene de har lagt ut til et bryllup som aldri ble noe av - fordi Florence stakk av og ble viet til sin forlovede hos en fredsdommer i stedet for i kirken de hadde leid!

- Ann og jeg pantsatte huset vårt for å gi Florence det prinsessebryllupet hun ønsket seg. Men da alt var ordnet skiftet hun mening, sier pappa Chester oppgitt.

- Vi gjorde alt som sto i vår makt

Florence rømte fra sitt prinsessebryllup, og nå har foreldrene saksøkt henne.

for å gi datteren vår det mest påkostede og nydelige bryllup som denne lille byen noensinne har sett. Kona mi hadde mye ekstraarbeid for å skaffe penger og vi lånte som sagt penger med huset som pant.

- Vi kjøpte en kostbar brudekjole, og kjoler til brudepikene. Vi betalte bryllupsmiddagen på forhånd, og vi leide kirken. I siste øyeblikk stakk Florence av med sin tilkommende og da var det for sent for oss å få tilbake noe av det vi hadde betalt. Vi har lånt tusenvis av kroner og vi synes ikke det er mer enn riktig at Florence betaler tilbake pengene.

Ann og Chester sier at datteren alltid har vært lunefull og har ofte forandret mening, også om viktige ting, som sitt eget bryllup.

- Hun var vært forlovet tre ganger med tre ulike menn og har brutt alle forlovelsene før hun til slutt bestemte seg for at hun ville hun ha denne mannen.

- Hun har flyttet hele sju ganger i løpet av disse to årene som er gått etter hun gikk ut av college. Hun kan aldri bestemme seg for noe. Da hun fortalte at hun skulle gifte seg, fikk vi henne til å love at hun virkelig ville gjennomføre bryllupet.

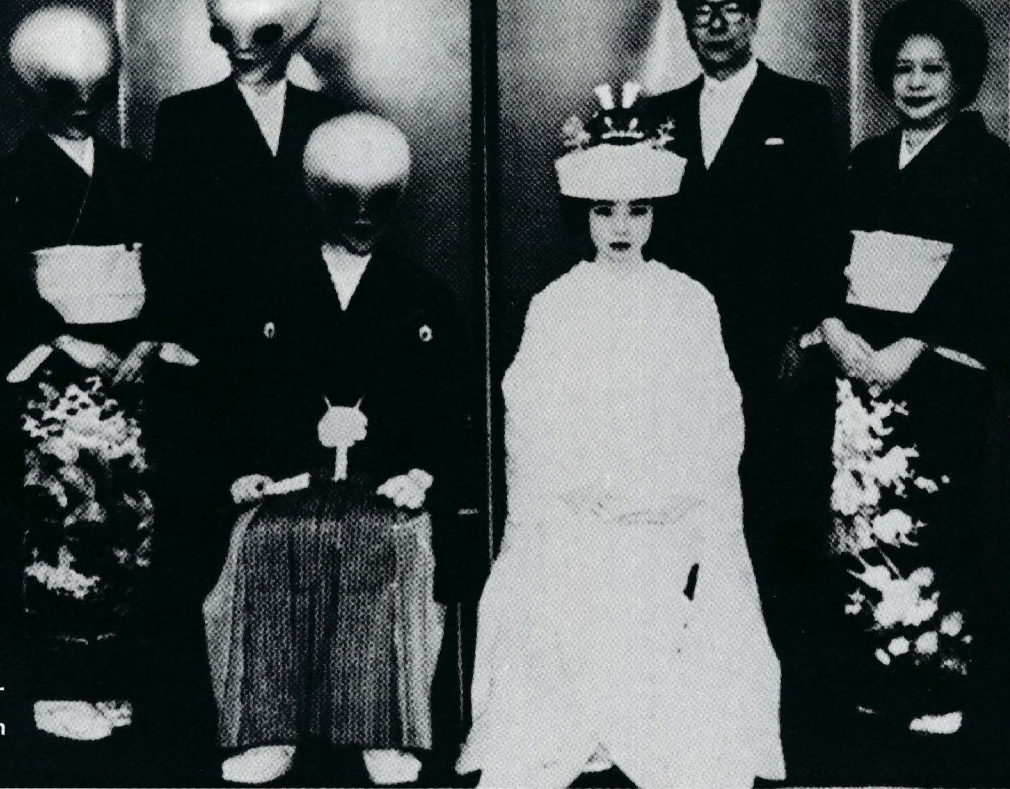
- Vi ville ikke investere en formue i forberedelser for deretter å oppleve at hun ombestemte seg. Hun sverget på at hun ikke ville trekke seg, men som vanlig viste det seg at hun ikke greide å holde et løfte.

Ann og Chester har kontaktet en advokat som har forsikret dem om at de kan saksøke datteren for pengene de har lagt ut til det avlyste bryllupet.

De insisterer på at de skal vinne - om ikke annet enn for å gi henne en lærepenge.

Av Beatrice Dexter/
Christine Lindsjö

Brudens mamma og pappa arrangerte bryllupet mellom datteren og X1431.

Mange sperret opp øynene da brudeparet ankom:

JAPANSK PIKE GIFTET SEG MED OVERJORDISK VESEN

Den vakre bruden Miyoki Tanaka lovet å elske sin tilkommande mann i gode og onde dager ved en formell bryllupsseremoni - og gav sin hånd til et insektliggende vesen.

Det er bare oppstandelsen rundt den japanske kronprinsens bryllup som kan sammenlignes med den ståhei som ble bryllupet mellom en overjordisk og en japansk studine til del. I seremonien deltok brudens far og mor og brudgommen, en overjordisk med navnet X1431. Han hadde invitert foreldrene sine som vitner ved det første interplanetariske bryllupet som har vært arrangert på jorden.

- Det er et arrangert bryllup, men Miyoki er svært lykkelig over å få gifte seg med X1431, sier Katsue

Tanaka, som er broren til den 19-årige bruden.

- Hun er stolt over å være den første jordiske kvinnen som gifter seg med en mann fra en annen planet. X1431 er tilfreds med sin brud. Han beundrer jordens kvinner og spesielt de japanske, som både er intelligente og arbeider hardt og fremgangsrikt.

- Han ser dessuten frem til å gjøre forretninger sammen med sin nye slekt og er fremfor alt interessert i data og høyteknologi.

Den bisarre foreningen ble til etter to års forhandlinger mellom X1431s far og Motokazu Tanaka, brudens far. Det hele startet i januar 1991 da X1431, som er romskips-pilot, landet skipet sitt i nærheten av familien Tanakas landsted og tilfeldigvis fikk øye på Miyoki i hagen. I løpet av noen dager fikk familien Tanaka telepatiske beskjeder og spørsmål om familien kunne tenke seg et formelt bryllup mellom deres datter Miyoki og X1431.

- De fortalte at de levde i et annet system med to soler, sier 28-årige Katsue. De ønsket å styrke båndene mellom våre planeter. De sa at X1431, som kommer fra en kjent

familie, fattet stor interesse for Miyoki og tilbød seg å bli den første overjordiske som ble viet til en brud fra jorden.

- De garanterte min familie at Miyoki skulle bli tatt vel hånd om og at de kunne tilby min far god hjelp i hans forretning ved å hjelpe til med teknologien. De sa også at de ville ha en formell Shinto-seremoni, akkurat slik en japansk brudgom ville ønsket.

Familien Tanaka diskuterte forslaget med Miyoki, som tenkte over det i flere måneder før hun gikk med på å gifte seg med X1431.

Da X1431s familie deretter gikk med på at paret skulle bo på jorden og ikke utenfor vårt solsystem, skrev familien Tanaka under på en ekteskapskontrakt.

Og for noen måneder siden avga den vakre Miyoki og X1431 sine løfter ved en Shinto-seremoni og brudeparets foreldre serverte innbudte gjester middag etter vielsen.

- Vi var naturligvis nødt til å ha spesiell mat til de overjordiske som kløverjuice, eggeplommer og saltvann, forteller Katsue. Men gjestene forøvrig spiste et vanlig bryllupsmåltid som besto av blant annet ris, rå fisk og masser av sake.

- Nå håper vi bare at min søster og hennes mann snart skal bli foreldre til den første stjernebabyen som er født i vårt solsystem.

Av Sally Carrubba/
Christine Lindsjø

Foto: IFOT

Kjempekringlen
ble på 14.27
meter.

Mesterverket veier
nesten 100 kilo.

Mesterkonditoren Alain Gurtner
med sine hjelpere viser stolt
frem resultatet.

Et eldorado for kakemomser

- HER ER VERDENS STØRSTE KRINGLE!

Hvis man liker kaker og søtsaker bør man holde seg inne med Alain Gurtner - franskmannen som har bakt verdens største kringle!

Det var etter et initiativ fra Konditorakademiet i Hayange i Frankrike at kjempekringlen ble til. Sveits hadde tidligere rekorden, og sånn kunne det ikke fortsette. Vive la France!

Derfor fikk mesterkonditoren Alain Gurtner oppdraget, og med

sine svenner og håndtlangere laget han en kringle på nærmere 100 kilo og 14.27 meter.

Det er noe annet enn sveitsernes ynkkelige 10.52 meter, mener Alain og ler fornøyd.

IFOT APS / LARS BRANDER

For å bevise sikkerheten lot John et hus falle sammen over sengen.

John som lå i sengen da huset falt sammen var uskadd.

En oppfinnelse for det rystende California

I California venter man på "The Big One". Mange har forberedt seg, andre ikke. John Ward tilhører den første kategorien - mannen bak den jordskjelv-sikre sengen!

En del av vennene og naboene synes at John Ward overreagerer, noe han er helt uenig i.

- Jeg tar vare på meg og mine. Jeg kjører ikke med nedslitte dekk, jeg har sluttet å drikke, og jovisst er det sant - jeg har en jordskjelvforsikring.

- Men det er helt naturlig for oss her i California. Vi lever i faresonen hver eneste dag, og "The Big One" kommer - det er forskerne enige om!

Det var etter at barnebarna hadde vært på besøk og ble vettskremte av et mindre jordskjelv en natt, at han fikk ideen til den jordskjelvsikre sengen. John, som har laget biler og spialeffekter for filminnspillinger i 30 år, konstruerte deretter en seng som skulle være beskyttet mot røykkanaler, vegger og skorstener som måtte rase inn.

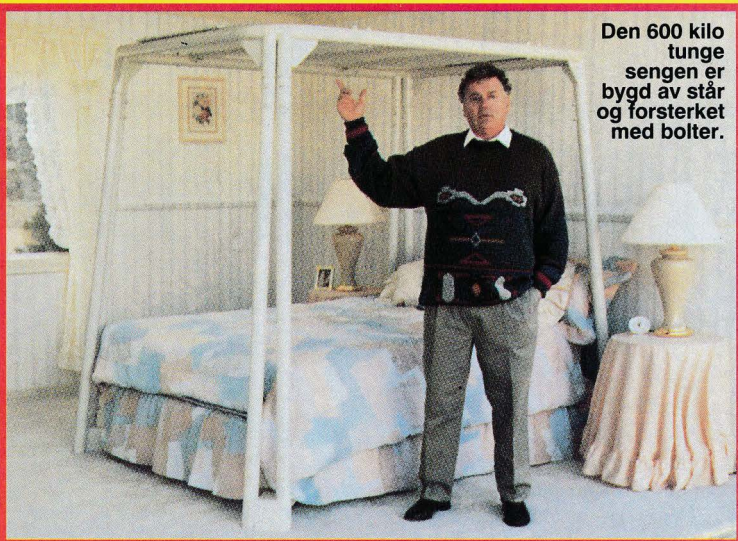
- Den greier det meste, hevder John om sengen sin. Til og med et tak som raser sammen. Sengen er i stål og montert med bolter. Den veier 600 kilo og skrus fast i gulvet.

For å bevise stabiliteten lå han selv i sengen i et hus som man med teknikkens hjelp fikk til å rase sammen.

- DEN JORSKJELVSIKRE SENGEN!

John håper at sengen blir en suksess.

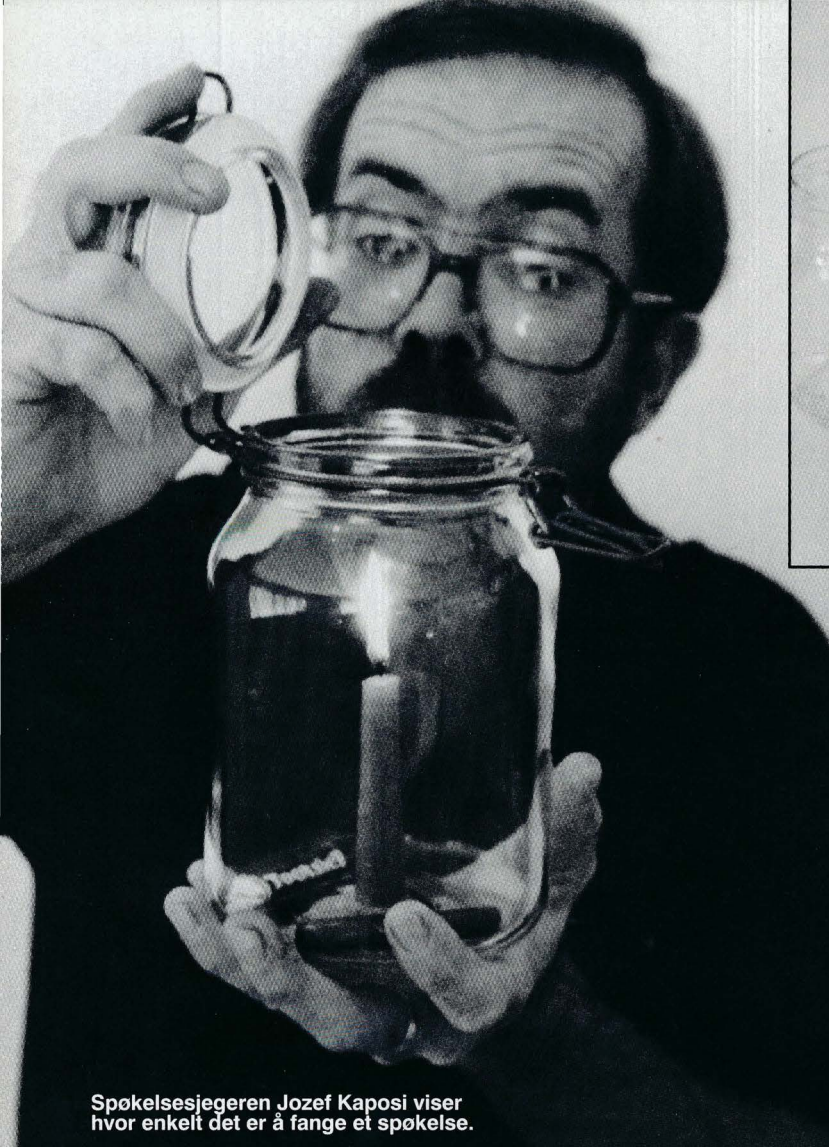
Den 600 kilo tunge sengen er bygd av stål og forsterket med bolter.

Han fikk naturligvis ikke en skramme. Nå håper han å få solgt sin jordskjelvsikre seng til

flere reddharer.

GAMMA PRESSE IMAGES / LARS BRANDER

Foto: Gamma/BL

Spøkelsesjegeren Jozef Kaposi viser hvor enkelt det er å fange et spøkelse.

Et syltetøyglass, et levende lys og en rull godteri - deretter er det bare å vente.

Eksperten lærer deg knepet:

SLIK FANGER DU ET SPØKELSE!

En av verdens ledende forskere innen det overnaturlige påstår at hvem som helst kan fange et spøkelse - med hjelp av et levende lys, en Tootsie Roll og et glass med lokk!

Spøkelseseksperten Jozef Kaposi påstår at det er en enkel jobb å fange et lys levende spøkelse. Ta bare frem et vanlig stort syltetøyglass, et stearinlys og godteriet Tootsie Roll og sett det ut ved midnatt - og vips så har du et spøkelse i glasset!

- Jeg aner ikke hvorfor spøkelsene ikke kan motstå Tootsie Roll, sier den ungarske spøkelsesjegeren. Men har du fått dem i glasset blir det fanget av energien fra det levende lyset og da må du være kjapp med å legge på lokket og sørge for at det er tett - ellers smetter spøkelset unna.

- Det lyder kanskje for enkelt, fortsetter Jozef Kaposi. Men så

enkelt er det, faktisk. Man må bare passe på å ta av papiret på Tootsie Roll-pakken før du legger den i glasset ellers vil ikke spøkelset komme i nærheten av den.

Jozef Kaposi sier at han oppdaget den merkelige "spøkelsesfangeren" ved en tilfeldighet da han forsøkte å fange et spøkelse som herjet i en dagligvarebutikk. Han oppdaget da at spøkelset foretrakk hjørnet hvor godteriene var - og en Tootsie Roll hvor papiret var i stykker.

- Jeg visste fra tidligere at levende lys er utmerket hvis man vil fange spøkelsener. Derfor la jeg sammen to og to, sier Jozef. Jeg plasserte en åpnert Tootsie Roll i syltetøyglasset, tente et lys og ventet. Spøkelset dukket opp etter få minutter og forsvant ned i glasset. Hele operasjonen tok høyst fem minutter.

- Siden den kvelden har jeg benyttet denne metoden for å fange dusinvis av spøkelsener og det viser seg at det er en effektiv metode. Dessuten er det så enkelt at hvem som helst kan gjøre det!

Jozef anbefaler at man også drypper litt smeltet stearin i glasset for å få lyset til å stå støtt.

- Gi deretter lyset et forsiktig trykk og hold det til det står av seg selv.

Andre eksperter verden over er blitt oppmerksomme på Jozefs enestående spøkelsesfelle. Keller Mock, en spøkelsesjeger fra Tyskland, sier at metoden er "brilliant med hensyn til sin enkelhet". Og Josef Genin, den australske eksperten, sier at metoden gjør det mye lettere for forskerne å fange slitsomme spøkelsener i fremtiden og at den nye metoden slår ut alle de gamle, som gjerne var mindre vellykkede.

- Når man har fått spøkelset i glasset er det innestengt for godt - så sant ingen åpner lokket og slipper det ut, vel å merke, legger Jozef Kaposi til.

Av Sammy Winter

Jamie drikker så mye at man nesten kan høre at det skvalper.

Den lille 6-åringen har knapt tid til å leke:

JAMIE MÅ DRIKKE 18 LITER OM DAGEN - ELLERS DØR HAN!

Heldigvis for Jamie at han er så tørst hele tiden. Ellers ville det vært vanskelig å få i ham 18 liter vann om dagen - og hvis han ikke får i seg så mye vann dør han!

Allerde da Jamie var baby forsto moren hans at noe var i veien med ham. Han oppførte seg helt annerledes enn søsknene sine.

- Han var forferdelig tørst helt fra han ble født, sier Jamies mamma Millie, som er sykepleier.

- Normale barn smatter på tåteflasken, men Jamie helte i seg melk. Han kunne drikke opp en halvlitersflaske på noen minutter og skrek av full hals etter mer!

Men det som var mest slitsomt for henne var de hyppige bleieskiftene.

- Han tømte en pakke bleier om dagen, og om kveldene tok jeg på ham fem bleier, men det holdt ikke. Han var klissvåt da han våknet.

Millie tok med Jamie til flere

leger for å finne ut hva som var i veien med den lille gutten hennes. De hadde vanskelig for å stille en diagnose, men etter hvert oppdaget de at han led av en sjelden nyresykdom. Den medførte at kroppen ikke greide å beholde den væsken den fikk i seg. Om han ikke drikker regelmessig tørker han ut, og det er så alvorlig at den lille 6-åringen faktisk kan dø i løpet av noen timer hvis han ikke får i seg nok væske.

- Da legene hadde stilt diagnosen sa de at Jamie antagelig ville dø før han skulle fylle tre år, men han vegrer seg for å legge seg ned og dø. Men livet er blitt lettere for verdens tørsteste barn.

- Mamma og pappa har lært meg at jeg ikke skal drikke alkohol

eller noe annet som er på flaske som kan være farlig, sier Jamie. En dag ble jeg med pappa i garasjen og da viste han meg hva slags flasker jeg skal holde meg unna.

Visst har det hendt at Jamie har drukket både badevannet sitt, av hundeskålen, vann fra toalettet og til og med av sølepytter for å overleve.

- Jeg drikker alt som ikke er farlig, men jeg liker rent vann best, sier han.

Til tross for at Jamie strever med alltid å skulle drikke og tisse, er han en våken, nysgjerrig fyr, som unger flest. Men hans urolige foreldre vet at han er så alvorlig syk at han kan risikere å dø når som helst.

- Hyr morgen når vi sender ham på skolen er vi klar over at det kan være siste gang vi ser ham, sier faren hans.

- Og hver ettermiddag når han kommer inn gjennom døren igjen, føler vi en utrolig takknemlighet fordi vi får ha ham hos oss ennå en stund.

Av Julie McNight/
Christine Lindsjö

Foto: IFOT

I slutten av desember 1987 ble det født en gutt (eller to) som var sammenvokste, men som hadde hver sine organer.

Født i Iran 1987

- GUTTEN MED TO HODER!

I den romerske mytologien var Janus guden med to ansikter. I Iran ble det 27. desember 1987 født et guttebarn med to hoder!

Gutten i Teheran hadde ikke bare to helt separate hoder, men også to hjerter, fire lunger, to ryggrader som vokste sammen rett nedenfor nakkene og to magesek-

ker. Det spørs vel om han ikke heller burde vært regnet som to sammenvokste personer.

Det ble han imidlertid ikke. Nyheten ble utbasunert over hele ver-

den og alle ble forundret over den iranske guttungen med de to hoderne, hvert av dem hadde et eget sentralnervesystem som ikke var koordinert med det andre.

Et ansikt kunne f.eks. le, mens det andre sov. Janus hadde fått en parallell i vår tid. En liten gutt i Iran - eller kanskje to.

SIPA PRESS

En blomstrende lunsjdè - HER FÅR MAN PÅSKELILJER PÅ SMØRBRØDET!

Et smørbrød for vegetarianere? Dropp salat og ta et jafs påskelilje istedet.

Er man patriot så er man. Og når nasjonalblomsten tilfeldigvis er påskeliljen - hvorfor ikke servere den på smørbrødet? Tenkte den walisiske kaféieren Jan Roelink, og gikk i gang!

Jis heter kafeen, Cardiff heter byen og 1. mars er dagen. Nasjonaldagen i Wales - St. Davids Day - og naturligvis var det denne dagen som superpatrioten Jan Roelink fikk for seg at han skulle servere nasjonalblomsten på smørbrødet!

Tiltaket ble så populært blant gjestene at det nå er et fast innslag på menyen.

- Du kan få den tilberedt akkurat som du ønsker, forsikrer Jan. Påskelilje naturligvis eller med skinke, kylling, ost eller noe annet. Hvordan det smaker? Det smaker godt, slett ikke ulikt bladsalat.

- Egentlig er det ikke så merkelig, legger han til. Det finnes jo massevis av blomster og annet grønt som kan spises. Det eneste vi gjør er å plukke påskeliljene, ta vekk pollen og servere de gule blomstene som salat.

Kanskje noe å tenke på når påsken nærmer seg?

IFOT APS / LARS BRANDER

Foto: SIPA, Europa Press, IFOT

Et merkelig kjøretøy

En fransk bilfabrikk ville lage en test og skaffe seg litt PR samtidig. To fluer i ett smekk - og avgårde bar det ...

Er dette fremtidens metode når du skal ha med bilen på ferie?

- DEN FLYVENDE BILEN!

Flyvende biler er ikke noe man får øye på daglig, men her har du en. En Citroen BX GTI, som ble spent fast på taket på en Airbus og deretter tatt med på en flytur.

Egentlig ble det to flyturer,

først en over Irland og deretter en på hjemmebane i luften over Cherbourg.

Flyet med bilen på ryggen fløy i en høyde av 500 meter og hensikten med påfunnet ble ikke nærmere presisert, selv om repre-

sentantene fra fabrikken mumlet noe om en "test".

Test for hva da? undrer vi. Teste hvor mye publisitet man kan få, kanskje?

SIPA PRESS / LARS BRANDER

- VERDENS STØRSTE KIKKERT!

Man kan lure på om de ansatte i reklamebyrået føler seg beglodd.

Et syn å titte nærmere på

Jo større, jo bedre, lyder som kjent det amerikanske ordtaket. Det gjelder alt - også kikkert!

Nå funksjonerer denne kikkerten i utkanten av Venice i California ikke noe særlig. Men stor er den, og om uttrykket tillates, særlig iøyenfallende der den står på Main Street. Frank Gehry har designet den. Kikkertbygningen inneholder et annonsebyrå, som på denne måten vil tiltrekke seg litt ekstra oppmerksomhet.

Som man kan se, har man lyktes.

Selv her i Norge skriver vi om den store kikkerten ...

REX FEATURES LTD /
LARS BRANDER

Foto: SIPA/Express, Rex/IBL

**Glem dyre
silikon-
operasjoner:**

Pete har funnet opp de ufarlige
løsbrystene - en BH med vann!

BEHÅEN SOM GIR DEG STØRRE BRYSTER UTEN OPERASJON!

Dolly Parton-
lignende
Sheila var
flat som en
pannekake
før hun
tok på
seg Petes
oppfin-
nelse.

**Oppfinneren Pete Brown lover at til og med
kvinner med flat byste kan se ut som Dolly
Partons storesøster - ved å bruke behå som
er fylt av vann!**

Det beste med Pete Browns nye oppfinnelse, BH'en som er fylt av vann, er at den er helt ufarlig å bruke og at den holder hva den lover. Hvem som helst ser brystfager ut i løpet av noen sekunder. Du må være ekspert for å merke at brystene ikke er ekte!

- Nå trenger ikke damene lenger sprøyte inn silikon eller andre farlige kjemikalier, sier den 65-årige Pete. Jeg har forresten alltid syntes det har vært idiotisk.

Pete laget den første BH'en som er fylt av vann for 10 år siden da han skulle spille i en sketsj i hjembyen utenfor Taunton i England.

- Jeg skulle kle meg ut som dame og jeg ville gjøre mitt beste for å se ut som en også, ler Pete. Derfor kjøpte jeg en kjempesvær behå og noen fryseposer som jeg fylte med vann. Posene holdt hele tiden på å ramle ut av behåen, men bysten så ekte ut under kjolen og jeg tror jeg så ut som en virkelig dame.

Etter suksessforestillingen la

Pete BH'en til side og tenkte ikke mer på den før avisene begynte å skrive om silikonpupper og de problemene som oppstår.

- Jeg tenkte for meg selv at det ville vært mye bedre om kvinnene gikk med BH'er fylt med vann i stedet for å la seg operere, sier Pete. Jeg pratet tilfeldigvis med en journalist om det, og vips, før jeg visste ordet av det sto flere fotografer og ville fotografere mine "løsbryster". Alle syntes det var en god idé.

Pete tok kjapt patent på oppfinnelsen og begynte å lage de første BH'ene i fjor.

- Det er mange fordeler med oppfinnelsen min, sier Pete. Den er lett å bruke, helt ufarlig, og skulle noen legge hånden på et bryst er det umulig å merke at det er uekte. Hvis noen stikker hull på dem, er ingen stor skade skjedd, det eneste som skjer er at damen risikerer å bli litt våt!

Av Joe Berger/Christine Lindsjö

Og du synes du har problemer med svigermor?

- MINE SIAMESISKE SVIGERMØDRE GJØR MEG GAL!

For de fleste holder det lenge med en klagende svigermor, men stakkars Harley Lister fikk to da han giftet seg med Francine.

- Jeg kaller dem det tohodete trollet, sier 30-årige Harley, for det er i ferd med å gjøre meg gal.

Andre mannfolk synes vel at svigermor blander seg i vel mye, men de har jo bare en hver!

Jeg har to trollkjerringer som skriker i ørene mine - og det er to for mye!

Stakkars Harley trodde ikke at det skulle bli noen problemer da han fridde til sin Francine i fjor, ettersom paret hadde bestemt seg for å flytte fra hjembyen Philadelphia til en leilighet i en forstad til Los Angeles rett etter bryllupet.

- Francines familie består av tullinger, sier Harley. Hennes siamesiske mammaer, hennes stammende pappa og hennes kriminelle bror ble for mye både for meg og Francie.

Vi bestemte oss for å flytte så langt vekk vi kunne, og det ble Los Angeles.

- Ikke i min vildeste fantasi kunne jeg drømme om at det bare var begynnelsen på problemene.

Harley og hans nybakte kone hadde bare bodd i den nye leiligheten i to måneder da det ringte på døren. Harley åpnet, og på dørterskelen stod Francines' smilende familie:

- De sa at de ikke orket å bo så langt unna meg, så hele familien hadde samlet bestemt seg for å flytte til Los Angeles, forteller Francine med en grimase.

Og ikke nok med det - de lyktes i å få seg leilighet ved siden av vår! Min mann døde nesten av sjokk da min tante og min mamma plutselig sto i rommet og stirret på ham.

Harley Lister syntes at ekteskapet hans var perfekt og nøt hver eneste dag - helt til konas familie flyttet inn i nabo-leiligheten - og hans siamesiske svigermødre begynte å kjefte på ham!

Harley omtaler sine svigermødre som "Det tohodete trollet" og Francine er enig.

De siamesiske tvillingsøstrene, som er sammenvokste i hoften og i sidene, har hakket på stakkars Harley fra de flyttet inn i nabo-leiligheten.

- De dukker opp til alle døgnets tider, og de slåss om å være jævlige, sier Harley med et sukk.

De synes ikke at jeg er bra nok for datteren deres, jeg tjener ikke nok penger, de liker ikke klærne mine, ikke måten jeg går på og så videre.

- Jeg vet at teknisk sett, så er bare en av dem min svigermor, den andre er min kones tante, men faktisk er det Estelle og Amerlia er mine siamesiske svigermødre - og

de ødelegger ekteskapet vårt. Min kone er like lei av dem som jeg er, men hva kan vi gjøre?

Antagelig har vel ikke Harley og Francine noe annet valg enn å flytte så langt fra Los Angeles som mulig - og ikke la noen få adressen!

- Vi har også kommet frem til det og så fort vi har nok penger stikker vi, sier Harley, som er radio- og TV-selger.

- Jeg er ikke noen drittsekk, legger han til. Og selv om jeg var det - så er ingen så ille at de fortjener to hakkende svigermødre!

Av Joe Berger

Foto: IFOT

Man kan konkurrere om alt ...

- AMERIKAS STØRSTE MAGE!

Randall har lyktes i
å ete seg til midjemål
på 210 cm.

Tre(!) damer får plass i
Randalls favn.

**Her er det stappet
ned mange hamburgere, vil vi tro. Så lett
som ingenting vant
tungvekteren Randall
Howard (50) tittelen
"Amerikas største
mage".**

Man kan undres når man er
210 centimeter rundt livet
og forlengst har glemt hvordan
skoene tar seg ut på foten.

- Jo, jeg visste jeg var feit og
tung, klukker Randall. Men at

det var såpass - det var faktisk
en overraskelse!

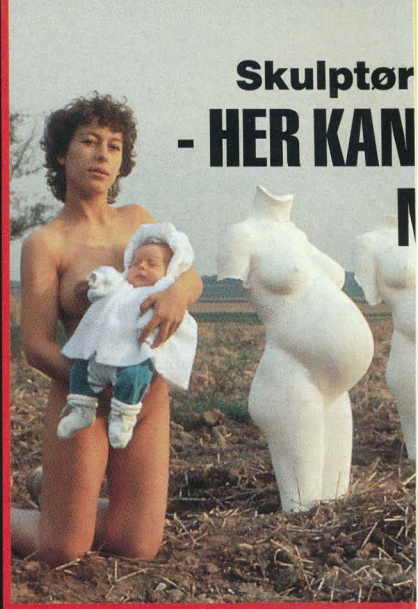
Kanskje overraskelsen skyldtes
at det var en god stund siden
han hadde veid seg. Hvis Randall
hadde gått på en vanlig badevekt
ville han sprengt den. Nå ble det
istedet naboens slaktervekt som
fikk gjøre nytten - og den stoppet
på 304 kilo! Men det er livvidden
som imponerer mest - og den
tålmodige kona hans!

- Selv om han er dobbelt så
stor som da vi giftet oss, elsker
jeg hvert gram av ham, sier fru
Sharon Howard Milt.

LARS BRANDER

Randall
er blitt
dobbelt
så stor
siden
han
giftet
seg.

Skulptør - HER KAN

Ber-
nards
favo-
rittmo-
dell
ble
gravid
og en
idé
var
født.

**Den franske
kunstneren Bernard
Ducas favorittmodell
ble gravid - og en idé
ble født ...**

Til daglig er han opptatt med
erotisk skulptur. Men som vi
vet: Kjærlighetslivet er ikke bare
leken selv, det bærer også sine
frukter. Som et barn!

Så da den franske skulptøren
Bernard Ducas ble klar over at
hans yndlingsmodell var gravid,

Foto: IFOT

ens hyllest til livet VI SE HVORDAN MAGEN VOKSER!

Ni måneder - åtte skulpturer og et nytt liv.

skjedde aller først en fødsel i form av en vakker idé. Duca bestemte seg helt enkelt for å følge svangerskapet hele veien frem og slik gjengi det voksende livet.

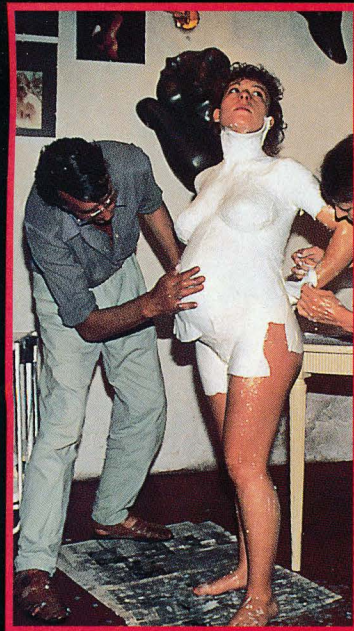
Og her er resultatet.

Åtte vakre skulpturer etter ni måneders ventetid - og så ble et nytt ørlite menneske født til verden.

Du fikk stor oppmerksomhet, tør vi tilføye.

INA AGENCY PRESS

Bernard lager en gipsavstøpning for å lage den åttende skulpturen.

Nå er det
offisielt avgjort

Nelson har nå
fått papir på at
han er minst.

- NELSON ER VERDENS MIN- STE MANN!

Så har han da omsider kommet seg inn i Guinness Rekordbok, 76 centimeter lange Nelson - verdens minste mann!

Før Nelson selv er dette et kjempeløft. Før var han bajas på gatene i Santo Domingo. En tid jobbet han på et sirkus i USA hvor ledelsen gav ham en trekasse til seng og foret ham med gammelt brød og vann.

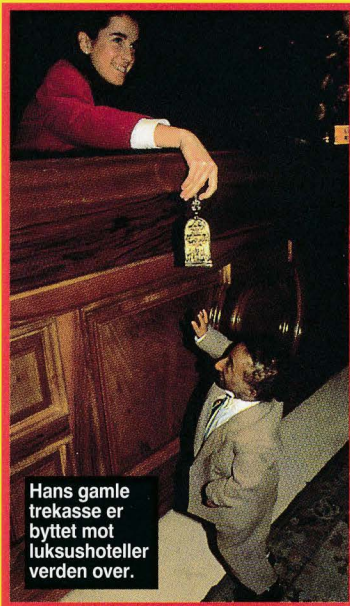
Men nå skinner solen for 25-årige Nelson.

Den minimale kroppen på 76 centimeter og ti kilo har gjort ham berømt over hele verden. Han har undertegnet filmkontrakt og Nelson har til og med fått en hjertevenninne på 23 år, som han håper å gifte seg med.

- Hun skal bli min hustru, sier

han bestemt. Og vi skal ha mange barn!

GAMMA PRESSE IMAGES / LARS BRANDER

Hans gamle trekasse er byttet mot luksushoteller verden over.

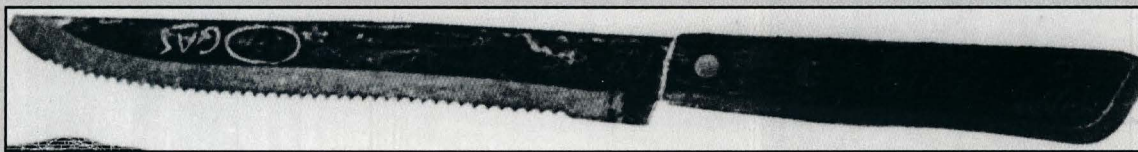
Solen skinner nå for den
for fattige Nelson.

Den knivdrepte kvinnen hjalp politiet å fange den brutale voldsmannen:

Morderen tente på
leiligheten for å
skjule mordet.

**Politiet i Chicago
hadde ingen spor
etter han som myrdet
logopeden Teresita
Basa - før hun selv
snakket gjennom
medium og havnga
sin egen morder!**

TRESITA PEKTE UT MORDEREN SIN FRA GRAVEN

I boken "Teresita: The Voice From the Grave", (Teresita: Stemmen fra graven) fortelles det om et av de merkelige drapstilfellene i kriminalhistorien. Boken handler om logopeden (taleterapeuten) Teresita Basa, som jobbet på sykehuset Chicago Edgewater Hospital, og hvordan politiet fikk has på morderen hennes. Boken er skrevet av journalistene John O'Brien og Edward Bauman, som begge fulgte denne merkelige hendelsen på nært hold.

- Det er ingen tvil om at stemmen, som presenterte seg som Teresita Basa, uttalte navnet på ham som drepte henne, beskrev hvordan han så ut og ga politiet bevis som var ukjente til da, fortalte Bauman da boken kom ut.

- Jeg tror ikke på et liv etter døden og andre hokus-pokus-greier, sier O'Brien, men når det gjelder Teresita kan jeg ikke gjøre annet enn å tro.

Politibetjent Lee Epplen, som jobbet med mordutredningen, istemmer: - Hvis man tenker på hvordan vi fikk informasjonen, så må jeg si det er det mest bisarre tilfelle jeg har vært med på i de 23 årene jeg har vært i politiet.

Den fantastiske historien begynte 21. februar 1977 da brannvesenet ble tilkalt fordi det brant i Teresitas leilighet. Skrekkslagne oppdaget brannfolkene raskt at brannen var påtønt for å skjule et mord.

- På gulvet i soverommet lå Teresita. Den nakne kroppen var delvis skjult av

en madrass, og rundt henne lå hauger av brennende tøy. I brystet hennes sto det en kniv, sier Edward Bauman.

Teresita ble begravet på Filippinene der hun ble født og politiveteranene Joseph Stachula og Lee Epplen ble satt på mordgaten.

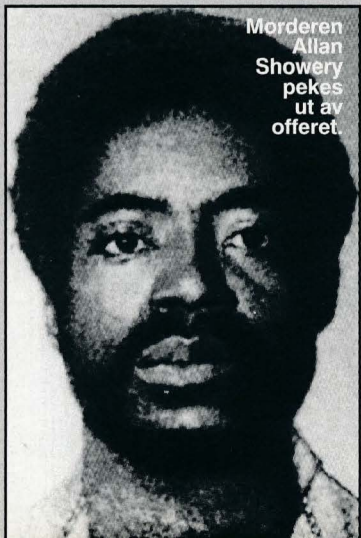
Kort etter fikk de vite at den 47-årige Teresita hadde vært en vennlig og hjelpsom kvinne, som sjelden gjorde noe vesen av seg. Da de undersøkte leiligheten hennes, kom politiet frem til at det trolig hadde vært et rovmord - selv om det ikke virket som om noe var stjålet. Ettersom man ikke fant spor etter innbrudd, gikk de ut fra at Teresita hadde kjent morderen.

Drapsetterforskerne forhørte Teresitas venner og bekjente, uten at de kom noe videre. Først syv måneder etter Teresita var tatt av dage, begynte det å hende saker og ting. Remebios Chua, en filippiner som jobbet på Edgewater Hospital, begynte å oppføre seg merkelig.

- Hennes kolleger merket at det virket som om Remebios, som bare hadde kjent Teresita flyktig, begynte å ta etter Teresita både i stemmen og i oppførsel, forteller forfatteren Bauman.

- Når det var lunsjtid gikk hun for eksempel i Teresitas favorittkjole og satte seg på den plassen den døde kvinnen hadde pleid å sitte. Mens hun spiste satt hun stille for seg selv, akkurat som Teresita pleide å gjøre. En kveld fant Remebios mann Jose

Morderen
Allan
Showery
pekes
ut av
offeret.

Teresita kom tilbake fra graven for å få rettferdighet.

Politimennene Lee Epplen og Joseph Stachula kom ingen vei med drapsgåten før overnaturlige krefter løste den for dem.

JOE VAR NÆRE PÅ Å BLI DREPT AV EN PYTONSLANGE!

Han har blitt bitt mange ganger - og ved flere tilfeller vært nær ved å stryke med.

For noen år siden var jeg ifærd med å fange en Taipan, verdens giftigste slange, i Goyder Lagoon ved Simpson Desert i sentral Australia, da den bet meg i brystet. Jeg trodde livet mitt var slutt for jeg befant meg midt i ødemarken - og det var minst ti mil til nærmeste sykehus!

Joe falt umiddelbart i koma og svevde mellom liv og død i noen timer, men overlevde merkelig nok.

- Jeg har bitt så mange ganger at jeg er nesten blitt immun, det er hans egen forklaring. Som oftest kan jeg svevte ut giften uten å behøve noe serum.

Selv om Joe er klar over at han en dag møter sin skjebne, så har han bedt familien om ikke å drepe denne slangen og behandle den like bra som de andre i parken.

- Det er jo bare et naturlig instinkt for en slange. Den skal hugge i visse situasjoner. Og står jeg i veien får jeg bare takke meg selv.

Sånn kan man naturligvis også se på saken

IFOT APS /
LARS BRANDER

- NÅ ER HAN FRI OG FRANK IGJEN!

Rett som det er henter han selv sine tilkommende fra den tredje verden, som oftest fra Filippinene. Pikenes foreldre synes det er bra at døtrene økonomi blir sikret, og jentene selv ser det naturligvis som en sjanse til å komme seg vekk fra fattigdommen.

Den siste i rekken av hustruer var Daisy fra en småby utenfor Filippinenes hovedstad Manilla. Hun giftet seg med Scotty som fjortenåring og ble hos ham i seks år. Hun har nå giftet seg igjen og venter barn. - Kjære Daisy, skrev Scotty i et brev til henne. Jeg vil gifte meg med deg igjen så snart som mulig. Da kan jeg være barnevakt for deg. Jeg vil at du skal komme tilbake. Vi kan reise til Paris på bryllupsreise. Jeg vil heller gifte meg med deg enn med din lillesøster Louelle ...

Luella er en av de fire unge pikene som Scotty nå velger blant.

Hans første kone var Helen Smith, som han giftet seg med i 1930. Han har innrømmet farskap for i alt nitten barn.

De første tolv konene gjorde han seg ferdig med på 28 år. De følgende fjorten holdt kun i 22 år. Etter dem kom den vakre Daisy, som pussig nok holdt ut med den gamle mannen i hele seks år.

Nå er Scotty på jakt igjen. På spørsmål om hvordan han husker å hviske riktig navn i ektesengen svarer han sorgløst: - Man bør unngå navn - det er best med "sweetie" eller "darling" ...

IFOT APS / LARS BRANDER

kona si på sengen med adskilte ben og i en tranceliknende tilstand. Med en stemme som ikke var hennes egen sa hun: "Ako 'y Teresita Basa!"

- Det betyr "mitt navn er Teresita Basa". Merkelig nok snakket stemmen filippinsk med samme dialekt som Teresita. Remebios, som kom fra en annen del av Filippinene, hadde en helt annen dialekt. Da hun våknet av trancen husket hun ikke hva som var hendt. To dager senere så Jose på, da Remebios gikk på badet og deretter la seg på sengen og igjen falt i trance. "Du må hjelpe meg", sa hun til Joe med den fremmede stemmen. "Du må hjelpe meg." Remebios falt i trance også neste kveld og begynte å hulke. Endelig valgte Jose å forsøke å snakke med "Teresita", selv om han aldri hadde truffet henne. "Fortell hva det er du vil, Teresita. Si hva du vil, så skal jeg gjøre hva jeg kan for å hjelpe deg."

Forfatterne sier at Teresita snakket gjennom Remebios og fortalte hvordan hun slapp inn morderen i leiligheten fordi hun betraktet ham som en venn. Navnet hans er Allan Showery. Stemmen fortalte deretter at Showery hadde slått henne bevisstløs, knivstukket henne og stjålet to verdifulle smykker. Et kjede fra Filippinene og en diamantring som Teresitas mamma kjøpt til henne i Paris. I følge stemmen fra den andre siden hadde Showery gitt begge smykkene til venninnen sin. Da Remebios våknet husket hun

ingen ting, men mannen hennes gikk til politiet og ble avhørt av Stchula. Stachula var skeptisk, men han avhørte Joe allikevel fordi man ikke var kommet noen vei i løpet av de mange månedene som var gått. Da han fikk vite navnet på den utpekete mannen sjekket han i arkivene og fikk vite at Alla Showery var en kjenning av politiet. Han hadde tidligere sittet inne både for innbrudd og ran. Dessuten viste det seg snart at Showery hadde vært rengjøringshjelp på Edgewater Hospital på samme avdeling som Teresita!

Epplen og Stachula innså at de ikke hadde snakket med Showery etter mordet. Derfor hentet de både ham og venninnen hans tiltavhør. De ba også piken ta med seg smykseskrinet sitt.

Blant smykkene fant de kjedet og ringen, som "Teresita" hadde fortalt om til Jose. Politiet kontaktet umiddelbart noen av Teresas venner og bad dem identifisere smykkene. Det gjorde de og fortalte at disse smykkene hadde Teresita fått av sin mor. Da Showery ble konfrontert med dette brøt han sammen og tilsto til de forundrete politimennene at han hadde drept Teresita. Han ble dømt til 14 års fengsel.

- Jeg tror at Teresita kom tilbake fra graven for å forsikre seg om at morderen hennes ikke kom seg unna, sier forfatteren O'Brien.

Av Thomas P Ramirez/
Christine Lindsjöo

**Nå avslører
den amerikanske
barnepleiersken
alt om**

Lille Prins Saud, 6-årig barnebarn til den rike og mektige Kong Fahd av Saudi Arabia, er verdens mest bortskjemte unge. Han får alt han peker på, hver gang han peker - fordi ingen har lov til å si nei til ham!

Prins Saud har kjøpt seg lekekamerat også.

**VERDENS
MEST
BORT-
SKJEMTE
UNGE!**

Guttungen har ikke bare et fjell av leketøy, et Rollex-ur i rent gull og to luksusbiler. Den kongelige familien har til og med kjøpt en lys levende lekekamerat til ham - en 10-årig gutt som bor i palasset. Hans eneste opp-

gave er å leke med lille Saud og adlyde hans minste vink.

Noe som alle andre også må. Bortsett fra foreldrene er det ingen som får irettesette ham eller motsi ham. Alle må gjøre akkurat som han befaler - ned til hver minste bisarre detalj.

- Hva lille Saud ville enn ha, fikk han det, forteller den 58-årige amerikanske barnepleiersken Ellen Kriston, som er flyttet hjem til Texas igjen.

- Min oppgave var å passe på at han var lykkelig og hadde det bra.

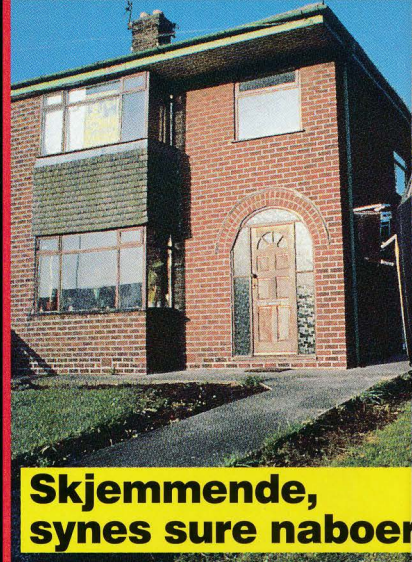
Ellen jobbet i palassene i Riyadh og Jidda flere år, og betegner tiden der som uforglemmelig.

- Det tre etasjer høye palasset i Riyadh er helt fantastisk med utallige værelser og med små bungalower i hvitt som omgir selve hovedbygget.

- Sauds mamma, Prinsesse Latifah, er datter til Kong Fahad. Hennes mann, Prins Khalad, er også fetteren hennes - og faren til sønnen Saud, verdens mest bortskjemte guttunge. En unge med kvikke øyne og mørk hårmanke - og med en annerledes oppdrags-
gelse enn unger flest.

Forts. sid 62

Prins Saud med moren Prinsesse Latifah.

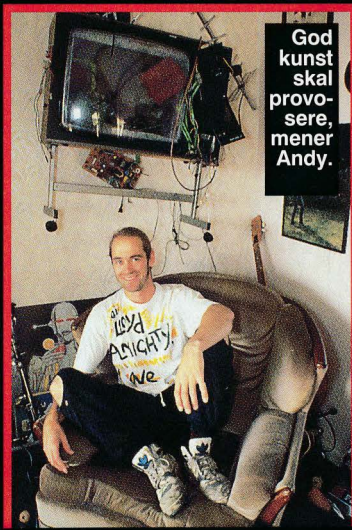
Skjemmende, synes sure naboer

**- NEI, DET ER K
ANDY ...**

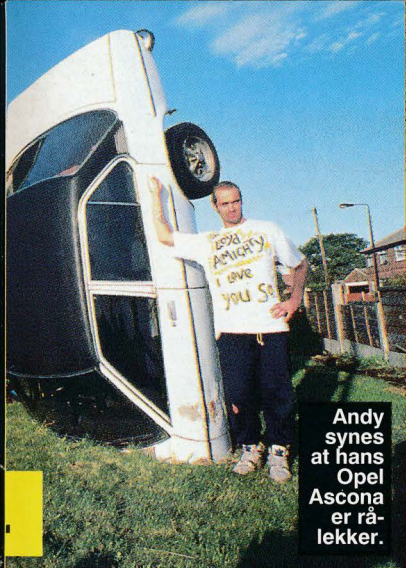
Kunst eller ikke kunst, det er spørsmålet. Rockemusikeren og skulptøren Andy Pacino påstår iherdig at den krasjede Ascona er kunst. Naboene er av en annen oppfatning.

De sier rett ut at bilvraket er stygt og skjemmer nabola-
get, noe som Andy overhodet ikke kan forstå.

- Min Opel Ascona er kjempelekker, hevder han og plirer bak

God kunst skal provosere, mener Andy.

Andy synes at hans Opel Ascona er rå-lekker.

KUNST, MENER

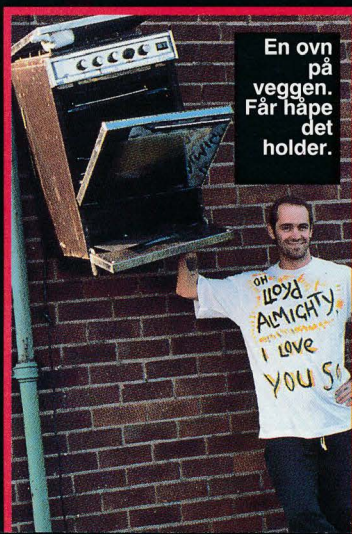
solbrillene. Og visst skal god kunst provosere - det er jo noe av poenget!

Kort sagt: Jo mer naboene klager, jo mer moro har jeg.

De kjefter for øvrig av flere grunner. På den 31-årige kunstneirens hagemur står det en gammel ovn, og hvis de går inn i huset kan de se hvordan en mobil av fotballaget Manchester's utslitte sko henger ned fra taket i soverommet og det ødelagte TV-apparatet som er montert på veggen i stua.

- Alt er ikke like pent, sier Andy. Men det er moro! Ja, det vil vi tro?

REX FEATURES LTD / LARS BRANDER

En ovn på veggen. Får håpe det holder.

Lite ekorn satt

Anthony tilbereder "Dagens ekorn".

- NÅ STÅR DEN PÅ MENYEN

Foto: REX/IBL

Nei, ikke alle ekorn sitter på en gren like trygt som før. Den engelske kokken og kroverten Anthony Worrall Thompson har nemlig introdusert vår kvikke venn med den buskete halen på spisekartet, og flere tar etter.

Naturligvis står det ikke "ekorn" - eller "Squirrel" som det heter på engelsk - på listen over retter som skal friste oss! Det ville få enhver som har sunget barnesangene om det spretne sjarmtrollet til å gå hulkende ut av lokalet. Og britene har sitt tufty, eventyr-ekornet som gjennom tiår har lært ungene trafikkivett gjennom bøker og TV. Jeg kler meg ut som bestemor, som ulven sa. Anthony gir sitt ekorn fransk forkledning på menyen, språket som mange mener at de har lært - men få behersker fullt ut. Og de som kan det, er troende til å nyte sitt ekorn uten å blunke uansett.

- Det smaker godt, forsikrer Anthony. Konsistensen er fin, og kjøttet kan minne om kanin, men er søtere. Altså serverer han ekorn

Her til høyre kan du lese Anthony's oppskrift. Har du et ekorn i fryseren, er det bare å gå i gang.

på noen av sine restauranter under det pikante franske navnet "Ecoreuil".

- I begynnelsen må vi gjøre det sånn, mener han. For ti år siden ville ingen latt seg by snegler hvis de ikke hadde hatt sitt franske navn "Escargots".

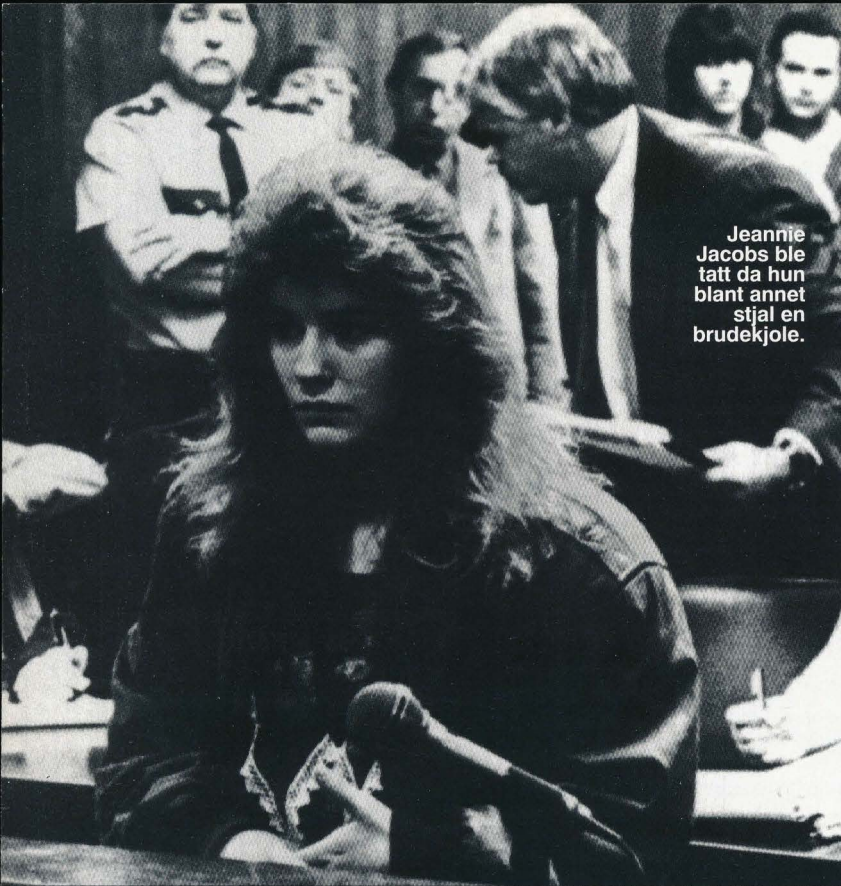
Forts. side 63

RECIPE

Squirrel
Aujourd'hui

Marinate the squirrel overnight in oil, garlic, onion, salt, pepper, thyme and juniper. Blend stock, wine and olives and puree until smooth. Fold in walnut and vinegar. Pan-fry the squirrel with the marinade until golden and place in a casserole. Pour over olive puree. Bake, covered in a medium oven for one hour or until tender. Fold in tomato and gremolata. Serve with buttered spinach and mash or noodles.

Jeannie Jacobs ble tatt da hun blant annet stjal en brudekjole.

Bruden Jeannie Jacobs nådde ikke kirken i tide. Hun satt nemlig arrestert - mistenkt for å ha stjålet både brudekjolen og annet bryllupsutstyr!

Syv timer før vielsen skulle finne sted, dro bruden Jeannie Jacobs og søsteren hennes Betty Thomas ut på en handletur i hjembyen Prestonburg.

- Det var bare én hake ved shoppingen til søstrene, sier politikonstabel Anthony Castle. I stedet for å betale med kontanter og kredittkort valgte de å stjele det de ville ha. Det gikk ikke helt som søstrene hadde tenkt seg. De greide å stjele imponerende mye på kort tid, men ble tatt. Nå er de tiltalt for å ha stjålet en brudekjole til 4.500 kroner, et slør, dresser, skjorter og slips til brudgommen og forloveren, hvite sko, kjoler til brudepike, to små puter som ringene skulle ligge på, et kamera og ti ruller film!

Ekspeditøren i spesialbutikken for bryllupsutstyr fortalte politiet at Jeannie antagelig hadde stappet den store brudekjolen innenfor den lange skinnkåpen sin før hun gikk ut av butikken.

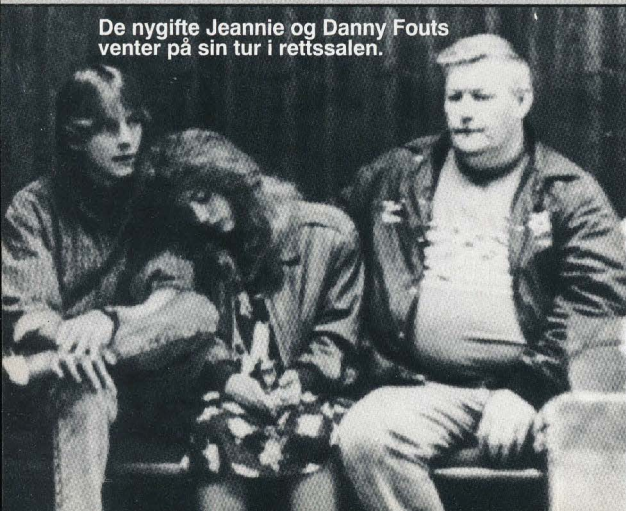
Hele eventyret som begynte så greit for de to søstrene på "handleturen", men sluttet brått da en ekspeditor avslørte dem og ringte politiet. Det tok ikke lang tid før politiet fant stjalne varer for 12 tusen kroner i bagasjerommet på en bil som eies av Jeannies fetter Bobby Roberts.

Noe gammelt, noe nytt, noe **STJÅLET...**

BRUDEN GIKK GLIPP AV VIELSEN - HUN SATT I FENGSEL!

Foto: IFOT

De nygifte Jeannie og Danny Fouts venter på sin tur i rettssalen.

Betty Thomas var også med på "handleturen".

Swamin Babu Bhandas aner fortsatt ikke hvordan det hendte:

Guruen Babu Bhandas elsker å demonstrere sine mystiske levitasjonskrefter for publikum. En dag ble Swamin overvrig - tre læringer fløy bort og kom aldri tilbake!

Den sprø guruen lot tre læringer sveve avgårde mot ukjent mål ved en feil.

HANS MAGISKE TRICK GIKK SKEIS - OG TRE PERSONER SVEVDE BORT!

India er det så populært, at de hellige mennene viser de mystiske kreftene sine ved å la folk sveve i luften noen meter over bakken. Helt til nå har det hele vært uskyldig moro og alle som har svevet har kommet ned på bakken igjen. Men da skrytepaven swamin Babu Bhandas ville vise han kunne få folk til å sveve høyere opp i luften enn noen annen hadde gjort, gikk noe skeis - og ofrene fløy simpelthen avgårde!

- I følge vitnene som deltok svevde to menn og en kvinne av gårde og ingen har sett dem siden, forteller politikonstabel Pawan Das i Calcutta.

- Det er vanskelig for oss å vite hva som virkelig er hendt, for denne swamin og hans tilhengere er virkelig merkelige. Det eneste vi har kunnet gjøre er å forby ham å levitere flere mennesker før vi er kommet til bunns i dette.

Historien om den sprø guruen og

hans høytflyvende læringer begynte for noen uker siden da en mann, Ishwar Osa, stormet inn på politistasjonen og anklaget Babu for å ha latt kona hans sveve avgårde.

- Vi dro bort til guruen og spurte ham om det var sant, og han tilstod at Osas fru Gargi og to menn hadde svevet bort og ikke kommet tilbake, sier Das.

- Etterpå snakket vi med noen av læringene hans og alle kom med den samme historien - at tre mennesker hadde svevet høyere og høyere til de forsvant ut av syne. Ingen ante hvor de hadde tatt veien.

- Mange av elevene ble forundret over at vi maste om en såpass "triviell" sak. Det virket som de syntes det var helt naturlig at tre mennesker simpelthen hadde svevet bort.

- Denne tullingen har hverken drept eller kidnappet noen, så vi kan

ikke sikte ham for noe, sukker Das. Og hva vet vi - kanskje de har diktet opp hele greia!

- Men for sikkerhets skyld har vi beordret ham til å slutte og la folk sveve til vi vet mer om hva som er hendt.

Guruen er svært irritert over politiets påbud.

- Jeg er den mest respekterte guruen i hele verden og jeg har levitert mennesker i mange år uten at noe er skjedd, skryter Babu. Og så skjer det at noen mennesker tilfeldigvis flyr bort og plutselig behandler politiet meg som om jeg var kriminell.

Jeg har forklart for politiet at jeg sendte avgårde de tre ved en glipp, men at jeg skal sørge for å få dem tilbake - bare jeg finner ut hvordan!

Av Laurel Bowie

Jeannie og søsteren ble tiltalt for å ha stjålet varer fra to butikker, og fetteren Bobby Robert ble tiltalt for å ha stjålet i to andre butikker. Men søstrenes far ville

ikke at bryllupet skulle bli avlyst og valgte å betale boten for sine tyvaktige døtre.

Han sørget for at Jeannie ble ordentlig gift med sin utvalgte - om

enn noe senere enn planlagt.

Noen bryllupsreise blir det imidlertid ikke.

Av Jack Alexander/
Christine Lindsjö

Foto: IFOT

Det
hender
kun i ego-
trippernes
Holly-
wood

- LEI DIN EGEN FANKLUBB!

Cindy og Mindy driver en like nystartet som lukerativ geskjeft som heter Rent-A-Fan. For en viss pengesum får du oppfylt dine ønsker; en haug med fans som venter utenfor hotellet eller nydelige blondiner ved bassengkanten ...

Alt er ikke som det kan se ut som. Særlig ikke nå for tiden, og absolutt ikke i Hollywood hvor de store illusjonene alltid har regjert og det meste kan kjøpes for grønne dollarsedler.

For eksempel: Neste gang du får øye på en stjerne som tiljubles av ekstatiske fans er det kanskje overhodet ikke beundrere av nevnte berømt-het som står der og og hyler.

Han eller hun har kanskje leid dem

hos Rent-A-Fan - for å gjøre et bedre inntrykk på omgivelsene ...

Forts sid 63

Når man
gifter seg på
en krokodille-
farm i
Australia -
hva er vel
mer naturlig
enn å ha en
krokodille-
hunn som
brudepike?

Et pussig bryllup

KROKODILLEN VAR BRUDEPIKE!

Vårt svar på spørsmålet er: Det meste ville vært mer naturlig, og ikke minst, sikrere.

Bryllupsgjestene virket riktignok urolige, men alt gikk bra. I det minste til krokodilledamen Little Girl gikk lei

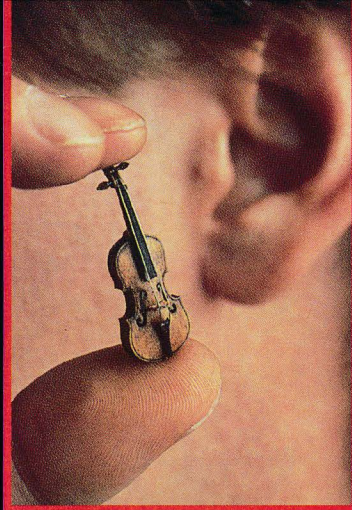
og tygget i seg brudebuketten som hun hadde i kjeften.

Fra begynnelsen av var det hele den kommende bruden Madeline Tabones idé. Hun vokste opp på farmen i Innisfall i Queensland i Australia. Nå

skulle hun gifte seg med Maurice Cetinic, og spurte faren sin Michael Tabone om hun kunne få låne en av krokodillene - som brudepike!

Bare for å gjøre dagen spesielt minneverdig ...

Forts sid 63

En drøm for en wienermusiker

- VERDENS MINSTE FIOLIN!

Dette er verdens minste spillbare fiolin, bygget av den sveitsiske miniatyr- og fiolinmakeren Cornelius Schneider og benyttet av Wiens mesterfiolinist Gergely Szücs.

Miniatyren er bygget som en vanlig fiolin i tre, bortsett fra stemmeskruene som er av metall. Instrumentet måler 3.3 centimeter. Szücs spiller på den med en vanlig bue, noe som gjør det nesten umulig å fotografere ham i aksjon. Buen skjuler nemlig fiolinen.

Gergely Szücs er forøvrig berømt for å avslutte konsertene sine med en

fiolinsolo på en annen og noe større miniatyrfiolin. Den er 11.5 centimeter lang og over 100 år gammel. Den låter i sannhet bedre enn sin mindre fetter. Men hva bryr vel en sveitsisk miniatyrmaker seg om sånne bagateller?

IFOR APS /
LARS BRANDER

Foto: IFOT

Ung mann med en spesiell rekord

Korkgale Günther har flest i verden!

Det begynte som en uvane. Hvor han enn reiste, kom han hjem med korker i lommene. Det ble en mani av det, ja lidenskap. I dag har han 59.471 stykker!

som fikk 41-åringen til å begynne å samle på korker? Så langt har han drevet sin korkhobby at han er vel plassert i Guinness Rekordbok.

Ingen har så mange korker som Günther.

Nærmere bestemt 59.471 stykker. Så mange var det i alle fall siste gang

rekordbok-mennene tok telling.

Men Günther samler bare videre, og har brennsikkert mange, mange fler.

Man kan bare spørre: Hva foregår under Günthers egen kork?

INA PRESS AGENCY /
LARS BRANDER

Foto: IFOT

En har ikke mer moro enn den man lager selv, heter det. Og Günther Offermann fra Hamburg har funnet på noe så gøyalt at du verden.

Kan det være tyske øltradisjoner

VINN CADILLAC!

ET GALT KRYSSORD

Vinn '59 Biarritz flytende Cadillac!
Bilen som ikke ruster.

I dette gale kryssordet skal løsningsordene være det motsatte av stikkordene, så hvis du løser det galt skal det bli riktig...

		NEKTE PÅ STERK		HOLDE ØRDEN		KJÆLE- DYRET HESLIG		VAN- LIGE		FÆL SITTER STILLE
		ER VÅKEN						BRUKT VISS- HET		
									ULIK	
		SKRÅ- SIKKER				KORT- VARIG				
FIENDE		SVAK MANN GLADE		BUNN- SIKT	STYGG	GAM- MEL	GRETNE ROTLØS PLANTE			
							TAR DET MED RO			
MANGE					TAK- DEKKE UROLIG			DØDEN	GLEM DET!	
Bli- HJEMME	↓					FOR LITE SNILL				
U- STELTE					FUGL LÆRER			GÅ DIN VEI		FRISKE
FALSK		GAMMEL- DANS- BAND	UFIN ENER- GISK			DEM FOR LITE			ULIKE VOKALER GÅ RETT FRAM	
				SAMMEN MAT				MODIG OPP- HOLDS- VÆR		
HOLDE KJEFT	↘									
							DUMME			

Send løsningen til EN GAL GAL
VERDEN, postboks 377 Økern,
0510 Oslo. Merk konvolutt "Et
galt kryssord 1".
Innsendingsfrist: 2. november.

Navn:
Adresse:
Postnr./-sted:

- BLIND FJELLKLATRER BESEIRER MOUNT EVEREST!

Men 12 år senere begynte synet hans å svikte. Legene konstaterte at han led av Retinis Pigmentosa, en sykdom han måtte regne med gradvis ville gjøre ham helt blind. John aksepterte sin skjebne - og bestemte seg samtidig for å fortsette klatringen!

- I dag ser jeg i prinsippet ingenting, sier han. Men takket være nettopp fjellene og klatringen har jeg lært meg å leve med mitt handikap.

Hadde jeg ikke hatt klatringen ville jeg trolig vært helt nedbrutt i dag. Nå ser jeg i stedet fremover - og håper ustanselig på nye eventyr!

Når han gir seg i kast med Mount Everest om halvannet år, håperhan samtidig å kunne samle inn ti tusen pund, penger som uavkortet skal gå til Royal National Institute for blinde og The British Retinis Pigmentosa Society. John planlegger også å skrivebok om sine opplevelser og erfaringer. Han er en modig mann - somkvier seg for å gi opp!

REX FEATURES LTD /
LARS BRANDER

NÅ GIR DEN OSS KLÆR OGSÅ!

Patricia Madurell vasker hundehåret i forskjellige bad - om og om igjen for å få vekk hundelukten. Så går hun til verks. Dette er videreføring av en gammel eskimo-tradisjon. De vevde klær avhår fra trekkhundene sine.

Hun synes det aller morsomste er å spinne og veve, men poengteirer at det er vanskeligere å arbeide med hundehår enn medsaueull. Saueharene er mellom 20 og 25 cm, mens hundehårene bare er fra 3 til 7 centimeter lange.

- Men pent blir det, hevder Patricia. Daniel og Patricia er fornøyde kunder som sier seg helt enige.

SIPA PRESS / LARS BRANDER

**Thorbjørn
Hagstrøm i Borås
har en sjelden
sykdom:**

HAN HAR BRUKKET BENET

**Thorbjørn
Hagstrøm vet
mer om brukne
ben og gipsban-
dasjer enn de
fleste. I løpet
av de siste 15
årene har han
brukket benet
ikke mindre
enn 34
ganger!**

34 GANGER PÅ 15 ÅR!

Thorbjørn lider av en merkelig sykdom som gjør at bena hans er utrolig skjøre. Selv det minste feilsteg fører til at han brekker benet.

Senest kom han til å trække på familiekatens hale. For mange av oss skulle det bare betydd at katten ble sint og freste til oss, men for Thorbjørn betydde det en ny gipsbandasje.

Legene sier at Thor-

bjørns sykdom er meget sjelden og at han er en av 200 mennesker i verden som lider av den. Det er sannsynligvis ingen trøst for en ung mann som har tilbragt 12 av sine 16 år på sykehus. Til tross for sitt handicap er ikke Thorbjørn nedfor. Han sier at han nyter livet og at han til og med kan delta i visse sportsgrener - for sikkerhets skyld sittende i rullestol.

Foto: IFOT

**Biler tutet
og folk
stirret ...**

Australske Lisa
skammer seg
ikke over sitt
utseende.

- LISAS DRISTIGE SHOPPINGTUR!

**Man må passe på
så man ikke blir våt,
tenkte Liza og dro
på seg sin gjennom-
siktige regnkappe.
Merkelig nok var det
alt hun kom til å ta
på seg før hun gikk
på shoppingtur i
Sidneys gater ...**

Og da gikk det naturligvis
som det gikk. Biler tutet,
folk fikk hakeslepp, menn laget
plystreorkester og gamle tanter
fikk hissig vann på mølla.

- Den piken burde skamme
seg, gneldret en eldre dame
med bær i hatten. Hun vekker
bare de perverse sidene i
mannfolk.

- De lystene trenger en da
ikke oppmuntre, de har dem jo
allerede ...

Liza Russel tok det bare
med ro på den ruten hun had-
de avtalt med fotografen. Hun
kikket på bikinier i en butikk,
men likte ikke dem hun så.
Hun tok en tur ned til Manley
Beach. Til sist tok hun også av
seg regnkappen og skålte med
beundrerne gjennom soltaket i
limousinen hun hadde fått til
rådighet.

Det var da lovens lange arm
grep inn. En politimann styrtet
frem og bøtela stakkars Liza.
Ikke for opptreden til almann
forargelse, nei sann - men
limousinen sto parkert på
plen. Det var ikke tillatt ...

REX FEATURES LTD.

**Disse
kunstnerne ...**

**- JEMIMA
BLE EN FUGL
I PARKEN!**

Fugle-
kostymet
skjulte
den 22-årige kunst-
studenten Jemima
Brown.

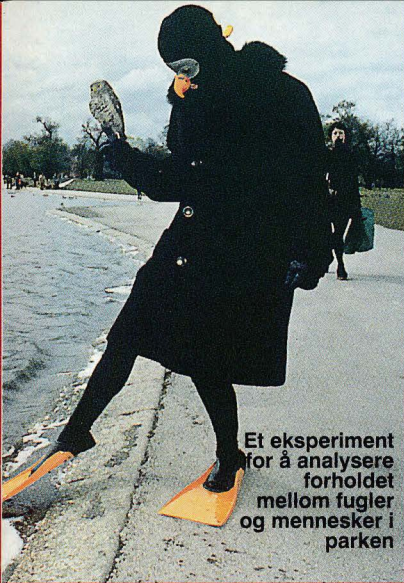
**Londonerne gjorde
store øyne forleden
da de en morgen fikk
se en kjempefugl
vandre rundt i en av
byens parker ...**

Bilene
tuter der
Lisa går,
menn
plystrer
og gamle
damer får
hakeslepp
. Hvorfor
det?

Lisa ble
bøtelagt
til slutt,
men bare
for feil-
parkering

Et eksperiment
for å analysere
forholdet
mellom fugler
og mennesker i
parken

En relativt
uvanlig
fugleart
dukket
helt
plutselig
opp i
parken

Ved nærmere undersøkelser viste det seg at figuren i brune fjær, gult nebb og store, flate føtter ikke var noen fugl. I stedet var det 22-årige Jemima Brown fra den kjente kunsthøgskolen Chelsea School of Art som var ute og viste frem pussige kunstnere.

Hensikten, var å analysere nærmere forholdet mellom fugler og mennesker i parken.

Hvilken konklusjon Jemima kunne trekke etter eksperimentet vites ikke. Men verden er stadig underlig ...

GAMMA PRESSE IMAGES /
LARS BRANDER

De er
små
- men de
er mange ...

- MINIEN FYLTE 30!

Det er ikke størrelsen det kommer an på, men mengden. Hm. Vel, sånn så det i alle fall ut da den velkjente minibilen fylte 30 - og man bestemte seg for å feire!

Feiringen gikk ut på at man samlet 5 000 biler av det aktuelle merket på et og samme sted - som deretter ble formet til verdens lengste rekke av kjøretøy.

Blant de utallige småbilene var det også noen mer skreddersydde eksemplarer, bl.a. verdens minste bil. Eierne heter Terry Uullings og

bilen hans er bare 165 centimeter lang - men kan ennå nå en hastighet opp til 160 kilometer i timen.

Nå er det en stund siden denne 30-årsfeiringen. Det var 25. august 1989. Men rekorden gjelder ennå - og utfordrer hermed flere!

EUROPA-PRESS

Terry Uullings kryper ut av minien som har en topphastighet på 160 km i timen.

Foto: Europa Press

EN GAL GAL VERDEN

utgis av:
ALLERS FAMILIE JOURNAL
Persveien 20
Postboks 250, Økern
0510 Oslo
Telefon: 22 63 60 00
Telefax: 22 63 61 98

Redaksjonen:
June E. Hansen
(Redaktør)
Astri Haugan
(Oversetter)

Bilder:
SPS, IBL, Bulls,
Diana, mfl.

Repro:
Repunkt A/S
DK-2700 Herlev

Trykkeri:
Werner Söderström
Porvoo, Finland

*Eftertrykk av tekst
og bilder er forbudt.*

Neste nummer av

EN GAL GAL VERDEN

er i salg
2. november

Jeg leser en
**GAL GAL
VERDEN**

fordi jeg har valgt aldri å kjede meg.

VERDENS MEST BORTSKJEMTE UNGE!

- Han hadde tre barnepleiersker samtidig, forteller Ellen. Det var en fra Saudi Arabia, en fra Fillippinene og jeg.

I tillegg hadde han livvakter, servitører, sjåfører og en lærer. Men ingen fikk heve stemmen overfor ham, og ingen fikk irettesette ham. Det var besynderlig.

Samtlige tjenere av begge kjønn måtte være klar til å stille opp 24 timer i døgnet. I palasset i Riyadh var det ene flyet reservert Saud.

- Her var soverommet hans med bad, spisesal, et stort oppholdsrom, og selvfølgelig lekerommet!

Saud hadde, i løpet av den tiden hun hadde vært hos den kongelige familien, leketøy praktisk talt fra gulv til tak. Han hadde en innebygd 26-tommer fjernsyn, et tusentalls videofilmer, alle tenkelige TV-spill, sykler, tråbiler og, kanskje det beste av alt for den lille prinsen - en lys levende lekekamerat!

Ti-årige Abraham flyttet inn i palasset for å være lekekamerat. Til gjengjeld får familien penger av Kong Fahd, i tillegg til stor ære.

Når Saud setter seg i en tråbil, da er det Abrahams oppgave å dytte ham. Når han vil spille måtte også Abraham være med.

Når Saud vil konkurrere, må Abraham være motstander - og naturligvis sørge for å tape.

- Slik var det i alle fall da jeg var der, sier Ellen. Jeg tror ikke noe er forandret i så måte.

Sikkert ikke. Saud går trolig fremdeles rundt med tunge Rollex-ur av gull på den lille tynne armen. Han blir stadig kjørt rundt av privatsjåfør i en av bilene sine, en hvit Cadillac og en Lincoln Continental.

Og kanskje leker han fortsatt med stakkars Abraham - om ikke han er byttet ut med et barn som er morsommere for en tid. Prins Saud får sannelig en annenledes oppdragelse. Og man kan bli svimmel med tanken på at gutter som han en dag skal styre verden ...

JEFFREY RODDAK /
LARS BRANDER

BARNA MED GAMLE ANSIKTER

Der gikk det bedre. Barna på denne skolen var forberedt og hun ble klassens og faktisk hele skolens maskot og favoritt. Hjemme har hun en yngre bror, Mingo, som er frisk. Hun leker også mye med kusinen Melissa og er fremdeles full av livslust. Men Alicia vet allikevel at døden ikke er langt unna. Hun er forberedt, og ønsket er å bli begravet ved siden av sin onkel som hun var veldig glad i. Fransie Geringer i Sør-Afrika er et parallell-tilfelle. Han også fikk rykker og mistet håret i ettårsalderen. Foreldrene Herman (45) og Magda (39) ble lamslåtte da de fikk beskjed om sykdommen av den medisinske ekspertisen, men de har kjempet for sin sønn og han er nå seksten år gammel. Seksten år som har vært svært tøffe innimellom. Huden hans er spent som papyrus over ansiktet og stemmen er rusten. Han er imidlertid høyere enn Alicia, 125 centimeter mot Alicias 100, og han veier seksten kilo. Noe som gjør Fransie unik er at han er den første Progeriapasient i verden som får alderstrygd.

- Sosialministeren selv kom og ga beskjeden, forteller mamma Magda. Fransie ble så opprørt at han fikk sitt verste hjerteanfall hittil. Det var forøvrig hans tredje, og vi vet at det kommer flere - og at han ikke har lang tid igjen å leve. Men Fransie selv har ikke sluttet å håpe på fremtiden. Han måtte slutte på skolen da kroppen ikke orket presset. I stedet for å stappe i seg godterier som andre ungdommer, spiser han omtrent 25 tabletter daglig for hjertet, blodtrykket og for ben-skjørhet. Hjemme har Fransie to hunder som heter Peanuts og Fifi. Han har fugler og tropiske fisker og så å si daglig kommer vennene for å leke med ham, spille kort og prate. Han har lært seg å spille på et lite elektrisk orgel og hans høyeste ønske er å få reise til Amerika - bare det blir tid.

- Det er ennå så mye å se og gjøre, sier han med gammelmanns-røsten. Situasjonen er den omvendte for Stephen Marais i Wellington i Sør-Afrika. Han er en voksen mann fanget i en barnekropp. Veksten stanset da han var åtte år på 135 centimeter og han veier 28 kilo. Han kom aldri i puberteten og har aldri behov å barbere seg - selv om han er 25 år gammel!

Alt dette som følge av at han fikk skrumplever som treåring. Legene gav ham ikke store sjansene.

Da han var åtte år avgjorde de at han ville dø innen et år, men han trosset legevitenskapen og fortsatte å leve - mot alle odds.

- Det gjør man normalt ikke med Stephens sykdom, sier professor Malcolm Bowie ved The Red Cross Memorial Childrens Hospital i Kapstaden.

- Han er unik. Leverfunksjonen er nesten opphørt - det er et mirakel at han lever. Stephen selv vet hvorfor. - Det er fordi jeg ber til Gud om å få leve, mener han. Jeg er et levende bevis

for bønnenes kraft. For ifølge legesk-pertisen skulle jeg vært død for snart tjue år siden. Hver eneste dag er en gave og når jeg dør, tjå, da har jeg allikevel levd lenger enn noen annen med denne sykdommen. Det har sine sider å være fange i en barnekropp. Når Stephen går på kino må han vise legitimasjon for å overbevise om sin alder. Når han skal stemme ved valg, har han blitt sendt hjem med beskjed om å komme tilbake når han er atten!

- Det verste er nok allikevel at jeg aldri kan gifte meg og aldri kan bli far, sier han. Jentene liker meg - det er morsfølelsen som våkner når de treffer meg - ikke noe annet.

- Men jeg forsøker å ikke bli nedtrykt av dette. Man må ha godt humør og jeg har et liv å leve - tross alt!

GAMMA PRESS IMAGES /
LARS BRANDER

KRODODILLEN VAR BRUDEPIKE!

Faren gikk med på det, og alt gikk som nevnt bra, helt frem til episoden med brudebuketten.

- Da ble jeg redd, tilstår brudgommen Maurice. Jeg hadde faktisk en fluktplan, og hadde planlagt å hoppe over nærmeste gjerde. Hvordan jeg skulle få med meg Madeline, visste jeg ikke.

Noe som heldigvis ikke ble aktuelt.

TIGER PRESS /
LARS BRANDER

- JEG HAR DØDD OG BESØKT HIMMELEN - TRE GANGER!

- Jeg begynte å gå mot dem, men mamas stemme stanset meg. Med en øm latter sa hun: - Du får ikke bli som oss ennå. Du må vende tilbake til Jorden. Det er fortsatt ting du må utrette.

- Plutselig så jeg mine tre barnebarn for meg og selv om jeg lengtet etter å få være på det nydelige, fredfulle stedet så visste jeg at barnebarna trengte meg. Tiden var ikke inne for å dø ennå. Og en liten stund senere våknet jeg på sykehuset igjen.

Mary Alices besøk i Paradiset har forandret hennes liv totalt. Nå tar hun seg tid til å nyte synet av skyene, himmelen og blomstene. Hun verdsetter hvert eneste øyeblikk hun får være sammen med sin elskede mann, de to barna og tre barnebarn.

- Og jeg vet at jeg kommer til å treffe mine kjære igjen, selv om vi kommer til å skilles for en tid. Skulle de fare til himmelen først, vet jeg at de er på et herlig, fredfullt sted. Jeg har vært der tre ganger - så jeg vet hvor fantastisk det er.

Av Susan Jimison /
Christine Lindsjöö

NÅ STÅR DEN PÅ MENYEN

Det er på Londonrestaurantene One ninety queens gate, Bistro 190, og Dell'Ugo man allerede nå eller om kort tid kan sette til livs sitt ekorn - og Anthony er raus nok til å by på en oppskrift for den som våger å prøve seg hjemme.

Ikke helt enkelt for de fleste, skulle vi tro, men i alle fall:

Mariner ekornet natten over i olje, hvitløk, løk, salt, pepper, timian og enebær. Brun skroten gyllenbrun med marinaden og legg den i en støpejernsgryte. Over denne heller du en puré du har laget av oliven og vin og steker ekornet på middels varme i ovn i ca. en time.

Voilà - det er klart!

Hell på norske tomater, og server med spinat og potetmos eller nudler. Bare et lite råd: Ikke kall retten "Nøtteliten" ...

LIZ MOORE

- LEI DIN EGEN FANKLUBB!

Sånn går det til når Cindy og Mindy, hvis riktige navn er Lissa Negrin og Hillary Carlip, skaffer til hände det som måtte ønskes.

Forutsatt at man er per kasse og kan gjøre opp for seg, vel og merke. Og at ønsket ligger innen rimelige grenser. Ti tusen hylende ungjenter på flyplassen kan være vanskelig å ordne i en fei, men skriker man bare høyt låter det når 30 "fans" i passe utfordrende antrekk og med trening i å tiltreke seg oppmerksomhet - ja da er saken grei helt fra start!

Hvem er det som benytter seg av de tjenestene Cindy og Mindy tilbyr? Jo, dels er det oljemagnatene som kommer med fly fra Texas og gjerne vil ha litt ekstra oppmerksomhet når de spiller golf med kolleger og kunder. Så er det bedriften som skal kåre årets selger og vil ha et par doser ekstra festivitas. Vi har den lovende skuespilleren som vil imponere venninnen eller moren sin som er på besøk fra østkysten.

Men det aller merkeligste er at vi også har de virkelig berømte og verdenskjente stjernene.

Kanskje et tegn på at man er en nedadgående stjerne?

- Cher, sier Lissa, leide oss til sin datter Chastitys fødselsdag. Det var vellykket - og vi passet på å gi Cher selv en liten hyllest.

- Skuespilleren Sally Struthers ba oss hjelpe til med å feire hennes klesdesigner. Med David Niven Jr gikk det ikke fullt så bra, han... Men faktum er at vi har hatt oppdrag for massevis av stjerner og skuespillere - og de fleste har vært kjempefornøyde!

Akk, ja. Det er sånt som bare kan hende i Hollywood ...

HOLLYWOOD FEATURES/
LARS BRANDER

Gaven til den som har alt - VERDENS ALLER DYRESTE TOALETTSTOL!

Sidney Mobell i California er håndverker med ustopkelig sans for å vekke oppsikt. Han designer presanger til dem som kjenner seg trøtte på det meste - som har alt - men vil ha mer.

Sidneys siste verk er denne Golden Throne eller Royal Flush, som han også har døpt dem. En toaletstol, kledd med plater av pureste gull og med 353 edelsteler i den kongelige kronen: 165 safirer, 137 rubiner, 11 ametyster, 16 diamanter, 8 smaragder, ... og en del annet smågodt.

Hele stasen er verdsatt til 2,3 millioner kroner. Noe å spare til for å gå på do, eller hva?

**Han er nesten
motbydelig rik og
ikke så lite
spesiell. Det siste
av hans fantas-
tiske påfunn er
denne toalett-
stolen - i ekte gull
og besatt med
edelstener.**

Men ekte Mobell kan på lengre sikt være verdt investeringen.

Hans kundekrets omfatter bl a den britiske dronningen (en Royal Flush burde vel være noe der?) Nancy Reagan og et drøss av stjerner, teaterfolk og rockemusikere.

En diamanthesatt frisbee, som gikk for 18.000 da den ble sluppet, er etter et par år kommet opp i 135.000 kroner.

I 1980 solgte Mobell et sjakkspill i sterlingsølv for 7,5 millioner. I dag, 13 år etter, er det oppe i nesten 13 millioner.

Men nå denne toaletstolen: Virker den kanskje som andre troner - gir lyst til å bli sittende lenge?